

Edebiyat Defteri

muratcanbolat -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Eylül 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Zülfikar(Özleşim)

[italik]
Dünyada var mıdır? Böyle bir yiğit ;
Düşmana dar eder, cengi zülfikar.
Allah'a yar olur, can verir şehit;
Gönlüme kâr odur, dengi nerde yâr?
Dünyada var mıdır? Böyle bir yiğit.

Canlara can olur, elde zülfikar.
Merhab'ı yerle bir etti, zülfikar.
Düşmana korkudur, dilde zülfikar!
Hayber'i aşkla fethetti, zülfikar.
Canlara can olur, elde zülfikar

Merdane şah odur, aslı zülfikar.
Mürteza ismidir, nesli zülfikar.
Haydar-ı Kerrar'ım,ismi gönle yar.
Evliya cismidir; halka , Hakk'a yar.
Merdane şah odur, aslı zülfikar [/italik]

[alt_cizgi] Aşk ile yak Ali'm gönlü aşkla yar
Hak ile yak Ali'm nesli bahtiyar [/alt_cizgi]

Murat Canbolat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136364/zulfikar-ozlesim.html>

Zalim

[italik] [italik] Zemheri bakışın serin yüzünle
Göğsümde cehennem söndürdün zalim
Bıraktın bu kışın derin hüznü
Bahtımı mezara indirdin zalim

Gidişin gönlümde yaktı hasreti
Yokluğun ruhuma ekti nefreti
An be an yüreğim çekti gurbeti
Şevkime bin tokat indirdin zalim

Sende vefa yok mu tükendi özüm
Dağlandı dilimde tıkanı sözüm
Firakın kanıyla yıkandı gözüm
Sensizlik kışıyla dondurdun zalim

Ateş denizinde yüzerken gemim
Her zerrem huzurda aşkınla cemim
Güneşi üşütür yüzünde femim
Tahtadan atıma bindirdin zalim

Ümidim tükenmez beklerim her gün
Ne vakit bitecek gönlünden sürgün
İçimde yaşarken an be an vurgun
Muradı gazele döndürdün zalim

Murat CANBOLAT
[/italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238071/zalim.html>

Hortlak !

[italik] Kafayı bulunca ayyaşın piri,
"Ses duydum "diyerek açar kabiri.
Bakar ki ; ne ölü ne de tam diri.
Doğrulur yerinden mevtanın biri.
Dolgundan zayıfça, zayıftan iri...
Kalkıp da silince üstünden kiri,
Bir korkudur sarar sarhoş fakiri.
İn cin top oynarken, hava zifiri
Kendini şamarlar olmaz tesiri...
Karşıda duruyor adam zahiri,
Yüzü kireç gibi korku esiri.
Seslenir adama düşerken geri
-"Sen kimsin birader? Dur hele beri;
Uğraşma benimle seni serseri.
Bak Recep sen misin ?Şeytan neferi,
Bırak şu şakayı değil ki yeri. "
"Görürsün" diyerek yürür ileri...
Cebinden arayıp bulur Tahir'i,
-"Kardeşim yetiş" der." Al gel Mahir'i"
"Getirsin buraya Hoca Şakir'i"
Çok geçmez gelirler sözün ahiri;
Yalvar dur Recebim yık teneşiri!
Şakacı artık sen korkudan eri...
İmamda mukallit,sevmez tehiri.
-"Durmayın yıkın "der."Gömün kâfiri !"

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260434/hortlak.html>

Aşk Ekseni

[italik]Ruhumun sahiline vurur deniz yıldızım,
Hicran ırmağı taşar füsunkâr gözlerinden.
Göğsüme ateş yürür firakından kor sızım,
Teselli bekler ruhum, şefkatli sözlerinden...

Şuramda yumruk olur içten içe bir sancı,
En tiz perdeden hüznü bestelerken buhranım,
Puslu aynamda akis yorgun ömür usancı,
Suya düşerken gölgem perdelenir bir anım...

Baktıkça çile dokur hatıran kalan oda,
Güz çöktü baharıma çiçeklerim sarardı.
Boynu bükük duruyor salondaki vazoda,
Yakar durur matemim yârim olsa sarardı!

Hasretin şerbetini içtiğim günden beri,
Köz köz oldu ciğerim, sanki ateş çemberi.
Tek adım atamadım, zaman sensiz hep geri,
Ne olurdu kalsaydın mutluluğun amberi...

Gün geçtikçe artıyor canımın kırıkları,
Sisli, dumanlı, karlı şahikası kalbimin;
Teselli vermez ruhun derin hıçkırıkları,
Sonbahar rengi vurmuş son sayfası albümün...

Makaslasam üstüme düğümlenen gölgeyi,
Kalbim aklıma baskın aşkın repliklerimde.
Ayıklasam özümde hüküm süren bölgeyi,
Gel yangınım başlasın kanlı kirpiklerimde...

Tatsam aşk ekseninden mimsiz berrak kevseri,
Vuslatınla eriyip gecelere dirilsem;
Öpsem bir kez beninden halim aşkın eseri,
Toprak olup mis kokan ayağına serilsem...

Köklerimden gövdeme yürüt bengisu dilber,
Gökkuşağı donatsın mavi denizlerini.
Senden başka kimim var hayat dengi su dilber,
Silsin aşkın ebedi hüznün kan izlerini.

Tükenmesin gözyaşım yalnız sende kararım ,
Gel gönlüme ışık tut gör bak Murat ziyanda!
Sevdan tek sığınağım, yoksan her şeyim yarım,
Yüreğimin sahibi; aydınlandım ziyanda...

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265193/ask-ekseni.html>

Gönlümün Dilberine

[italik]Saldım kendimi aşkın engin derinliğine,
Dudağından bir bade içersem kanar mıyım?
Meftunum bakışının dingin serinliğine,
Yüreğine destursuz girersem yanar mıyım?
Ömrümün gülü sensin her an yâdın nihanla,
Kalbime huzur gelir bengisu rayihanla ,
Değişmem saç telini dilber dolu cihanla.

Teninde gezen rüzgâr ilkbahara sürükler,
Elin nereye değse filizlenir zarafet.
Zamanın iç çekişi sevdamızı körükler,
Göz değmedi dengine, doğmadı böyle âfet .
Tarifsiz güzelliğin fevkinin fevkindesin,
Her dem canıma yoldaş; ruhumun şevkindesin,
Sinemi aydınlatan mehtabın şavkındasın.

Avunup hayalinle, geceden taşıyorum.
İnşiraha eserken; ağlar mı tende hazan ?
Her mevsim ikliminde, sevgini yaşıyorum.
Bu ne büyük lütuftur; sultanı bende yazan.
Sana köle olmaktan bahtiyarım gül peri,
Sensin derdime derman sensin gözümün ferî,
Şahikamsın bir tanem ben aşkının neferi.

Zümrüt bakışlarınla, huzur verir varlığın.
Gözlerimde tüllenen, yakut gamzeli hülyam.
Gönlümün gülü sensin, daim olsun yârlığın.
Yokluğun azap bana başlar ruhumda kıyam.
Varlığın özlemimken, olmasan ne ederdim;
Benliğin girdabına kapıldım arttı derdim,
Bir tek tebessümüne her bedeli öderdim.

Sonsuzluk bestesini ruhumda dinleyerek ,
Ulaşsam visalının aydınlık cennetine.
Sarıldım hayaline sessizce inleyerek,
Bırakma hicranının sensizlik cinnetine.
Yeşersin asil sevdam çiçeklerle rengârenk,
Filizlensin içimde firdevs buğulu âhenk ,
Muradın muradımdır; lûtfun cennetlere denk.

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268110/gonlumun-dilberine.html>

Zalim

[italik] Zemheri bakışın serin yüzünle
Göğsümde cehennem söndürdün zalim
Bıraktın bu kışın derin hüznle
Korkuya hapsedip sindirdin zalim

Gidişin gönlümde yaktı hasreti
Yokluğun ruhuma ekti nefreti
Yüreğim çileyile çekti gurbeti
Bahtımı mezara indirdin zalim

Vefasız sayende tükendi özüm
Dağlanan dilimde tıkanı sözüm
Firakın kanıyla yıkandı gözüm
Sensizlik kışıyla dondurdun zalim

Ateş denizinde yüzerken gemim
Her zerrem huzurda aşkınla cemim
Güneşi üşütür yüzünde femim
Tahtadan atıma bindirdin zalim

Umardım aşkımız verecek sürgün
Yıllarca bekledim eridim gün gün
Ne vakit bitecek kalbinden sürgün
Muradı gazele döndürdün zalim

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319891/zalim.html>

Tek H/ecem!

[italik] Taşır mı yorgun sular, ruhumun matemini?
Vurgun yiyen gözyaşım; kanar hüzün geceme...
Perçinlesem kalbine, kalbimin hâtemini;
Damla damla ummanı, sığırdın tek heceme...
Boğazıma dizilir, kederim düğüm düğüm,
Derin tutkun göğsüme, atmış yine kördüğüm!
Kapanır mı gönlümün koyu hicran yarası?
Meteorlar vururken atimin mehtabına...
Dur, gitme yüreğimden; sensiz viran burası!
Ne olursun cevap ver, sinemin hitabına...
Susamışım, visâli muştulayan o âna;
Kanatlanır içimde, Hak'ka âyân o mâna.
Kalksın sisli karanlık, ömrümün limanından;
Aşkın, kalp denizime demir atsın bitevi...
Mevlâ'mdan tek dileğim, ayırmasın yanından;
Sen dermansın derdime Yâr'dan armağan sevi...
Dirilten iksirini, sürsün aşkın bahtıma..
Yaklaşsın artık gemin beklediğim rıhtıma!
Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345717/tek-h-ecem.html>

Gül Gazel/i

[italik] Güle her an güle her dem güle vurgun bu gönül
Güle hayran güle giryan güle tutkun bu gönül

Gülü kırgın gülü dargın gülü süzgün gülü zâr
Güle yangın güle baygın güle üzgün bu gönül

Gülü sevdim güle bildim gülü verdim güle hâr
Güle aşkım güle meşkim güle meftun bu gönül

Güle gülsün yüzü gülsün güle kansın güle nâr
Sine dolsun özü kalsın güle maznûn bu gönül

Deli gönlüm gülü kırdın gülü yaktın güle dar
Güle hasret güle hicran gülü mahzun bu gönül

Güle yârdın gülü sardın güli zârdın hani yâr
Güle gurbet güle sürgün güle dilhun bu gönül

Gülü cânân bu ne endam bu güzellik ya nazar
Mavi hülyam kara sevdam güle medyun bu gönül

Murat Canbolat

..- / ..- / ..- / ..- [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353902/gul-gazel-i.html>

Akbaba İgüdüü

[italik] Asık surat, atık kaş bu kuşların alayı.
Hepsi çok yırtıcıdır; soylarından dolayı...

Akbaba milletini tarif ettim sizlere,
Dilerim ki ders olur bu hikaye bizlere...

Bir akbaba sürüsü denk gelince bir leşe,
Neredeyse tamamı oluvermiş dört köşe.

Üç beşi dövüşmüşler aç gözlülük yüzünden,
Kimisi yara almış, biri olmuş gözünden.

Ne zaman böyle olsa hemen kavga çıkarmış;
Birlikleri hikâye, tek dertleri çıkarmış!

Barışçı ak güvercin, kendince karar almış,
Gönüllü dostlarıyla tümüne haber salmış.

Zavallı elçilere yazık olmuş tabi ki;
Kaçıp kefeni yırtmış; bir kısmı da iyi ki!

Güvercinin tadını alınca akbabalar;
Düşmüşler peşlerine, boşa değil çabalar!

Elçilik düşüncesi güvercinleri yakmış.
Kerkes oğlu kerkesler hain pislik alçakmış.

Dinsizle imansız barıştırmak olur mu?
Kötüler birleşirse hiç güvercin kalır mı?

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358183/akbaba-icgudusu.html>

Susadım Dudağına

[italik] Susadım dudağına
Merhamet etmez misin
Dokunsam yanağına
Şikayet etmez misin

Gülşeninde turabım
Gece gündüz serabım
Duymadın mı hitabım
İcabet etmez misin

İştihakla yanarken
Zerre zerre kanarken
Gül adını anarken
Muhabbet etmez misin

Yokluğun cehennemim
Kurur mu gözde nemim
Aşk iken çare emim
Vesayet etmez misin

Mevlamın ihsanısın
Gönlümün hicranısın
Derdimin gümanısın
Şehamet etmez misin

Bendeyim ta ezelden
Geçtim dünya güzelden
Farkım mı var gazelden
Şehadet etmez misin

Murat kalsın közünde
Elalemin sözünde
Can verirsem dizinde
Nedamet etmez misin

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358660/susadim-dudagina.html>

Rahmetin Tecellisi

[italik] Çile dolu ömründen ufacık bir tebessüm;
Yakalamak isterdim, şefkat nakışlı annem...
Adını andığımda kanat çırpıyor göğsüm;
Yüzü/n gülsün oğluna, rahm/et bakışlı annem.
Gittiğin günden beri hasret tüter hanemde,
Gel gücün yetiyorsa bir tek resme annem de!

Bir türlü sarılmıyor hazan yüklü elvedan;
Keşke, teselli verse kalbin hıçkırıkları.
Tüketti yüreğimi, o hazin içli edan;
Gün geçtikçe batıyor canımın kırıkları...
Ah annem; anneciğim, varlığımın, yarımın;
Can tanem, biriciğim, en vefalı yârimsin!

Beni üzen her şeyden, fersah fersah ıraktın
Siyah beyaz dünyama, sevgiden sağanaktın.
Söyle öksüz kimsesiz, beni nasıl bıraktın?
Sıcacık kucağınla ne ferah sığınaktın!
Aç kollarını annem; yangın yeridir buram.
Öyle çok özledim ki hasretin buram buram...

Seni anınca her şey aklımdan siliniyor.
Günlerim azap dolu; göğe çıkar feryadım.
Kor kalbim, kör bıçakla sürekli diliniyor;
Her dem nur cemalini, görmek benim Muradım...
Sesini çok özledim; n'olur yine "kuzum" de;
Güneş açsın busenle; keder dolu yüzümde!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359527/rahmetin-tecellisi.html>

Unutma

Çil horozum ördeği sakın arkadaş tutma
Su basar kümesini bu sözümü unutma

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363818/unutma.html>

Asil Sızı

[italik] Canımsın, cananım; can yoldaşımsın;
Cefanı çekmeyi sefa bilmişim.
Özümden meftunum, gönül aşımsın;
Bela senden ise, şifa bilmişim...

Beni terk edişin yıkılışımdır;
Her zerrem peşinden infilak eder...
"Elveda" deyişin, yıkılışımdır!
Kölene reva mı böyle bir keder?

Ne vakit bahtıma gülüverirsen;
Kalbimde çiçekler gülüşecekler...
Ruhuma solmayan gülü verirsen;
Melekler sevgimi bölüşecekler...

Perişan haldeyim yok mu şefkatin?
Mıhlanmış gözlerim, ardın sıra yar!
Kor sinem sadece aşkınla metin;
Yar, yüreğimi yar; başka yar mı var?

Kavur sızım kavur; yak asılsızı!
Tutuşsun hicranım, delsin bağrımı.
Aşkındır sinemde en asil sızı!
Temennim duymandır gönül çağrımı...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/364659/asil-sizi.html>

Hortlak!

[italik] Kafayı bulunca ayyaşın piri,
"Ses duydum "zannıyla açar kabiri.
Bakar ki ; ne ölü ne de tam diri.
Doğrulur yerinden mevtanın biri.
Dolgundan zayıfça, zayıftan iri...
Kalkıp da silince üstünden kiri,
Bir korkudur sarar sarhoş fakiri.
İn cin top oynarken, hava zifiri
Kendini şamarlar olmaz tesiri...
Karşıda duruyor adam zahiri,
Yüzü kireç gibi korku esiri.
Seslenir adama düşerken geri
-"Sen kimsin birader? Dur hele beri;
Uğraşma benimle seni serseri.
Bak Recep sen misin ?Şeytan neferi,
Bırak şu şakayı değil ki yeri. "
"Görürsün" diyerek yürür ileri...
Cebinden arayıp bulur Tahir'i,
-"Kardeşim yetiş" der." Al gel Mahir'i"
"Getirsin buraya Hoca Şakir'i"
Çok geçmez gelirler sözün ahiri;
Yalvar dur Recebim yık teneşiri!
Şakacı artık sen korkudan eri...
İmamda mukallit,sevmez tehiri.
-"Durmayın yıkın "der."Gömün kâfiri !"

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/366695/hortlak.html>

Olmuyor

[italik] Derdimi kimseye açamıyorum
Ağlasam olmuyor gülssem olmuyor
Bir türlü kendimden kaçamıyorum
Terk etsem olmuyor kalsam olmuyor

Kafamda kaynıyor gam dolu kazan
Medet ey herşeyi hikmetle yazan
Gözyaşım kurumaz yüreğim hazan
Silmesem olmuyor silsem olmuyor

Orada olunca aklım burada
Kalınca kendimle iki arada
Kanıyor ruhumda derin yara da
Açılsam olmuyor solsam olmuyor

Nedeni niçini nasıl yok ki
Bağrıma saplanan öyle bir ok ki
Ruhumda ızdırıp o kadar çok ki
Olmasam olmuyor olsam olmuyor

Canbolat kimsesiz yalnız ve yorgun
Vuruyor derinden kalbimi vurgun
Dondurdu kanımı sevgimi sorgun
Yaşasam olmuyor ölsem olmuyor

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/367942/olmuyor.html>

Kalmadı Bende Takat

[italik] Dikenli tellerini kaldır artık aradan
Gurbetinden yakınan özümle yanıyorum
Aç yeter ellerini rahmet etsin yaradan
Hasretinden sakınan gözümle kanıyorum

Sinemi saran ateş umut sensiz karanlık
Endamına yoktur eş gülmem sensiz bir anlık
Ufkuma doğan güneş gönlüm sensiz viranlık
Bam teline dokunan sözümle anıyorum

Ruhuma nakış nakış işleyerek adını
Yüreğimde boran kış düşleyerek yadını
Ey ferahlatan yakış gel üzme muradını
İlmek ilmek dokunan sızımla donuyorum

İstersen kalbimi yar kalmadı bende takat
Bahtıma yağarken kar iner felekten tokat
Bırakıp gittin ey yar artar hicranım kat kat
Türkü türkü okunan nazımla sönüyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/369924/kalmadi-bende-takat.html>

Sen Sev/sen Yeter

[italik] Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım
Kalmadı hiç takatim hicranla doldu ruhum
Çılgılığım sardı göğü kanlandı bulutlarım
Yandı kavruldu kalbim bin parça oldu ruhum

Kasvet dolu dünyaya geçmişimden sürgünüm
İçim hüznle kaplı kimsesiz üşüyorum
Ne yol belli ne yönüm ne dün belli ne günüm
Her gece düşlerimde meçhule düşüyorum

Sinem gam seferinde acılarla solarken
Özümü tüketiyor keder yüklü habis ur
İç çekerken yüreğim nusretini sal erken
Kedere doydum Ey Hak!Yağsa bahtıma yağmur

Nefes alayım desem fırsat vermiyor çilem
Ne olur kurtar Rabbim artık benden yoruldu
Varsın bu deli diye ansın beni elalem
Sensin elbet ümidim tek aşkınla duruldum

Yalnız Sen sev/sen yeter başkasından beklemem
Sevdan kuşatsın beni masivayla dolmadan
Kendime gücüm yetse başka sevgi yüklemem
Rabbim alma canımı benden razı olmadan

MURAT CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/370732/sen-sev-sen-yeter.html>

Son Nokta

[italik] Yandı gönlüm tutuştu ateşinle kavruldum
Elveda diyemeden hazan vurdu savruldum

Ümit telim kopunca göğe savruldu dağlar
Matem tutar yeryüzü yalnız derdime ağlar

Çağlar durur ırmağım çağların ötesine
Batar tüm güneşlerim kaynar kederli sine

Gözümden akan yaşlar taşırdı okyanusu
Düşürdüm yüreğimden esrarlı cam fanusu

Ölümden korkuyorum ölmeden ölemedim
Hicranın gözyaşını aşkınla silemedim

Tam otuz yıl huzuru mum tutarak aradım
Aşk bezmine girince yandı çıra/k muradım

Öyle bir alev ki bu serinledim yandıkça
Tükendi tüm dertlerim gül ismini andıkça

Fezadan daha derin içimdeki kainat
Kalbimde tüten sevdan tırmanıyor kat be kat

Aşkına müptelayım dengin yoktur eşinde
Gölgem bana tabiyken ben gölgemin peşinde

O efsunkar endamın güzelliğın son nokta
Tek huzurum tesellim bağrımdaki şu okta

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/372155/son-nokta.html>

Azizim

[italik] Hüseynabat'ın taş fırınıyken
Yengeden belgeni aldın Azizim
Yiğitlerin umudu yarınıyken
Evin işlerine daldın Azizim

Ebul Tarih diye anılıyordun
İlimle irfanla kafayı yordun
Bükülmez bilektin ateşten kordun
Evlenip kendini soldın Azizim

İncelmiş dediler başkası sandım
Elinde çiçekle buldum inandım
Koskoca yiğidin haline yandım
Sonunda kibarcık oldun Azizim

Dudaklarında uçuk kuruyor mu?
Elinde toz bezi şık duruyor mu?
Çamaşır bulaşık çok yoruyor mu?
Civandın bir anda soldun Azizim

Sanalı gezerken gördüm adını
Diploma altında andım yadını
Tam puan notlarla bul muradını
Kılıbık namıyla kaldın Azizim

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/372467/azizim.html>

Canımın Cananı

[italik] Beni bende eyleyen bakışların eşgali
Buzulları çözülen sinemin nihanıdır
Ruhuma huzur veren sessiz sürurlu hali
Beni benden ayıran gönlümün gümanıdır

Yeşerince hayalim kırıldı boyunduruk
Ulaşmak istediğim sevgin yegane doruk
Ferahtır zülalinle kalktı dudaktan buruk
Aşkın/dır tek gerçeğim kalbimin emanıdır

Aciz düşer kalemim ahvalini tariften
Asaleti şahane farkı yoktur eliften
Mümkün mü anlatamam zarif kalır zariften
Gönlümün tek dileği canımın cananıdır

Her işi/n harikadır dengi hikmet bulunmaz
Ne kadar şükretsem az böyle nimet bulunmaz
Mevlam/ın verdiğiinden büyük kıymet bulunmaz
Hazanıma son veren baharın burhanıdır

Sonsuza dek mutluluk arzulanan son perde
Biricik maksudumdur nerde o paye nerde
Azap düşmez mücrime Hakk'ın oldu yerde
Delilim rahmetinin şefkatli beyanıdır

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/373598/canimin-canani.html>

Lo lo Ha!

[italik] Tefeciden borç alır, adamcağızın biri.
Geri veremeyince, yanar adeta diri.

Mahkemelik olurlar ,durum böyle olunca.
Borçlu olan kıvrandır, vade vakti dolunca !

Hiç vakit kaybetmeden, adam avukat tutar.
Birazcık rahatlayıp, sıkıntısını atar.

Çok dişlidir avukat, iş almasın eline !
“Seni kurtarırım “der:Yeni müvekkiline.

“Hakim soru sorarsa durmadan lo lo dersin,
Eğer ki kurtulursan bana peşin ödersin ,

Velev ki ısrar etti; bu adam ahraz derim.
Tescilli düzenbazım, bu işi de çözerim."

Aynen dediği gibi işi çözer avukat,
Mahkeme sırasında olmaz hiçbir vukuat .

Borçlu çok soğukkanlı lo lo ağzı sürekli,
Hakim bıkar usanır; lakin sormak gerekli.

Adam hemen söz alır. “Müvekkilim suçsuzdur.”
Haksız bir borç yüzünden, her gece uykusuzdur!

Avukat hilelerle bu davayı kazanır.
Borçlu iyi rol yapar; hiç durmadan sızlanır.

Avukat dönüp der ki:“Haydi ver şu paramı!
Vekalet ettim sana, savma benim sıramı.”

“Lo lo” deyince borçlu, sinirlenir iki kat ;
Tansiyonu dorukta, basar adama tokat.

“Bize de mi lo lo.ha?” diye borçluyu döver.
Zorla alır parayı üstüne bir ton söver.

Dünyanın kanunudur, eden bulur muhakkak.
Kul hakkına dikkat et!Asla affetmiyor Hak.

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/374114/lo-lo-ha.html>

Allah'ın İşine Karışmam!

[italik] Bir Bektaşî Dervîşî sabah hamama gitmiş;
Sanki mekan tamamen böceklere aitmiş.

Etrafta öbek öbek hamam böceği varmış,
İrisi ufağıyla tüm ortalığı sarmış.

“Hey,Benim Rabbim demiş.” Bektaşî kızarıktan;
“ Neye yarar haşarat ?” der düşünür meraktan!

Rabbim; bunlar gereksiz, böcek ne işe yarar?
Hamamcıya çok yazık, boşa bir sürü zarar...

Bir zaman geçmiş sonra Bektaşî hastalanmış,
Ağzı kurumuş kalmış çaresizce yalanmış...

Bir hekim demiş ki; “Bak dindiririm acını,,
Umarım iğrenmezsin söylersem ilacını !

Kırk hamam böceğini, maydanozla karıştır;
Kaynatıp tam üç sabah aç karnına atıştır.”

Adam dudak bükerek hekime “tamam” demiş.
Tam üç gün o ilacı kim bilir nasıl yemiş?

Sıhhatine kavuşmuş bizim Bektaşî Baba,
Hali tavrı değişmiş bilmem neden acaba!

Denizde seyahate çıkmış baba erenler,
Çok şaşırılmış haline onu sakın görenler.

Fırtına çıkmış bir gün, korkmuş tüm mürettebat;
İnsanlar dua etmiş: “Kurtar Ey Rabbim imdat!”

Herkes bir şey adanmış; fırtına dinsin diye,
Sağa sola koşmuşlar, millet dönmüş deliye...

Baba sinmiş köşeye, kalakalmış öylece,
Tek söz etmeden öyle, oturmuş bütün gece.

Fırtına bitmiş sabah gelmiş biri yanına,
Sormuş baba derdin ne, kastın ne ki canına?

“Neydi dünkü fırtına ,öyle değil mi Baba ?
Herkes telaşlanmıştı ,sende yoktu hiç çaba !

Bir şeyler adasaydın yalvarsaydın Rabbine,
Herkes aman diledi , sende çaba yok yine!”

Sonra adam demiş ki:” Nerden geldi bu afet,
Rabbim Rahman Rahimdir, bu nasıl bir merhamet.”

Dervîş Baba “sus “demiş. “Bak sen kendi işine;
Var bildiği muhakkak, düşme hikmet peşine...”

“Ben Allah’ın işine karışmam asla: Aman!
Hamam böceklerini; yedim lüzumsuzluktan.

Her işin mutlak doğru, tamdır sana imanım;
Arif hikmet aramaz ,sensin benim dermanım ...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

Çalıntı Şair!

[italik] Bir zaman Belh'te geçer ibretimiz hadise
İnsan nefesine uyar şeytan verir desise

Meşhur olur zamanla şehirlilerden biri
Şöhreti dağlar aşar tek kusursa kibiri!

Şiirler Enveri'nin kimsenin yok haberi
Ahkam keser durmadan odur şiirin piri

Yalan ne kadar sürer ömrü azdır elbette
Er geç ortaya çıkar böylesi hep zulmette

Her nedense Enveri gelir bu Belh şehrine
Ey yalancı kaç çabuk gir hemen pis inine

Meydan yerine gelir panayır günü o gün
Çakma şair sahnede sesi yok doğru düzgün

Enveri çok şaşkındır şiir kendi şiiri
Karıştırırsa orayı hakikaten tam yeri

Enveri hemen gider sahtekarın yanına
Esirgemez sözünü ot tı kayıp canına

Şiir çalsan şaşırمام şair nasıl çalınır?
El insaf be kardeşim tümüyle mi alınır !

Şair klonlanırsa hırsıza her iş mübâh
Hak hukuk rafta artık çalmamak asıl günah !

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/377290/calinti-sair.html>

Konuksever Aslan!

[italik] Üç kafadar arkadaş tilki eşek hain kurt
Dere tepe yürürler ormanlar ne güzel yurt

Tam ikindi üzeri ormanda gezerlerken
Hava birden kararır lakin vakit çok erken

Arkasından bir yağmur şiddetli mi şiddetli
Hava kızmış olmalı o sebepten hiddetli

Bir yere sığınmalı durulmaz bu yağmurda
Eğer gözün keserse yüz istersen çamurda

Kurt bir mağara görür beş on metre uzakta
Tir tir titrer üçü de fayda etmez kazak da

Tilki gerçi tedbirli yağmurluğu yanında
Uyanık tabiatlı kurnazlık var kanında

Mağaranın önünde eşek durur bir anda
Bura aslan ini der dolar o an tumanda

Buraya girmektense razıyım ıslanmaya
Sonu gelenler gibi başlarken uslanmaya

Kapıdaki seslere uyanır aslan kral
Eşekten dost olur mu unutmaya altın kural

Nimet gelmiş ayağa aslan nasıl sevinir
Üç lezzette yan yana zavallılar dövünür

Aslan nazik bir sesle davet eder içeri
Hoş geldiniz dostlarım durmayın öyle geri

İçeriye girince korku dolar gözleri
Şok olurlar üçü de tutmaz olur dizleri

Butlar asılı boy boy burası mini orman
Menü geniş çeşit bol zeval gelmesin aman

Sanki kasap dükkânı in değil de mübarek
Tilki geride kalır böyle iyi diyerek

Nasıl buldunuz evi diye kükreyip sorar
Niyeti bozuk belli zaten bahane arar

Bura çok pis diyerek eşek burnunu tutar
Kurt tasdikler merkebi beraber hapı yutar

Hakaret sayar aslan eşeğin sözlerini
Kan bürür yavaş yavaş hışımlı gözlerini

Bir darbeyle yatırır eşekle ahmak kurdu
Tilki o an taş olur dua bilse okurdu

Aslan işi bitince kalkıp tilkiye sorar
Tilki kendine gelir cevaba kafa yorar

Aslanlar yatağından belli olur haşmetlüm
Payidar ol hünkârım benim aziz devletlüm

Tilki kırar kirişi aslan azleder onu
Tamam, oldu bu fasıl işte masalın sonu

Belli olur unutmaya aslanlar yatağından

Nerde olsa seçilir padişah otağından

Düzeni belli eder insan olan insanı
İş aynadır unutma adamı öyle tanı

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/377861/konuksever-aslan.html>

Arzulanan Son Perde

[italik] Beni bende eyleyen bakışların eşgali
Buzulları çözülen sinemin nihanıdır
Ruhuma huzur veren sessiz sürurlu hali
Beni benden ayıran gönlümün gümanıdır

Yeşerince hayalim kırıldı boyunduruk
Ulaşmak istediğim sevgin yegane doruk
Ferahtır zülalinle kalktı dudaktan buruk
Aşkın/dır tek gerçeğim kalbimin emanıdır

Aciz düşer kalemim ahvalini tariften
Asaleti şahane farkı yoktur eliften
Mümkün mü anlatamam zarif kalır zariften
Gönlümün tek dileği canımın cananıdır

Her işi/n harikadır dengi hikmet bulunmaz
Ne kadar şükretsem az böyle nimet bulunmaz
Mevlam/ın verdiğiinden büyük kıymet bulunmaz
Hazanıma son veren baharın burhanıdır

Sonsuza dek mutluluk arzulanan son perde
Biricik maksudumdur nerde o paye nerde
Azap düşmez mücrime Hakk'ın olduğu yerde
Delilim rahmetinin şefkatli beyanıdır

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/378480/arzulanan-son-perde.html>

İftar Topu!

[italik] Tilki aç gezinirken, ağaçta bir but görür.
Şüphelenir birazcık, gayet temkinli yürür.

Kıyı köşe inceler; bakar kurulu tuzak .
Bir bombaya bağlı et, oradan kalır uzak.

Siner tilki bir yere; gözler budu sürekli.
Tuzağı savmak için, iyi bir yol gerekli.

Biraz sonra kurt gelir; daldaki buda bakar.
Niyetlenir yemeye, ağzından sular akar.

Sonra tilkiyi görüp; ne yaptığını sorar.
Tilkinin gözü parlar; hemen düzeni kurar.

“Hiç ne olsun birader uzandım yatıyorum.
Çok halsizim üstümden, yorgunluk atıyorum.”

“Dalda asılı budu, yeseydin ya arkadaş.
Et varken durulur mu? Hadi sen de kur bağdaş.”

“Bugün oruçluyum” der;kurnaz tilki çok hain.
Zavallı uyan artık; bitecek şimdi pilin!

Kurt da “tamam” diyerek, buda uzanır hemen.
Bomba patlar o anda, döner tilkinin dümen!

Kurt yaralı perişan, kalır düştüğü yerde.
Tilki buda yönelir; iner ibretlik perde.

“Vay düzenbaz sahtekar!” Diye ulur bir zaman.
“Hani oruçtun hain? Bu ne katmerli yalan... “

“Top patladı az önce, duymadın mı sazanım ?
Al bu sana ders olsun, oruçluyken azanım!”

Tilki zekası ile kurdu mahvetti yazık;
“Âkil ol sen ey kâri! Yeme, kurnazdan kazık! “

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/379400/iftar-topu.html>

Aslanım Kendine Gel!

[italik] Yaşlanan aslan kral, çıkmaz olur evinden ;
Tüm işler yarım kalır, çekilir görevinden.

Tilki girer içeri , bakar hasta yatıyor;
Anlayınca durumu , uçan tekme atıyor!

Kötü vurur aslana alır biraz öcünü,
Öfkesi geçmez ama,epey harcar gücünü.

Sonra çıkar dışarı ,anlatır olanları ;
Tilki sıraya koyar geriye kalanları...

Öküz boynuz geçirir , kurt boynunu dişlerken ,
Yılan gelir ısırır , karga motif işlerken...

Ne yapsın yaşlı aslan ,düşer elden ayaktan ,
Kara sinekler bile memnundur bu dayaktan!

Herkes hesap soruyor fırsat bu fırsat diye ;
Hayat böyle boğdurur aslanları kediye!

Eşek gelince ine,aslan kalkar ayağa;
Güler eşek aslana , hazır sanıp dayağa!

Tam çifte atacakken aslan kral saldırır;
Karakaçan dört nala yolda tozlar kaldırır!

Aslan hışımla kükrer , der ki “bu kadar yeter”
“Eşekten dayak yemek ölümden daha beter”

Kocayan kurt köpeğin olmaz mı maskarası ?
Böylesi zarar görmek talihin en karası !

Kader eğip bükerek şekil verir ademe.
Gençken akıllı ol ki sonra “böyle ya” deme.

Mesih bile kaçarken ,ahmağın zararından.
Kimse bahsetmiyor bak,bunların yararından !

MURAT CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380132/aslanim-kendine-gel.html>

Tek Felahım!

[italik] Beni bana bırakma arşı aştı günahım
Aşkın ateş denizi yalnız Sende felahım
Visal arzunla yakma tut elimden Allah'ım

Tenden candan geçerek varsam gönül iline
Tek aşkını seçerek her gün/ahım siline Kalbim arzular her an ıstırabım çok derin
Gül nefesli sevdanla kalır yüreğim serin
Her zerremde Sen varsın sevgin fezadan derin

Beni yakan sızınla girsem razıyım nara
İştıyakınla yanan düşer mi haşa dara

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383146/tek-felahim.html>

Şair!

[italik] Şeklin rengin ve sesin ötesini görmeye
İçin için yanmaya hazır mısın ey şair
Özüne ilmek atıp ışık ile örmeye
Çileye katlanmaya hazır mısın ey şair

Yaprak yere düşerken yüreğin hoplayacak
İçinde duyacaksın masumların ahını
Esinleri süzerken melek nur toplayacak
Gözyaşın yıkayacak dünyanın günahını

Kalbin hokka olacak ruhunsa mürekkebin
Ötenin ötesinde sırlara dalacaksın
Zamandan sıyrılacak yelkovan ve akrebin
Göz görmemiş alemde haberler alacaksın

İlhamın ayak sesi canlanırken şuurda
Belagat sancısıyla yandıkça yanacaksın
Mana ahenk süzecek filizlenen şiiirde
Gönlünün sırlarına kandıkça kanacaksın

Muradım budur benim seni bilsam sazımla
Merhamet boşalmalı gözyaşından özünle
Bahar güller toplansın sen gülünce nazımla
Anneler yüreğini soğutmalı sözünle

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383779/sair.html>

Aşk/sızım!

[italik] Ah ne vakit bitecek ruhumun ıstırâbı?
Ne tel kaldı sazımda ne de sağlam mızrâbı.

Yaktı kavurdu beni inceden derin sızı;
İkbalimden kayıyor sanki ülker yıldızı...

Yüreğimde hışımla uyanıyor volkanlar?
Artık gözyaşı değil gözlerimden akanlar!

Efkarlanan başımda ölüm gezer korkuyla;
Çok uzun bir süredir kavgalıyım uykuyla...

Bir yayla görüyorum, ötelerde bembeyaz;
Keşke gidebilseydim dilimde bitmez niyaz...

Uzaktan gülümsüyor oranın sakinleri.
Belli ki bırakmışlar kalplerinden kinleri.

Semalarda gezinen birer yıldız olmuşlar.
Gecemi aydınlatan lamba gibi dolmuşlar.

Hangisine uzansam bana:" Durma gel!" diyor,
Sıyrıldı dünya yükünden:" Nedir bu engel?" diyor.

Gönlüm yandı kavruldu hüznüm göğşe savruldu;
Ölüm aşkla vuruldu özüm Sen'de duruldu.

Gönül dağım dumanlı fırtınalı devamlı;
Benle hem hal olanın her an yüreği gamlı!

Nerde bende o paye sinem yüklü günahla.
Aşka ulaşmak gaye kalbim yanar bin ahla!

Ey nefsimin Haliki! Kainatin maliki!
Muradım kul olmaktır; Sana candan hakiki

Murat CANBOLAT [/italik]

Şiirime eşsiz yorumuyla güzellik katan değerli kardeşim Mustafa Doğan Bey'e ve yorumlarıyla beğenilerini eleştirilerini sunan değerli site sakinlerine sonsuz teşekkürler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/384942/ask-sizim.html>

Öksüz Feryat

[italik] Ümitsiz bekleyişim sıkır şakaklarımı
Gözlerim çaresizce mihlanır gökyüzüne
Azabımdır firkatin burkar dudaklarımı
Doyamadım bir tanem unutulmaz yüzüne
Çileyle geçen ömrün tel tel duran ak annem
Derdimin dermanısın şefkatinle ak annem
Ah annem anneciğim duy öksüz feryadımı

Hüznün kör kuyusunda boğulurken visalim
Huzur dolu bakışın sarsa ufuklarımı
Hicrandan heykel gibi yükselirken misalim
İksirli tebessümün sarsa kırıklarımı
Emânsın yüreğimi rahmetinle yak annem
Senin biricik yavrun neler çeker bak annem
Ah annem anneciğim duy öksüz feryadımı

Kalbimde buz yanığı vurur hüzünkar ayaz
Kanarken bıçak bıçak yokluğunun yarası
N' olur gel anneciğim düşlerimde kal biraz
Özleminden tutuştum sinem hasret karası
Doğ ufkuma müştakım melek özlü pak annem
Niyazın hürmetine kavuştursun Hak annem
Ah annem anneciğim duy öksüz feryadımı

Gidince hazan vurup sönüşümü görmedin
Şurama yumruk yumruk kondur olmaz figan
Gidince viraneye dönüşümü görmedin
Kimse bilmez derdimi yalnız Rabbime ayan
Sensizlik şu canıma dedirtiyor tak annem
Sarılda unutayım son bulsun firak annem
Ah annem anneciğim duy öksüz feryadımı

Murat CANBOLAT [/italik]

Şiirime efsunkar sesiyle yorum katan değerli Kalimera'ya sonsuz teşekkürler
Sayfama eleştiri temenni kutlama ve önerileriyle misafir olan saygıdeğer site mensuplarına ve şiirimi güne taşıyan
seçki kurulun teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/385597/oksuz-feryat.html>

Aşk Yanığı

[italik] Taşır mı yorgun sular, ruhumun matemini?
Vurgun yiyen gözyaşım; kanar hüzün geceme...
Perçinlesem kalbine, kalbimin hâtemini;
Damla damla ummanı, sığırdırdın tek heceme...
Boğazıma dizilir, kederim düğüm düğüm,
Derin tutkun göğsüme, atmış yine kördüğüm!
Kapanır mı gönlümün koyu hicran yarası?
Meteorlar vururken atimin mehtabına...
Dur, gitme yüreğimden; sensiz viran burası!
Ne olursun cevap ver, sinemin hitabına...
Susamışım, visâli muştulayan o âna;
Kanatlanır içimde, Hak'ka âyân o mâna.
Kalksın sisli karanlık, ömrümün limanından;
Aşkın, kalp denizime demir atsın bitevi...
Mevlâ'mdan tek dileğim, ayırmasın yanından;
Sen dermansın derdime Yâr'dan armağan sevi...
Dirilten iksirini, sürsün aşkın bahtıma..
Yaklaşsın artık gemin beklediğim rıhtıma! Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/386694/ask-yanigi.html>

Aşk Yangını

Gittiğin günden beri sanma ki yaşıyorum ;
Gözlerimin yok ferî sebepsiz taşıyorum,
Yürek vurgun şok yeri sensizken üşüyorum!
Beni neden benimle bir başıma bıraktın,
Ah yanımdayken bile niçin bana ıraktın?
Ayrılık yıktı beni neyi buldun gidince;
Taştı hüsrân ırmağım kan sızar ince ince,
Sana sevdam fezadan belki bin kez derince.
Ne olurdu kalbini tam şurama taksaydın,
Aşkını perçinleyip şefkatinle yaksaydın...
Vuslattan nasibim yok yaktın beni birtanem;
Ferahlatan yüzünle huzur dolsaydı hanem,
Keşke matem yükünü atsaydı gamlı sinem...
Gönlüme aşkla dolup denizleri aşsaydın,
Nazlı meltemler gibi ruhuma ulaşsaydın...
Murat Canbolat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/386990/ask-yangini.html>

Gül Niyazım Yüzüme!

[italik] Kalbim/desin
Razıyım
Cehennemine
Ya Rab!

Yakmaz narın
Sen varken
Aşkın
Nurdan sığınak

Gül/sem yeter
Bağında
Olsam
Habibe turab

Gönlüm/desin
Son arzum
Ersem rızana
Ya Hak!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387316/gul-niyazim-yuzume.html>

Derler!

[italik] Bir gece avlanırken aslan kral ormanda
Sırtından darbe alıp düşer yere bir anda

Göremez karanlıkta kim vurduysa sırtına
İşte o vakit kopar çok büyük bir fırtına

Acil servisi arar hemen gelir ambulans
Aslan ağır yaralı başlar öteyle trans

Hastanenin doktoru becerikli bir kurttur
Hemşire fil, aslanı yatağına oturtur

Boynuz darbesi der kurt teşhis eder bakınca
Aslan küplere biner birazcık kan akınca

Hemen cepten arayıp ormandaki eşini
Boynuzlu hayvanların tek tek ister leşini

Dişi aslan insaf der öldürmeyip sürelim
Bunu sana yapanın defterini dürelim

Öküz geyik karaca terk ederler ormanı
Huzur gider buradan büyük sürgün zamanı

Öküz sürgün giderken rastlar yolda tavşana
Anlatınca durumu tavşan der ki vay ana!

Kulakları gölge de benziyor ya boynuz!
Gidip akıl danışır ırmaktaki kunduza

Kunduz teselli eder olayı dinleyince
Ağlama der tavşana korkudan inleyince

Boynuz kulak olur mu?Hiç boş yere üzülme
Zehir etme hayatı süzüm süzüm süzülme

Keşke öyle düşünsem ne isterim daha ne!
Boynuz derler kulağa ararlarsa bahane...

Kaş üstünde göz yok mu ? Öküz altında dana!
Muradım gayet açık bu derstir anlayana !

MURAT CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387716/derler.html>

Aşkınla Hürüm

[italik] Dolarken gönlüme alev bakışın
İndirir ruhuma tarifsiz sızı
Efsunkâr gözlerin gamze çakışın
Grimsi dünyamı boyar kırmızı
Dolarken gönlüme alev bakışın

Sen yokken her gece vururdu ayaz
Hicranın her oku bahtıma taciz
Düşmezdi dilimden vuslata niyaz
Halimi tarife kelimim aciz
Sen yokken her gece vururdu ayaz

Hoş geldin dünyama eşsiz refikam
Yüreğin sineme ne emin liman
Sonunda firaktan aldım intikam
İnşallah mutlu son biter bu roman
Hoş geldin dünyama eşsiz refikam

Dileğim öteye senle uyanmak
El ele göz göze tükensin ömrüm
Biricik muradım sevginle yanmak
Cihanda sadece aşkınla hürüm
Dileğim öteye senle uyanmak

Murat CANBOLAT [/italik]

[italik] Bu bayram site ailemiz ve sevdiklerimiz için iyilikler getirsin [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388262/askinla-hurum.html>

Böyle Horoz Görülmemiştir?

[italik] Ava çıkan genç adam, denk gelir bir kartala;
Yaralıdır kuşcağız, artık nasıl kurtula?

Kırpar kanatlarını, atar hemen kümese;
Keşke kartal orada, tavukları yemese !

Şok olur erkek kartal, tüm olup bitenlere;
Sinirlenir çıldırır, gıt gıdak ötenlere.

Gün geçtikçe üzülür, alışamaz bu hale;
Kümesin horozluğu, zavallıya ihale !

Bu durum,bahtsız kuşu, çok derinden yaralar;
Yaslı kartal derdinden, kendisini paralar.

Adam der ki kartala: “Tasalanma boş yere,
Ne gam çeker durursun, dinle beni bir kere.

Çok sıradan biriydin, kartal olduğun zaman;
Ama artık öyle mi; boşa inan ağlaman!

Olgun bir horoz gibi düşünsene kendini;
Yeryüzünde yok dengin, aş artık şu bendini.

Var mı koca dünyada, böyle görkemli horoz?
Kıymetini bilersen elindeki büyük koz”

Avcının suratına kartal öfkeyle bakar,
Zehir gibi sözlerle adamı fena yakar:

“Beni ne hale koydun yolarak kanadımı;
Gökyüzünün şahıyken, rezil ettin adımı!”

Kartal göklerde mutlu, yerler ona dar gelir.
Sultan olsa istemez, uçamamak ar gelir.

Barınamaz kümeste, kartal ruhu taşıyan.
Muradım gülme artık, böylesi hallere yan!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388991/boyle-horoz-gorulmemistir.html>

Naz/mı Bilmez Muradım

[italik] İnan bana kendimde değilim bu aralar
Düşündükçe hayalin yüreğimi yaralar

Çilem büyük çare yok sinem buruk dermansız
Uzunca bir süredir bağladım yar karalar

Tükenmedi ümidim yollarını gözlerim
Bakarım zaman zaman perdeleri aralar

Hicranımla inerken kalem tutar elimden
Dize dize ağlarım hicranımı karalar

Ruhumun inkisarı tüketirken özümü
Deruni hasretinle göz göz oldu yaralar

Güftem ateş denizi bestem hüzün gemisi
Kime açsam halimi dertlerini sıralar

Nazmı bilmez avare kalbi yanık muradım
Közdür gönül ocağım şahidimdir çırılar

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389537/naz-mi-bilmez-muradim.html>

Susadım Dudağına

[italik] Susadım dudağına merhamet etmez misin
Dokunsam yanağına şikayet etmez misin

Gülşeninde turabım gece gündüz serabım
Duymadın mı hitabım icabet etmez misin

İştihakla yanarken zerre zerre kanarken
Gül adını anarken muhabbet etmez misin

Yokluğun cehennemim kurur mu gözde nemim
Aşk iken çare emim vesayet etmez misin

Mevlamın ihsanısın gönlümün hicranısın
Derdimin gümanısın şehamet etmez misin

Bendeyim ta ezelden geçtim dünya güzelden
Farkım mı var gazelden şehadet etmez misin

Murat kalsın közünde elalemin sözünde
Can verirsem dizinde nedamet etmez misin

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390436/susadim-dudagina.html>

Aşk/sızım !

[italik] Canımsın, cananım; can yoldaşımsın;
Cefanı çekmeyi sefa bilmişim.
Özümden meftunum, gönül aşımsın;
Bela senden ise, şifa bilmişim...

Beni terk edişin yıkılışımdır;
Her zerrem peşinden infilak eder...
"Elveda" deyişin, yıkılışımdır!
Kölene reva mı böyle bir keder?

Ne vakit bahtıma gülüverirsen;
Kalbimde çiçekler gülüşecekler...
Ruhuma solmayan gülü verirsen;
Melekler sevgimi bölüşecekler...

Perişan haldeyim yok mu şefkatin?
Mıhlanmış gözlerim, ardın sıra yar!
Kor sinem sadece aşkınla metin;
Yar, yüreğimi yar; başka yar mı var?

Kavur sızım kavur; yak asılsızı!
Tutuşsun hicranım, delsin bağrımı.
Aşkındır sinemde en asil sızı!
Temennim duymandır gönül çağrımı...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391064/ask-sizim.html>

Zamanı Gelmedi mi?

[italik] Kalbime doğan güneş,küçük dünyama ışık;
Boğsun, bahtıma sızan karabasan hayali.
Teslim aldı ruhumu; o zehirli sarmaşık;
Kuruyup solsun artık,yok gönlümün mecali.

Beklerim ölesiye, dalarken ufuklara;
Sahile vuran gölgem, güneşe veda eder.
Gözyaşlarım özlemle adanır şafaklara;
Ah bu beklemek yok mu;her nefeste bin keder!

Biriktirir hasretim; hüznü delta misali;
Keşke sarsan yaramı, bitse bu derin kaos!
Akkor soluklu tutkum, tatsak artık visali;
Zamanı gelmedi mi;yok mu çileye paydos?

İşle gergeflere yar!Ince nakışlarını,
Gönlüm inşirah ile gülsün yüzüm bitevi.
Esirgeme üstümden şehla bakışlarını,
Aşkın yanık sinemin serin firdevsten evi

Ey nadide çiçeğim gel yüzüme gül reyhan,
Kal gitme yüreğimden dur kesme nefesimi.
Solmayan cennet gülüm sana feda tüm cihan,
Çıksın göğe avazım duysun mevlam sesimi.

Gidersen yokluğuna; ben nasıl dayanayım ?
Yanan benim kışında, gel gönlüme gül bahar.
Muradım, her saniye sevdana boyanayım!
Huzur var yakışında, gel ömrüme gir ey yar!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391454/zamani-gelmedi-mi.html>

Gülü Versen Ne olur!

[italik] Taş yüreğim erirken mavi serinliğinde
Dağılır ıstırabım ruhumun gökyüzünden
Kaybolurken gözlerim dipsiz derinliğinde
Taş yüreğim kabından kurtul derin hüzünden
Ah keşke bahtıma gülüversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Sonsuzluk bestesini ruhumda duyuyorum
Aşkın ikliminde yeşeriyor umutlar
Hayaline sarılıp huzurla uyuyorum
Dağılıyor üstümden artık kara bulutlar
Ümitle bekliyorum geliversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Ay teninden dökülür dağıtır hicranımı
Yağmalanan gönlümün dermanısın sevdiğim
Değişmem hiçbir şeye seninle tek ânımı
Sana meftun kalbimin emanısın sevdiğim
Demir atsan şurama kalıversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/392361/gulu-versen-ne-olur.html>

Aşk/sızım(2)!

[italik] Hazan değdi bağıma çatladı kara toprak
Hicran yüklü duruşun zihnimin son karesi
Yokluğun felaketim bana mutluluk ırak
Varlığındır dünyada derdimin tek çaresi

Eriyorum bir tanem ne tarifsiz sızımsın
Ateşinle yandıkça kanatlanır düşlerim
Şahitsiz bakışsın mukaddes ıssızsın
Boşluğa düştüğümde yalnız seni düşlerim

Sensizlik depreştikçe tek arzum körüklenir
Hasretin tükenmiyor hiç bitmiyor geceler
Yüreğinin peşinden yüreğim sürüklenir
Huzur bulur gözlerim gözlerinde geceler

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393706/ask-sizim-2.html>

Sonsuz Aşk

[italik] Beni bende eyleyen bakışların eşgali
Buzulları çözülen sinemin nihanıdır
Ruhuma huzur veren sessiz sürurlu hali
Beni benden ayıran gönlümün gümanıdır

Yeşerince hayalim kırıldı boyunduruk
Ulaşmak istediğim sevgin yegane doruk
Ferahtır zülalinle kalktı dudaktan buruk
Aşkın/dır tek gerçeğim kalbimin emanıdır

Aciz düşer kalemim ahvalini tariften
Asaleti şahane farkı yoktur eliften
Mümkün mü anlatamam zarif kalır zariften
Gönlümün tek dileği canımın cananıdır

Her işi/n harikadır dengi hikmet bulunmaz
Ne kadar şükretsem az böyle nimet bulunmaz
Mevlam/ın verdiğiinden büyük kıymet bulunmaz
Hazanıma son veren baharın burhanıdır

Sonsuza dek mutluluk arzulanan son perde
Biricik maksudumdur nerde o paye nerde
Azap düşmez mücrime Hakk'ın olduğu yerde
Delilim rahmetinin şefkatli beyanıdır

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/394203/sonsuz-ask.html>

Özlemişim!

Çocuk kalksam uykudan
Uyanınca bir sabah,
Mutfaktayken annemi
Boğsam öpücüklerle
Şakalaşıp babamla
Dolsa kalbime ferah,
Coşsam keşke yeniden
Doysam gülücüklerle!

Koşsam arkadaşlara
Kahvaltıyı bırakıp
Duysam anneciğimin
Tatlı seslenişini,
Gülümseyip muzipçe
“Bana eyvallah” çakıp;
Göremesem ardımdan
İçli hislenişini...

Çocukluk anılarım
Tazelenir içimde,
Hasretiyle kavrulur
Hayaliyle yanarım
Halimi anlatamam
Tarifsiz bir biçimde;
Dermansız bir sızıyla
Kanadıkça kanarım!

Murat CANBOLAT [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/394651/ozlemisim.html>

Oyuna Gel!

[italik] Boz eŒeđin birine bir gün bir put yüklerler,
Putun kafa kısmına yakut zümrüt eklerler.

EŒek yürür meydanda ahali de selamlar;
Sanki övgüler ona putadır tüm kelamlar...

Gören yere kapanır yahut saygıyla durur,
Herkes dua ederken o da zevkten kudurur

EŒek burnu havada caka satarak gezer ,
Yolda adamın biri hemen durumu sezer...

Birden yanına gelip fısıldar kulağına ,
“BoŒa kibirlenme” der; eŒeđin salağına.

“Ey merkepler Kralı! Sana değil itibar!
Sırtındaki yüküne milletin saygısı var .”

Onlar puta taparlar her gün bir put yaparlar ;
Durmaz parsa kaparlar iŒte böyle saparlar.

Ahmak kibirli olur; cehalete yenilir.
Rezil olur durmadan kendini vezir bilir.

Manda sırtında sinek uzun gr sen boyunu ,
Ne bu afra tafralar hepsi Œeytan oyunu!
Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/395007/oyuna-gel.html>

Anneciğim Demişti

[italik] Kurdun biri acıkır, dere tepe dolaşır;
Görür bir körpe ceylan, nasibine ulaşır!

Ceylan kaya başında, kurt oraya zor çıkar;
Onu indirmek için, türlü yalanlar sıkar...

“Endamına hayranım, badem gözlüm gül ceren;
Yok benzerin dünyada; sensin gönlüme yaren!”

Kurt, ağzında türküyle, ceylana name yapar;
Ceylan kandi kanacak; nerdeyse akli sapar!

Kurdun planı tutar ceylan artık ağında;
Uzun havaya başlar; duman Urfa Dağında...

Urfa'nın türküsüyle ceylan kendinden geçer;
Ardından da bir bozlak, hem söyler hem de içer!

“Ceylanım düşeceksin; in çabuk beni üzme;
Ben seni gezdiririm, ahu gözlerin süzme!”

“Aşağıda çayırlar, boyu aşan otlar var;
Irmakta su bol, temiz, üstünden gamı savar.”

Ceylan sarp kayalardan, tam aşağı inerken;
Annesinin öğüdü, gelir aklına derken...

Kurt meraklanır sorar; “neden inmedin gülüm;
Sensiz yaşayamam ben; bana nimettir ölüm!”

“Anneciğim demişti kanma elin sözüne;
Ben uyandım hain kurt; kezzap aksın gözüne!”

Yabancıнын sözüne sakın ha kulak asma;
Belki kalleşin teki, takar boynuna tasma!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/395500/annecigim-demisti.html>

Öksüz Feryat *2*

[italik] Çile dolu ömründen ufacık bir tebessüm;
Yakalamak isterdim, şefkat nakışlı annem...
Adını andığımda kanat çırpıyor göğsüm;
Yüzü/n gülsün oğluna, rahm/et bakışlı annem.
Gittiğin günden beri hasret tüter hanemde,
Gel gücün yetiyorsa bir tek resme annem de!

Bir türlü sarılmıyor hazan yüklü elvedan;
Keşke, teselli verse kalbin hıçkırıkları.
Tüketti yüreğimi, o hazin içli edan;
Gün geçtikçe batıyor canımın kırıkları...
Ah annem; anneciğim, varlığımın, yarımın;
Can tanem, biriciğim, en vefalı yârimsin!

Beni üzen her şeyden, fersah fersah ıraktın
Siyah beyaz dünyama, sevgiden sağanaktın.
Söyle öksüz kimsesiz, beni nasıl bıraktın?
Sıcacık kucağınla ne ferah sığınaktın!
Aç kollarını annem; yangın yeridir buram.
Öyle çok özledim ki hasretin buram buram...

Seni anınca her şey aklımdan siliniyor.
Günlerim azap dolu; göğe çıkar feryadım.
Kor kalbim, kör bıçakla sürekli diliniyor;
Her dem nur cemalini, görmek benim Muradım...
Sesini çok özledim; n'olur yine "kuzum" de;
Güneş açsın busenle; keder dolu yüzümde!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/396722/oksuz-feryat-2.html>

Ölmeyecek Kadar Ye/dik!

[italik] Kilolar başını alıp gidince;
Niyetlendim hemen sıkı diyete...
Görsün cümle alem, inceden ince;
Elveda mangalda sucukla ete!

Filinta gibiyim, "inta"sız ancak.
"Çapım çevrem kadar" geniş mutlaka.
"Türk kası" erkekte olur muhakkak;
Elbette ciddiğim; sanmayın şaka...

Üç kangal sucukla yirmi yumurta;
Ne gider değil mi, kahvaltı için!
İki demlik çayla elmalı turta;
Sofraya buyurun; yemeyin, için!

Beş yufka ekmeği sahandanda çevir;
Kızarsın güzelce, tutsun kıvamı...
Üstüne üç kilo çökelek devir;
Mutlaka gelecek bunun devamı.

Daha çok öğlene, ne yesek acep?
Simide talim et Murat'ım vah vah!
Ara şu fırını, ne güne bu cep;
Öğlen oldu artık acıktım eyvah!

Sabahtan fırına vermeli güveç;
On litre ayrana, beş pide çok az.
Kıymasız olanı yenilir mi? Geç!
Almalı beş kasa üzümle kiraz...

Kuzu çevirme var daha menüde.
Çorbalar, pilavlar, dolmalar gelsin.
Aç kaldık; bitirdik bugün günü de;
Helvanın üstüne elmalar gelsin.

"Akşama ne yesek acaba?" derken;
İkinci çayıyla yemeli börek.
Yedinci tepsiyi iştahla yerken;
Yutmalı yanında bir fırın çörek!

Akşam oldu hanım yemeğim hani?
Bugün çok acıktım, düştü şekerim!
Baklava yok muydu; yahut revani?
Ceviz yok mu? getir, üste ekerim.

Hingal var demiştin; soğutma şunu!
Neden bu kadar az; var mı gerisi?
İki çuval yetmez, bol koysan unu;
Sen cimri değildin, gönül perisi!

On kasa balıktan bu mu çıktı yav?
Koy şunu kapıya; kedilere ver!
Şaka yaptım tamam; tek derim "miyav!"
Hamsi bu; kaçır mı? Bulan yer de yer!

Acaba ne yapsam? açlıktan öldüm.
Dolabım tam takır, evde bir şey yok!
Hüzünle son kalan ekmeği böldüm;
Açlıktan mideme nasıl vurdu şok!

Diyetle yaşanmaz anladım şükür;
Kesmeli burada, ölürüm yoksa...

Yemez miyim kardeş; kaldım ya özgür!
İyi mi açlıktan nefesim koksa?

Attıysam; Durdu'yla Halil'e sorun...
Cumadan sonraydı; yedik ayvayı.
Kulağı çınlasın; hak verir Harun;
Kaçırdı yarınki müthiş tavayı!

Düşmanlık yakışmaz; kılona barış!
Uzadı bu şiir, atıştır biraz...
Hiç durmadan ye, iç; fillerle yarış;
Bu nazım, kendime atıştır biraz!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399705/olmeyecek-kadar-ye-dik.html>

Kelebek

[italik] Z raporunu alırken hayatın;
Yaşlanmıştı kelebek.
Vurgun yiyen gözyaşı sağanağında ıslanırken kanatları;
Ümidine gem vuran dikenlerin hisminden kaçarcasına
Uzaklaşıyordu kendinden...

Tut ki; aşk şehla gözlerinle buluştu kuytularda...
Şikayetini mi var şikârandan?
Sessiz bir griliğe büründün,
Rayiham...
Pervanenin nasibi ateş;
Özgürlük yanmış meğer,ölümü
Okşarcasına...

Neden göç eyledin kozandan;
Maviliklerde mi gizliydi muradın?
Leylak mevsimi gelmedi daha;
Kelebek, ey kelebek; zamansız geldin!
Jilet kesigi korkularla yüzleştin; hüznü yudum yudum
İçercesine...

Işığa meftun olan yanımız;
Hangi karanlıkta kayboldu?
Gerçi; üç günlük ömrümüzde,
Faydası var mı anlık yaşanmışlıkların?
Ebediyete koşmak istiyorum uçarcasına!

Durma; vedalaş konakladığın çiçekle,
Çık, bekleme;
Cesaretin, yıkmalı esaretini;
Bak; açıldı göklerin perdeleri...
Artık uçma vakti, kendinden geçercesine...

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/402156/kelebek.html>

Hoşgeldin Cumhuriyet !

[italik] Adaletle mümkündür huzurun teminatı;
Hakiki hürriyetle yükselmelidir çatı...

Bir ev ki; saadette çizilmiş sınırları,
Muhteşem bahçesinde yaşatır asırları...

Odaların rengarenk; kilimler desen desen...
Tarifsiz güzelliğin, ana da sen, yar da sen!

Hatırla, bir zamanlar tarihin ne şanlıydı;
Fatih'ti dedelerin, askerinin imanlıydı!

Hani kardeş olmuştu; Fırat, Sakarya, Tuna...
Gurup edince güneş, gölge düştü ufku!

Ümitsizlik çökerken doğdun Gelibolu'dan;
Filizlendi yiğitler, şükür Anadolu'dan!

Vücut, kendine göre baş yapmıştı nihayet;
Atamın kuvvetiyle korundu mevcudiyet!

Seksen yedi yıl önce yakıldı bu meşale;
Kan kırmızı göğsümde, yıldız vurgun hilale!

Artık rahat uyusun toprağında yatanım;
Cumhurun gür sesiyle, şenleniyor vatanım!

Hakimiyet geçince eline milletimin;
Bayrakla doldu sema; cennete döndü zemin!

Varlığınla can buldu, yeşerdi medeniyet;
Hoş geldin, sefa geldin; sevgili cumhuriyet!

Murat CANBOLAT
29 Ekim 2010
02:12 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/404465/hosgeldin-cumhuriyet.html>

Ne Olur!

[italik] Hazan vurdu bağıma çatladı kara toprak
Hicran yüklü duruşun zihnimin son karesi
Yokluğun felaketim mutluluk benden ırak
Varlığındır dünyada derdimin tek çaresi

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Eriyorum bir tanem ne tarifsiz sızımsın
Ateşinle yandıkça kanatlanır düşlerim
Tek kaçamak bakışım mukaddes ıssızımsın
Boşluğa düştüğümde vuslatını düşlerim

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Aşk sızım depreştikçe tek arzum körüklenir
An be an dudaklarım kavuşmayı heceler
Yüreğinin peşinden yüreğim sürüklenir
Huzur bulur gözlerim gözlerinde geceler

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Taş yüreğim erirken mavi serinliğinde
Dağılsın ıstırabım ruhumun gökyüzünden
Kaybolurken korkular dipsiz derinliğinde
Taş yüreğim! Kabından kurtul derin hüzünden

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Sonsuzluk şarkısını sinemde duyuyorum
Aşkının ikliminde yeşerirken umutlar
Hayaline sarılıp huzurla uyuyorum
Dağılıyor üstümden artık kara bulutlar

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Ay teninden dökülür dağıtır hicranımı
Yağmalanan gönlümün dermanısın sevdiğim
Değişmem hiç bir şeye seninle tek ânımı
Sana meftun ruhumun emanısın sevdiğim

Bekliyorum sabırla geliversen ne olur
Tesellisiz kalbime gülüversen ne olur
Demir atıp şuramda kaliversen ne olur

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405095/ne-olur.html>

Gönlümün Dilberine 2

[italik] Yüreği/n yüreğime huzur veren sığınak
Haydi al kollarına ne olur sımsıkı sar
Dökülsün gözyaşlarım rahmet koksun sağanak
Beni sensiz bırakma kuşat sevginle ey yar
Gönüllü tutsağınım hapsed bakışlarına
İşle hikayemizi şevkle nakışlarına
Terk etme sensizliğin zemheri kışlarına

İştiyakla titrerken sana susuz dudaklar
Dindir susuzluğumu ulaştır sonsuzluğa
Busenin mührü canı başkasına yasaklar
Yalnızlık çöllerinde bırakma ıssızlığa
Kimsesizim kimsesiz soldum âhüzârında
Parya olsam razıyım masmavi nazarında
Kovma yeter kapından hapsed intizarında

Yakarken gözlerinin serin mavi alevi
Kalakaldım yerimde adeta çivilendim
Devirdin içimdeki münzevileşen devî
Müstağni duruşuna el açarak dilendim
Gözlerine dalarken işlemiyor takvimler
Bahar oldu güzlerim sabitlendi mevsimler
Şahitlerim yer ve gök sevdamızı resimler

Sızın kalsın bağrımda perçinlensin bitevi
Nasıl huzur doluyum haneme gül misafir
Dileğim ebediyen kalsın gönlümde sevi
Güneş açar saçında parlar yüzünde safir
Yürüdükçe yeşerir çiçekler izlerinde
Binbir çeşit sır yüklü kalbinin gizlerinde
Düğümlendim! Ne olur öleyim dizlerinde

Murat CANBOLAT
16 KASIM 2010 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410447/gonlumun-dilberine-2.html>

Yeni Neslin Mimarlarına

[italik] [italik] Gerçek Öğretmenlere...

Uygarlığın mimarı, geleceğe ışıklar;
Onlar irfan erleri; hakikate aşıklar.

Hür fikrin işçileri, vicdanlı muallimler;
Amaçları iyilik, yön verir tüm ilimler...

Yeryüzünde, muteber işte, en mühim meslek;
Öğretmenlik, sırf emek; bazen ateşten gömlek!

Atamızın sözüdür; "kulak ver, dikkat kesil"
Onların eseridir elbette yeni nesil!

Hem anadır, hem baba; cehalete düşmandır.
Ona meydan okuyan, her kim olsa pişmandır!

Ömründen ömür verir, kendi için yaşamaz;
Makamları âlidir; melek olsa aşamaz!

Onlar gökte Süreyya, kutlular yeryüzünde.
Elbet bir sır saklıdır, şeker şerbet sözünde.

Bir mum gibi erirler, tek harf öğretmek için.
Nesil kurtulsun diye, yanarlar için için...

Cehaleti boğacak, bu aydınlık tufanı;
Devir bilginin artık, şimdi onun zamanı!

Murat CANBOLAT [/italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411886/yeni-neslin-mimarlarina.html>

Dev/e !

[italik] Osmanlı ordusunun dünya bilir ününü;
Mazi senin kökündür, iyi öğren dününü!

İnancından güç alır, coşardı mehteriyle;
Korkusuzca savaşı, ordu her neferiyle.

Mehterde kös sesleri, mahveder düşmanları;
Küffar siner korkudan, donuverir kanları!

Tokmağın gümbürtüsü ortalığı inletir;
Türk'ün yürek sesini, tüm cihana dinletir!

Düşmanlar gürültüden vaktiyle çok şaşırılmış;
Bu kocaman davulu ancak deve taşırılmış...

Kös taşıyan bir deve, doldurunca miadi;
Verirler beratını "emekli" olur adı!

Hürdür beratlı deve, otlar nerde isterse...
Kimse mani olamaz kâğıdını gösterse!

Bağ bahçeye destursuz keyfince dalabilir;
Beğendiği bir yerde, isterse kalabilir!

Biri "öte git" dese çarptırılır cezaya!
Kim katlanır böylesi işkenceye ezaya?

Bir gün, fermanlı deve, tam ikinci üzeri;
Girivermiş bostana; aratmamış dozeri!

Garip bir köylününmüş dalıp çıktığı bostan...
Silmiş süpürmüş deve, bostancı bitmiş yastan!

Çıkarmak istese de, gider mi melun hayvan?
Bağı mahvolmuş gitmiş fakirim kalmış yavan!

Deveye vursa olmaz, taş atsa ceza alır;
Ne yapsın garip adam; ortada öyle kalır!

Akıl etmiş nasılsa bir teneke bulmayı;
Devenin arkasından gürültüyle çalmayı...

Çalsın dursun garibim, deve oralı değil;
İstersen tenekeyi kulağında çal, eğil!

Bahtı kara fakirim ne yapmışsa nafile;
Deve hiç tınlamamış; dönüp bakmamış bile!

Güngörmüş bir ihtiyar görünce vaziyeti;
Seslenmiş bostancıya; teselliymiş niyeti.

"Otuz yıl kös dinlemiş, tenekeye aldırılmaz;
Senin çıkardığın ses, tek tüyünü kaldırmaz!"

Oracığa yığılır zavallı adamcağız;
Hayretten, yorgunluktan, açılıp kalır ağız!

Boynu zaten eğriydi, kulaklar kösten sağır;
Bu deve laf anlamaz, bağı Muradım bağı !

Torpillidir bu deve hiç kimseyi takar mı?
Bağ beleş bostan beleş, kovsan bile çıkar mı?

Ne söylesen anlamaz, vurdumduymaz kaygısız;

“Emekli deve” gibi hem kaba hem saygısız!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412899/dev-e.html>

Mavi Bardak Mersiyesi

[italik] Yanağında dudak izim,
Hasretinden yandı özüm;
Anlasana iki gözüm
Kırıldı mavi bardağım!

Sevgiliydi diğer adı,
Onla çıkar çayın tadı.
Hala dilimdedir yâdı;
Kırıldı mavi bardağım...

Salı verdik selâsını;
Kıran bulsun belâsını;
Bilmem ondan âlâsını
Kırıldı mavi bardağım!

Su bardağı boyuncaydı;
Zarif beli pek inceydi.
Gencecik gitti "first leydi",
Kırıldı mavi bardağım!

Bayılırdı ziyafete;
Karışmazdı siyasete.
Uğrayınca hıyanete,
Kırıldı mavi bardağım...

Durdu Hoca yan yan baktı;
Gözleriyle şimşek çaktı.
Etkisi anında çıktı;
Kırıldı mavi bardağım!

Ahmet Hoca ilk tanıktı,
Bizim Murat baş sanıktı!
Sonunda faili çıktı;
Kırıldı mavi bardağım!

Halil seni nerde bulsun?
Saçını başını yolsun.
Nazar değdi yemin olsun!
Kırıldı mavi bardağım!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/413514/mavi-bardak-mersiyesi.html>

S/öz Y/akar!

[italik] Üç kafadar arkadaş; tilki, eşek, hain kurt;
Dere tepe yürürler, ormanlar ne güzel yurt...

Tam ikindi üzeri birlikte gezerlerken;
Hava birden kararır; lakin vakit çok erken.

Arkasından bir yağmur, şiddetli mi şiddetli;
Hava kızmış olmalı, o sebepten hiddetli!

Bir yere sığınmalı, durulmaz bu yağmurda...
Eğer gözün keserse, yüzeceksin çamurda!

Kurt bir mağara görür; beş on metre uzakta,
Tir tir titrer üçü de; fayda etmez kazak da!

Tilki gerçi tedbirli, yağmurluğu yanında;
Uyanık tabiatlı, kurnazlık var kanında...

Mağaranın önünde eşek durur bir anda;
“Bura aslan ini” der, renk değişir tumanda!

“İçeri girmektense razıyım ıslanmaya;
Sırılsıklam dolaşmak, tercihimdir yanmaya!”

Kapıdaki seslere uyanır aslan kral...
Eşekten dost olur mu? Unutma altın kural!

Nimet gelmiş ayağa, aslan nasıl sevinir!
Üç lezzet de yan yana, zavallılar dövünür!

Aslan, nazik bir sesle davet eder içeri;
“Hoş geldiniz dostlarım, durmayın öyle geri!”

İçeriye girince korku dolar gözleri;
Şok olurlar üçü de, tutmaz olur dizleri!

Butlar asılı boy boy, burası mini orman.
Menü geniş, çeşit bol; zeval gelmesin aman!

Sanki kasap dükkânı, in değil de mübarek;
Tilki geride kalır; “Böyle iyi!” diyerek...

“Nasıl buldunuz evi?” diye kükreyip sorar;
Niyeti bozuk belli, zaten bahane arar!

“Bura çok pis” diyerek eşek burnunu tutar;
Kurt, tasdikler merkebi, beraber hapı yutar!

Hakaret sayar aslan, eşeğin sözlerini;
Kan bürür yavaş yavaş; hışımlı gözlerini!

Bir darbeyle yatırır eşekle ahmak kurdu;
Tilki o an taş olur, dua bilse okurdu!

Aslan, işi bitince kalkıp tilkiye sorar;
Tilki kendine gelir; cevaba kafa yorar:

“Aslanlar yatağından belli olur haşmetlûm;
Payidar ol hünkârım; benim aziz devletlûm!”

Tilki kırar kirişi, aslan azleder onu;
Tamam, oldu bu fasıl, işte masalın sonu!

Belli olur unutma, aslanlar yatağından;

Nerde olsa seçilir padişah otağından!

Düzeni belli eder insan olan insanı;
İş aynadır unutma, adamı öyle tanı!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/413892/s-oz-y-akar.html>

Çizmeyi Aşma/k!

[italik] Milattan çok önceymiş tarih böyle kaydeder,
Mekan tutmuş Efes'i meşhur Büyük İskender .

Apella adlı biri devrin büyük ressamı;
Ülke dışına taşmış eserlerinin namı...

Apella'dan memnunmuş Kral Büyük İskender ,
Sanatçıyı korumuş böyleleri çok ender.

Yaptığı tabloları halka zevkle açarmış;
Dinlermiş tenkitleri bencillikten kaçarmış.

Sergi görücüdeyken sıcak bir yaz gününde;
Küstah bir kunduracı durmuş resmin önünde.

Hayli süzmüş eseri konuşmaya başlamış;
Haksız tenkitleriyle Apella'yı taşlamış.

“Şura şöyle olmalı bura böyle olacak,
Orantısız duruyor bu çizmeye bu bacak!”

Ressam” Artık dur!” demiş; “Haddini bil efendi !
Topuktan yukarıya senin ilmin tükendi!”

Bilmeden akıl verir çizmeyi aşan kişi;
Herkesin harcı değil tenkit bilenin işi!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415970/cizmeyi-asma-k.html>

Gözlerin Gözlerim/de...

[italik] Hüznümün girdabında depreşir ıstırabım
Gece kabaran ruhum gelgitlerle perişan
Hicranıma dokunur eski kırık mızrabım
Gönlümün teessürü bahtıma alır nişan
Sar ufkumu yeniden şavkınla doğ nurefşan

Tarifsiz kederlerin kiskacında tutsağım
Halimi anlatmaya kalmadı hiç mecalim
Sensizlik orucunda bu kaçınıcı imsağım
Ferman düştü katlime firkat namında zalim
Kaderin yargısıyla terkedince nihelim

Arkamda çile dolu günlerin intizarı
Önümde kayalıklar çağırır intihara
Eşilirken bağrında yüreğimin mezarı
Çıkamadı ümidim karakıştan bahara
Bu yara kaderimden kor sineme hatıra

Feryadım sardı göğü dürüldü koca feza
Yokluğun kıyametim varlığın firdevsimdir
Yetmez mi eziyetin sessizliğin hakeza
Gel artık bekletme gel bekledim kaç mevsimdir
Gözlerin gözlerimden kazanmaz tek resimdir

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417808/gozlerin-gozlerim-de.html>

Gidersen...

[italik] Nedamet yüzüme çaldı rengini
Cesaret edip de kal diyemedim
Cehennem özüme saldı dengini
Söndü peteğimde bal diyemedim

Gözünden vuruldum sonra özünden
Raziyken kalbimi yakan sızından
Başıma rahat yer yokken dizinden
Durma koş gönlünü al diyemedim

El âlem sözüyle şeytan eliyle
Sevdamız yıkıldı gurur seliyle
Konuştuk sürekli benin diliyle
Sus nefsim dur öyle lâl diyemedim

Çok pahalı sattık dırdırımızı
Nasıl da tükettik birbirimizi
Vurduk yüzümüze tüm kırımızı
Bu şeytan işi bir hal diyemedim

Geride çocuklar öksüz ve yetim
Mutsuzluk bir ömür benim diyetim
Ayrılmak değilken asıl niyetim
Kırıldı böğrümde dal diyemedim

Kâr etmez sonunda çekilen vay da
Manasız kavgamız değer mi kayda
Pişmanım, pişmansın ama ne fayda
Giderken beni de al diyemedim
Gidersen ölürüm kal diyemedim

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418867/gidersen.html>

İsim

[italik] Picasso sergilerken yeni eserlerini;
Salondaki konuklar alırlar yerlerini...

Birisi, pür dikkatle tabloyu incelerken,
Ressam gelir yanına konuşma başlar derken ;

“ Doğrusu merak ettim esere zikrinizi,
Var mı eleştiriniz? Alayım fikrinizi...”

“Bu balıktır yazıyor altında bu eserin,
Benzemiyor doğrusu baksam da derin derin.”

Picasso gülerken der: “Bu balık değil, resim!
Altındaki yazıysa benim koyduğum isim!”

Bakmakla görmek farklı, bakan herkes göremez.
Siyah beyaz görenler, gökkuşağı öremez...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419550/isim.html>

Aşk Sultanı

[italik]

Aşk dergâhı açıktır; ruhu açık olana,
Kalp dilini bilmeyen; hep divane dolana.

Aşk Sultanı davette : "Gel ! gel!" diye bağıırır,
İnsanlığı barışa ve huzura çağırır..

Mesnevisi kazılı ,gönül kalemi yazmış;
Onu sevemeyenler;dünyada da pek azmış!

Seni anlatmak düşmez, benim gibi kaleme,
Seni anlamayanlar ; hep düşerler eleme.

Sevdim seni gönülden ;Hey! gidi Koca Aşık
Eritti tüm sözlerin, gönlüm sensiz karmaşık.

Yeni şeyler söylemek; bilirim haddim değil
Yenilenen Kur'andır; gayrisi kadîm değil!

Gül yüzlü Hak Nebi'den, yansıyan bir şuydın
Seni anlayabilen ;hem ariftir hem aydın.

Hem lâtifsın ,hem naif ; sözlerin daim zarif,
Sen Sultansın, ben zâif ;Sana aşıktır arif.

Halin güzeldir Senin, kâlin güzel olmaz mı?
Aşıkların cümlesi ,Hak aşkıyla dolmaz mı?

Başımı döndürüyor ;Senin bu sonsuz aşkın,
Aşk yolunda gidenler; Sensiz hep yolda şaşkın!

Hay'dan gelen Hu'yadır; amennâ ve saddaknâ
Aşkı bulan kurtulur: İşte en gerçek mânâ!

Hay Allah Hû'da Allah ,Lâ ilahe illallah!
Bütün sırlar aşktadır, yalnız ondadır felâh!

Aşk bahçesinde bülbül, aşıktır Sana her gül
Sensiz açar mı sümbül ? Sana hayran bu gönül

MURAT CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/420317/ask-sultani.html>

Nazım Değilim!

[italik] Ben Nazım değilim!
Bu yüzden;
Hikmetli sözler söyleyemem,
Memleketimi yd edemem.

Necip milletimin,
Fazıl bir ferdi de değilim.
Kaldırımlarda yürür geğerim...

Ne İstiklali anlatabilirim
Ne de Çanakkale Őehitlerini,
Dedim ya Nazım değilim...
Ersoyluyum!
Lakin! Bu işin eri değilim.

Karacaoğlan değil
Karaca bir oğlanım sadece,
Kırık sazı elinde...

Ne AŐıęım Veysel gibi
Yemen ellerinde
Ne de Leyla'nın Mecnunu
Bu hayat lnde.

Fuzuli yaşıyorum işte,
Baki kalmayacak yazdıklarım
Dedim ya Nazım değilim...

Hayat bu gelir geçer, konan ger
Kimi yer, kimi bakar
Kimi de benim gibi talihsiz erken açar.
Ne desem boş,
Anlatamıyorum işte
Kifayetsiz kaldı Őiirim...
Dedim ya Nazım değilim!
Veli hiç değilim...

Keşke diyorum keşke!
Yunus'un elinde taŐıdıęı,
Odun parçası olsaydım.
Çünkü Taptuk'un kapısından giremezdi;
Odunun eğrisi bile...

Şükür!
Ne olmadığımı bana söyleyen
Molla Kasım içimde...
Ben buyum,
işte ben buyum!
Nazım değilim...

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/421190/nazim-degilim.html>

Çobanın İşi Zor!

[italik] İlginç bir görev düşer bir çobana nedense;
Irmağın karşısına, götürecektense!

Derler ki bu çobana: “işte kayık orada;
Kurt, kuzu, biraz da ot, geçmek için sırada.”

“Bir tanesi olacak kayığa bindiğinde;
Hepsi sağlam kalacak, karşıya indiğinde.”

“Ne otu kuzu yesin, ne de kuzuyu bu kurt;
Haydi artık karar ver, hemen birini oturt!”

Önce kuzuyu alır, koyar karşı tarafa;
Kendi başına döner, iyi çalışır kafa!

Kurdu götürür bu kez; yine geçer karşıya,
Kurt iner, kuzu biner; kurt bu işe karşı ya!

Sonra otu götürür, bırakır gelir kurda.
Geri kuzuyla döner; biter bu görev burda...

“Kuzu maskeli kurdun” sakınmalı haltından,
Nice kervanlar yürür, samanlığın altından !

Bu zihin jimnastiği, ders değil mi aslında?
Devirler değişse de; çoban oyun faslında!

Kurda merhamet etmek, kuzuya reva mıdır?
Böyle müzmin adalet, dertlere deva mıdır?

Kurdun, kuzunun, otun hakkını gözetmeli;
Adalet, hak-hukuktan, hakkıyla söz etmeli!

Düşünce tembelliği, sürü yapar milleti,
Kalk, silkin, uyan artık; kim sever ki zilleti!

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/423144/cobanin-isi-zor.html>

Koç Görünümlü Kurt!

[italik] Kurdun biri netteyken bir kuzuya denk gelir,
Niyeti bozuk belli, pis yüzüne renk gelir.

Koç resmi bulur hemen kişi kartına ekler,
"Merhaba" der: Kuzuya, sabırla cevap bekler.

Kuzu bakar, bu bir koç; kelle kulak yerinde .
Hoşlanır, cevap verir; gülücük üzerinde.

Havadan sudan girip, kurt kuzuya kur yapar.
Güzel tatlı sözlerden kuzunun aklı sapar.

Koç zengin olduğuna kuzuyu ikna eder,
Güzel mesajlar atar, "Sana aşık oldum" der.

Kuzu kurda tutulur, bir anda gönlü kayar.
Hayalindeki koça, sonunda olacak yar.

Kurdun gözleri parlar, ağzından sular akar.
Kürdanla tuz hazırlar, böylesi çok can yakar.

Kurt cebini verince, kuzu hemen kaydeder.
Telefon edip kurda, "Sesini duyayım" der

Sesini değiştirir, kuzu kördür aşkından .
Böylesi kurt olanlar, faydalanır şaşkından.

Buluşma teklif eder, kuzu hemen "Evet" der.
Güzel bir çay bahçesi, buluşacakları yer.

Kuzu erkenden gelir, kurt bir yere gizlenir;
Kuzu habersiz garip, kem nazarla izlenir.

Kurt, cepten mesaj atar: "Bekliyorum kapıda "
Kuzu çıkar kapıya, o an yutar, hapı da!

Kuzu bakar; bu bir kurt! Koç görünümlü hain ,
Kaçmak ister nafile, yakalar onu lain.

Kurt kuzuyu yakalar, yalvarıp dursun kuzu;
Sevincinden pürtelaş, üstüne eker tuzu.

Yalvarsa da dinlemez cani kurt yutar onu ,
İşte körpe kuzunun, böylece gelir sonu.

Koç görünen çok kurt var, maske gerçeğe duvar ;
Müsaait ortam varken, kurtlara hep şenlik var!

Asma kabak bal kabak, farkını görmek gerek.
Uyuyan gafillere, eğitim vermek gerek ...

Kuzu kurt oldu artık, kurtlandı eski kitap,
Netteki kuzulara, küpe olsun bu hitap !

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424010/koc-gorunumlu-kurt.html>

Yıkıldı Ömür Kalem!

[italik] İmtihan ömür boyu kulluk asıl görevim
Yerle yeksan olarak keşke nefsim devrilsen
Vicdanın aynasında cüceleşen bir devim
Kim kalır ki yanımda içim dışa çevrilsen

Anlayınca gerçeği düştüm her gün ahlara
Gaflet bindi sırtıma kalkıp doğrulamadım
Sabâvetten çıkarak dalınca günahlara
Tövbeyi derman bilip özle yoğrulamadım

Feleğin sillesinden binbir tokat yedim de
Anlamadım bir türlü dünya hayatı niçin
Beyhude geçti ömür bugün yarın dedim de
Miskinliğe sığındım kendimden kaçmak için

Verildi onca nimet kadrini bilemedim
Şekva vird oldu dile şükür kalbe yabancı
Doymadı nefis gözüm kanaat dilemedim
Takvadan yoksunluğum verdi gönlüme sancı

Dengi olmayan değer, sağlık; uçtu elimden
Mâsivaya dalmıştım çoktu benim meşgalem
Yakaladı bir sabah ihtiyarlık belimden
Tam Hakk'a yönelirken yıkıldı ömür kalem

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424796/yikildi-omur-kalem.html>

Aşk İklimi

[italik] Kavuşmayı beklerken alevlenir hicrânım;
Geçmiş üstüme çöküp boğar çile/hanemde.
Soluğum düğümlenir, filiz verir buhranım;
Canlanırken bir mâzi asır asır senemde!
Hazan dolsa da mevsim, aşkın solmaz sinemde...
Adın düşmez dilimden tesbih olur çenemde.
Işığına pervane, endâmına hayranım;
Ümidim hiç biter mi, terk eder mi dermanım?
Dinmeyecek bu tutkum, yazılsa son fermanım...

Hayaline sarılmak, uçup göğe ermektir.
Sabah olsun istemem, düşlerime doğarken...
Rüyâlarda buluşmak baharda yeşermektir;
Ya geceler bitmesin; ya şafakla doğ erken!
Damla damla efsûnun yüreğime yağarken;
Kurtar beni ne olur; gözyaşlarım boğarken...
Senle dolmak cenneti ayağıma sermektir.
Kalbinin derûnundan gelincikler dermektir;
Son dileğim ruhumu dizlerinde vermektir!

Baharı soluklarken müjdecî kardelenler,
Kuşatır çepeçevre huzur veren visâlin.
Pişman olurlar bir bir, ardımızdan gülenler;
İklimler değiştirir bir lahzâlık hayalin!
Âtimin can iksiri; gök çatlatır cemâlin!
Her zerreme nakşolur hatıran ve her hâlin...
Bir tek dokunuşunla başlar hissi şölenler;
Senden başka ne görür, şu kalbimi bölenler?
Elbet külünden doğar aşk uğruna ölenler...

Özlem vakitlerinde sarar beni rayihân;
Masmavi bir sevinçle, ferah bir rüzgâr eser.
Hâlin bana âyandır, ağyara elbet nihân;
Gel! Hasret putlarını birer birer yere ser!
Tahayyülün bırakmaz hüznümden bir tek eser...
Sen! Ömür pahasına paha katan şâheser;
Güler/yüzüm sevginle ey nadide-i reyhan!
Yâdına vurgun dudak tanır mı asla figân?
Tırnağına değışmem, bağışlansa tüm cihan!

Kirpiğime tutunur kan kırmızı şebnemler;
Gece sırlı bir kuyu, sise gebe sabahım.
Uzadıkça ayrılık, nasıl kurusun nemler?
Ne bitmez çileymiş bu, nedir benim günahım?
Donarken sensizlikte feryât içinde âhım...
Dayanılmaz hasrete yardım et ey Allah'ım!
Yokluğun depreştikçe, hüznüm kendini demler;
Murada erişmekle ancak diner elemler,
Essin artık ne olur yâr kokulu meltemler!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/425287/ask-iklimi.html>

Gül Yangınım!

[italik]Güle her an güle her dem güle vurgun bu gönül
Güle hayran güle giryan güle tutkun bu gönül

Gülü kırgın gülü dargın gülü süzgün gülü zâr
Güle yangın güle baygın güle üzgün bu gönül

Gülü sevdim güle bildim gülü verdim güle hâr
Güle aşkım güle meşkim güle meftun bu gönül

Güle gülsün yüzü gülsün güle kansın güle nâr
Sine dolsun özü kalsın güle maznûn bu gönül

Deli gönlüm gülü kırdın gülü yaktın güle dar
Güle hasret güle hicran gülü mahzun bu gönül

Güle yârdın gülü sardın güli zârdın hani yâr
Güle gurbet güle sürgün güle dilhun bu gönül

Gülü cânân bu ne endam bu güzellik ya nazar
Mavi hülyam kara sevdam güle medyun bu gönül

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/425658/gul-yanginim.html>

Gönül Ocağım

[italik] İnan bana kendimde değilim bu aralar
Düşündükçe hayalin yüreğimi yaralar

Çilem büyük çare yok sinem buruk dermansız
Uzunca bir süredir bağladım yar karalar

Tükenmedi ümidim yollarını gözlerim
Bakarım zaman zaman pencereyi aralar

Hicranımla inerken kalem tutar elimden
Dize dize ağlarım kederimi karalar

Ruhumun inkisarı tüketirken özümü
Deruni hasretinle göz göz oldu yaralar

Güftem ateş denizi bestem hüzün gemisi
Kime açsam halimi dertlerini sıralar

Nazmı bilmez avare kalbi yanık muradım
Közdür gönül ocağım şahidimdir çırılar

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/426746/gonul-ocagim.html>

Bahane

[italik]Bir gece avlanırken aslan kral ormanda
Sırtından darbe alıp düşer yere bir anda

Göremez karanlıkta kim vurduysa sırtına
İşte o vakit kopar çok büyük bir fırtına

Acil servisi arar hemen gelir ambulans
Aslan ağır yaralı başlar öteyle trans

Hastanenin doktoru becerikli bir kurttur
Hemşire fil, aslanı yatağına oturtur

Boynuz darbesi der kurt teşhis eder bakınca
Aslan küplere biner birazcık kan akınca

Hemen cepten arayıp ormandaki eşini
Boynuzlu hayvanların tek tek ister leşini

Dişi aslan insaf der öldürmeyip sürelim
Bunu sana yapanın defterini dürelim

Öküz geyik karaca terk ederler ormanı
Huzur gider buradan büyük sürgün zamanı

Öküz sürgün giderken rastlar yolda tavşana
Anlatınca durumu tavşan der ki vay ana!

Kulakları gölge de benziyor ya boynuza!
Gidip akıl danışır ırmaktaki kunduza ...

Kunduz teselli eder olayı dinleyince
Ağlama der tavşana korkudan inleyince

Boynuz kulak olur mu?Hiç boş yere üzülme
Zehir etme hayatı süzüm süzüm süzülme

Keşke öyle düşünsem ne isterim daha ne!
Boynuz derler kulağa ararlarsa bahane...

Kaş üstünde göz yok mu ? Öküz altında dana!
Muradım gayet açık bu derstir anlayana !

MURAT CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/427186/bahane.html>

Durur mu?

Köylünün kulakları duymaz olur zamanla;
İyi dinle öğüdü, yarım değil tam anla!

Seslenir karısına sorar "eşek nerede?"
"Ot vardı, biçecektim şu karşıki derede"

"Kaç gündür hiç anırmaz, bu eşeğe ne oldu?
Açıp kapar ağzını, acep vakti mi doldu?"

Kadıncağzı bilir ki boz eşek hep anırır;
İnat eder kızınca, katır gibi kanırır!

Gülsün mü, ağlasın mı; bilememiş hanımı;
Varsa bilen söylesin, böylesinin tanımını!

"Ah Bey! "demiş karısı "sağır olmuşsun yazık!"
"Eskimiş kulakların, atmış aklına kazık!"

"Eşek olur durur mu, anırmadan bir dakika?
Aman iftira etme bak giriyorsun hakka!"

Herkes neyse odur bak; her şey aslına döner,
Yalanın kör ışığı yatsı olmadan söner!

MURAT CANBOLAT [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/427549/durur-mu.html>

Toz Kanatlarımdan Dökülen Hayat

Z raporunu alırken hayatın;
Yaşlanmıştı kelebek.
Vurgun yiyen gözyaşı sağanağında ıslanırken kanatları;
Ümidine gem vuran dikenlerin hismından kaçarcasına
Uzaklaşıyordu kendinden...

Tut ki; aşk şehla gözlerinle buluştu kuytularda...
Şikayetini mi var şikârandan?
Sessiz bir griliğe büründün,
Rayiham...
Pervanenin nasibi ateş;
Özgürlük yanmış meğer,ölümü
Okşarcasına...

Neden göç eyledin kozandan;
Maviliklerde mi gizliydi muradın?
Leylak mevsimi gelmedi daha;
Kelebek, ey kelebek; zamansız geldin!
Jilet bakışlarla yüzleştin; hüznü yudum yudum
İçercesine...

Işığa meftun olan yanımız;
Hangi karanlıkta kayboldu?
Gerçi; üç günlük ömrümüzde,
Faydası var mı anlık yaşanmışlıkların?
Ebediyete koşmak istiyorum uçarcasına!

Durma; vedalaş konakladığın çiçekle,
Çık, bekleme;
Cesaretin, yıkmalı esaretini;
Bak; açıldı göklerin perdeleri...
Artık uçuş vakti, kendinden geçercesine...

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/427945/toz-kanatlarimdan-dokulen-hayat.html>

Aşk Ekseni

[italik] Ruhumun sahiline vurur denizyıldızım,
Hicran ırmağı taşar füsunkâr gözlerinden.
Göğsüme ateş yürür firak fevkinde sızım,
Vuslatı arzularım, şefkatli sözlerinden...

Şuramda yumruk olur içten içe bir sancı,
En tiz perdeden hüznü bestelerken buhranım,
Puslu aynamda akis yorgun ömür usancı,
Suya düşerken gölgem perdelenir her anım...

Baktıkça çile dokur hatıran kalan oda,
Güz çöktü baharıma çiçeklerim sarardı.
Boynu bükük duruyor salondaki vazoda,
Yakar durur matemim yârim olsa sarardı!

Hasretin şerbetini içtiğim günden beri,
Köz köz oldu çiğirim, sayıklarken ismini.
Tek adım atamadım, zaman sensiz hep geri,
Ayırmadım bir lahza, gözlerimden resmini ...

Gün geçtikçe artıyor ruhumun kırıkları,
Sisli, dumanlı, karlı şahikası kalbimin;
Teselli vermez ruhun derin hıçkırıkları,
Sonbahar rengi vurmuş son sayfası albümün.

Akarken kanlı damla doldum zehirden gamla ;
Ne yol belli ne yönüm ne dün belli ne günüm.
İçim kanar hüzzamla yanar gecem evhamla,
Önüm meçhul karanlık geçmişimden sürgünüm.

Makaslasam üstüme düğümlenen gölgeyi,
Kalbim aklıma baskın aşkın repliklerimde.
Ayıklasam özümde hüküm süren bölgeyi,
Gel yangınım başlasın ıslak kirpiklerimde...

Dursam aşk ekseninde, tadıp berrak kevseri,
Vuslatınla eriyip gecelere dirilsem;
Tükenmiş mahzun halim, yangınının eseri,
Toprak olup mis kokan ayağına serilsem...

Köklerimden gövdeme yürüt bengisu dilber,
Gökkuşağı donatsın mavi denizlerini.
Senden başka kimim var hayat dengi su dilber,
Silsin aşkın ebedi hüznün ah izlerini.

Tükenmesin gözyaşım yalnız sende kararım,
Gel gönlüme ışık tut gör bak Murat ziyanda!
Sevdan tek sığınağım, yoksan her şeyim yarım,
Yüreğimin sahibi; aydınlandım ziyanda...

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/428298/ask-ekseni.html>

Ağzı Süt Kokan Çocuk !

[italik]Çerkesin biri gelmiş elli iki yaşına
Annesiyle beraber kalmış bekâr başına

Köylüler karar vermiş geldi evlilik yaşı
Yüzü gülsün garibin göğre erişsin başı!

Gitmişler ziyarete anlatmışlar durumu
İkna olmaz annesi bakın nasıl yorumu

Daha dünkü çocuğu nasıl evlendireyim
Güldürüp elalemi niçin eğlendireyim

Ağzı süt kokan çocuk ne bilsin izdivacı
Çekin gidin buradan olmayayım davacı

Saç sakal ağarsa da, yaş çıksa da doksana
Evladını her zaman bebek zanneder ana!

Evlat asla büyümez annesinin gözünde
Kimin başı ağrıdı annesinin dizinde!

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/430748/agzi-sut-kokan-cocuk.html>

Tek H/ecem

[italik] Taşır mı yorgun sular, ruhumun matemini?
Vurgun yiyen gözyaşım; kanar hüzün geceme...
Perçinlesem kalbine, kalbimin hâtemini;
Damla damla ummanı, sığırdın tek heceme...
Boğazıma dizilir, kederim düğüm düğüm,
Derin tutkun göğsüme, atmış yine kördüğüm!
Kapanır mı gönlümün koyu hicran yarası?
Meteorlar vururken atimin mehtabına...
Dur, gitme yüreğimden; sensiz viran burası!
Ne olursun cevap ver, sinemin hitabına...
Susamışım, visâli muştulayan o âna;
Kanatlanır içimde, Hak'ka âyân o mâna.
Kalksın sisli karanlık, ömrümün limanından;
Aşkın, kalp denizime demir atsın bitevi...
Mevlâ'mdan tek dileğim, ayırmasın yanından;
Sen dermansın derdime Yâr'dan armağan sevi...
Dirilten iksirini, sürsün aşkın bahtıma..
Yaklaşsın artık gemin beklediğim rıhtıma!
Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/431264/tek-h-ecem.html>

Farkım Var Mı?

[italik]Susadım dudağına merhamet etmez misin
Dokunsam yanağına şikayet etmez misin

Gülşeninde turabım gece gündüz serabım
Duymadın mı hitabım icabet etmez misin

İştihakla yanarken zerre zerre kanarken
Gül adını anarken muhabbet etmez misin

Yokluğun cehennemim kurur mu gözde nemim
Aşk iken çare emim vesayet etmez misin

Mevlamın ihsanısın gönlümün hicranısın
Derdimin gümanısın şehamet etmez misin

Bendeyim ta ezelden geçtim dünya güzelden
Farkım var mı gazelden şehadet etmez misin

Murat kalsın közünde elalemin sözünde
Can verirsem dizinde nedamet etmez misin

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/432347/farkim-var-mi.html>

Gel Gönlüme Gir Ey Yâr!

[italik] Kalbime doğan güneş,küçük dünyama ışık;
Boğsun, bahtıma sızan karabasan hayali.
Teslim aldı ruhumu; zehir kusan sarmaşık;
Kuru yup solsun artık,yok gönlümün mecali.

Beklerim ölesiye, dalarken ufuklara;
Sahile vuran gölgem, güneşe veda eder.
Gözyaşlarım özlemlerle adanır şafaklara;
Bu belirsiz hal yok mu;her nefeste bin keder!

Biriktirir hasretim; hüznü delta misali;
Keşke sarsan yarımı, bitse bu derin kaos!
Akkor soluklu sevdam, görsek artık visali;
Zamanı gelmedi mi;yok mu çileye paydos?

İşle yar gergeflere!İnce nakışlarını,
Gönlüm inşirah dolsun gülsün yüzüm bitevi.
Esirgeme üstümden şehla bakışlarını,
Aşkın yanık sinemin serin firdevsten evi

Ey nadide çiçeğim gel yüzüme gül reyhan,
Kal gitme yüreğimden dur kesme nefesimi.
Solmayan cennet gülüm sana feda tüm cihan,
Çıksın göğe avazım duysun mevlam sesimi.

Gidersen yokluğuna; ben nasıl dayanayım ?
Yanan benim kışında, gel ömrüme gül bahar.
Muradım, her saniye sevdana boyanayım!
Huzur var yakışında, gel gönlüme gir ey yar!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/432823/gel-gonlume-gir-ey-y-r.html>

Zalim/e

[italik] Zemheri bakışın serin yüzünle
Göğsümde cehennem söndürdün zalim
Bıraktın bu kışın derin hüznle
Korkuya hapsedip sindirdin zalim

Gidişin gönlümde yaktı hasreti
Yokluğun ruhuma ekti nefreti
Yüreğim çileyile çekti gurbeti
Bahtımı mezara indirdin zalim

Vefasız sayende tükendi özüm
Dağlanan dilimde tıkanı sözüm
Firakın kanıyla yıkandı gözüm
Sensizlik kışıyla dondurdun zalim

Ateş denizinde yüzerken gemim
Her zerrem huzurda aşkınla cemim
Güneşi üşütür yüzünde femim
Tahtadan atıma bindirdin zalim

Umardım aşkımız verecek sürgün
Yıllarca bekledim eridim gün gün
Ne vakit bitecek kalbinden sürgün
Muradı gazele döndürdün zalim

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/434000/zalim-e.html>

Anne Sözü

Kurdun biri acıkır, dere tepe dolaşır;
Görür bir körpe ceylan, nasibine ulaşır!

Ceylan kaya başında, kurt oraya zor çıkar;
Onu indirmek için, türlü yalanlar sıkar...

“Endamına hayranım, badem gözlüm gül ceren;
Yok benzerin dünyada; sensin gönlüme yaren!”

Kurt, ağzında türküyle, ceylana name yapar;
Ceylan kandı kanacak; nerdeyse akli sapar!

Kurdun planı tutar ceylan artık ağında;
Uzun havaya başlar; duman Urfa Dağında...

Urfa'nın türküsüyle ceylan kendinden geçer;
Ardından da bir bozlak, hem söyler hem de içer!

“Ceylanım düşeceksin; in çabuk beni üzme;
Ben seni gezdiririm, ahu gözlerin süzme!”

“Aşağıda çayırlar, boyu aşan otlar var;
Irmakta su bol, temiz, üstünden gamı savar.”

Ceylan sarp kayalardan, tam aşağı inerken;
Annesinin öğüdü, gelir aklına derken...

Kurt meraklanır sorar; “neden inmedin gülüm;
Sensiz yaşayamam ben; bana nimettir ölüm!”

“Anneciğim demişti kanma elin sözüne;
Ben uyandım hain kurt; kezzap aksın gözüne!”

Yabancıнын sözüne sakın ha kulak asma;
Belki kalleşin teki, takar boynuna tasma!

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435568/anne-sozu.html>

Canımın Cananı Yar

[italik]Beni köle/n eyleyen bakışların eşgali
Buzullarımı çözen sinemin nihanı yar
Ruhuma huzur veren sessiz sürurlu hali
Gözlerimin cenneti gönlümün gümanı yar

Gelişinle kalkacak üstümden boyunduruk
Gel kalmasın dudağım yasından böyle buruk
Aşkın biricik gayem arzuladığım doruk
Seni sevmek ebedi kalbimin emanı yar

Aciz düşer kalemim endamını tariftten
Asaleti şahane farkın yoktur eliftten
Mümkün mü anlatamam zarifsin en zariftten
Muradım derin tutkum canımın cananı yar

Dileğim mutlulukla kapansaydı son perde
Biricik isteğime kavuşur muyum? Nerde!
Azap değmez mücrime Hakk'ın olduğu yerde
Delilim rahmetinin şefkatli beyanı yar

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440979/canimin-canani-yar.html>

Yaslı Dudaklar/a

[italik]İçimde derinleşir hüznü aşkın kuyusu
Yakarken gözlerinin mavi soğuk alevi
Ruhumu saran gece hasretin en koyusu
Neyi inleyen rüzgâr döner bende Mevlevi

Göğsümden yanardağım püskürürken nefreti
Güneş gibi kaynıyor sensizliğin hasreti

Kendi içimde böyle taşarım zaman zaman
Gurbetin girdabında özlemini çekerek
Göğün damı üstüme çökerken duman duman
Vurur hicranım yine firakını ekerek

Kan ağlarken bulutlar aktı benim gözlerim
Bir gün dolar mı çilem gece gündüz gözlerim

Yaslı dudaklarımdan hiç mi kalkmaz bu hüznün
Gittiğin günden beri gözü yaşlı kalemin
Her zerremde infilak elvedaysa son sözün
Asırlık çınar gibi yası bende âlemin

Beni bana bırakma gel artık gülsün yüzüm
Zemherim zeval olsun ebedi ölsün güzüm

Hiç kalmadı takatim bittim tükendim artık
Hicranın kor nefesi attı kalbimi nârâ
Yalnızlık cehennemi beynimde derin yırtık
Tek dileğim kavuşmak cennet nakışlı yârâ

Bitsin kalbimde gurbet doğsun gönlüme bahar
Hakiki Muradımdır kalsın sinemde bu hâr

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441584/yasli-dudaklar-a.html>

K/eser

[italik]Usta elinde keser
Bırakır ölmez eser
Acemi keser keser
Kalmaz eserden eser

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443533/k-eser.html>

Vakt-i Bayram

[italik] Gün doğmadan kapına dayanırım her sabah;
Yüzüne yüz sürdükçe, içerim nasıl felah...

Keşke hiç ayrılmamak huzur(l)a k/andığım Yâr;
Niyazımsın Mevla'mdan ebediyen inşallah...

Kalbimin emânısın, srrlu zamanısın,
mrmn zîşânısın, sensiz her anım eyvah!

Berrak, yâdınla aklım; adın sinemde saklım,
Masivaya yasaklım, seni sevmemek günah!

Bunaldığım vakitler; hazırsın okşamaya.
Sarılırim sımsıkı, kalmaz yüreğimde ah!

Sekinemsin Rabbimden kelim yetmez hamdine;
Teşrifin vakt-i bayram, sesler yükselir segâh...

Aşkım; gönlüm divane, koyma n'olur virane,
Muradımdır, yegâne yazdırsın Yüce Allah...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444257/vakt-i-bayram.html>

Kral ıplak!

[italik] çok eski zamanlarda zalim bir Kral varmış
Giyim kuřam dūřkūnū halksa sefil yařarmıř

Bir gūn emretmiř Kral hiç elbisem kalmadı
Rūkūř bunların hepsi giysem içim almadı

Gelip ōlū alsınlar terzileri aęırın
Haber salın dōrt yana tellal gibi bağırın

Dikilen kıyafeti beğenmezsem yakarım
Mızrakların ucuna kellenizi takarım

Haber yayılmıř hemen ūlkedeki her yere
Terzihane başlamış yeni kıyafetlere

Kralın ōlūsūnū almaya gerek yokmuř
Ayda seksen elbise bizim krala çokmuş!

Dikilmiş elbiseler beğenmemiş ki zalim
Onca terziye yazık hepsinin sonu vahim

Derken uyanık biri ōęrenmiř vaziyeti
Gelmiş saraya hemen hile fikri niyeti

Kral almış adamı bekletmeden huzura
Ū kaęıtı uyanık konmuř hemen hazıra

Demiş sayın Kralım dikeceğim kıyafet
Sizi çok yakışacak yok bōyle bir zerafet

Başla haydi o zaman oyalanma çabuk ol
Eğer tatmin olmazsam uçar kelle kafa kol

Adam destur diyerek kraldan izin ister
Der Kral yaverine al şunu yolu gōster

Terzihaneye geçmiş uyanık terzi hemen
Kumařlar çok mūkemmel bakmıř birçoęu Yemen

Gōrevlilere demiş bunlar işimi gōrmez
Benim tezgah bunlardan asla kıyafet ōrmez !

İzin alarak gitmiş yeni kumaş almaya
Yirmi katırla dōnmūř birkaç gūne kalmaya

Demiş ki askerlere kumaşları indirin
Boşalsın terzihane eskileri bindirin

Bōn bōn bakmıř askerler katırların yūkū yok
Hani demiřler kumař hepsinin yūkūnde řok

Adam kızarak demiş sihirli bu kumaşlar
Peri işidir hepsi taşır değerli başlar

Sanki yūk varmıř gibi askerler tařımıřlar
Saray şaşkın bu işe hepsi baş kaşımışlar

Terzi işe koyulmuş biçmiş makasla hava
Gōrenler hayret etmiş halbuki hava civa

ağırmış provaya terzi zalim Kralı
İşte demiş elbise renk renk taşlar sıralı

Sayın Kralım demiř būyūlū bu elbise

Asiller görebilir yahutta giyilirse

Olmayan elbiseyi giymiş Kral hevesle
Sonra bakmış aynaya güç aldığı nefesle

Çırılçıplak cıbıldak görmüş ama kendini
Bozmamış istifini düşürmemiş fendini

Alkışlamış saraylı çok beğenmişler belli
Zaten Kral safçaymış birazcık terelelli

İnanmış alkışlara sonra emretmiş Kral
On beş güne teşhir var buymuş ülkede kural

İzin istemiş terzi vazifem bitti diye
Kral altına boğmuş vermiş bin bir hediye

Terzi yirmi katırla kumaşlarda beraber
Kazıklamış Kralı aptal işte bihaber

Hazırlıklar yapılmış pişirilmiş yemekler
Halk sevinsin azıcık boşa değil emekler !

Ziyafet var şenlik var Kral çıkmış sahneye
Herkes donmuş meydanda Kral dönmüş ya neye !

Gururlu zalim Kral elbisesi çok güzel
Donmuş kalmış ahali kıyafet ona özel !

Alkışlamış ahali bizim şaşkın yürürken
Bağırılmış küçük bir kız yerde etek sürürken

Kral çıplak cıbıldak Kral çıplak cıbıldak
Bakmış ahali evet karar vermişler ancak

Kral ve yaverleri kalmış utanç içinde
Kaçmışlar saraya dek Kral halkın dilinde

Kral çıplaktı madem neden sessiz kaldınız
Gerçekleri bırakıp boş işlere daldınız

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445447/kral-cioplak.html>

Canpolat Gerek !

[italik] Vücut kendine göre baş yapar demiş cettim
Uyu uyu yat uyu tembelliği taç ettim

Haydi uyanma vakti at senin meydan senin
Sahip çık değerlere artık bu devran senin

Başla gövden şad olsun Ey Yüce Türk Milleti
Silkin doğrul ilerle at üstünden illeti

Geçmişin itici güç atıye güvenle bak
Çalışarak aşılır bütün engeller ancak

Potansiyel var sende yak ki özün tutuşsun
Asil kan mevcut gende dünya merde kavuşsun

Şerefli Aziz millet korkma bayrak göklerde
Tüm dünya sana hasret senin gücün köklerde

Sarmış cihanı tufan kandan irinden derya
İnsanlık sana muhtaç sensin muştulu rüya

Coniye kalacaksa yandı bu dünya yandı
Adalet değil derdi belli sadece kandı

Dinsin kanlı gözyaşı akan kanlar durulsun
Haklı kuvvetli olsun nizam düzen kurulsun

Adalet huzur diye canavar canlar alır
Dışinin kirasına masumlar rehin kalır

Çek elini dünyadan şeytanın kör atlısı
Bak asiller geliyor gökyüzü kanatlısı

O asiller bu millet dünya sevinsin gülsün
Bizle gelir adalet güller yola dökülsün

Yavuzum zulmedene mazluma el kaldırmam
Selimim aslan soyum hırlayana aldırmam

Murat can polat gerek insin yumruk canıye
Hakkı tut kaldır artık durma tek bir saniye

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445942/canpolat-gerek.html>

Öküz Bu Ağam!

[italik]Bir zamanlar bir köyde zalim bir ağa varmış
Malı mülkü yerinde fakat yüreği darmış

Zengin toprak ağası tek nefesine kanıymış
Koyun manda at sığır keçi dersin ganiymiş

Ortakçı köylülere verirmiş hayvanları
Yavruları alarak tüketirmiş canları

Doğar doğmaz onları alırmış zalim ağa
Anlaşması böyleymiş ayak uydurmuş çağa!

Hangi hayvan doğursa defterine işlermiş
Özel bir damga ile yavruları fişlermiş!

Bıktırmış usandırmış köylüleri canından
Nasıl aksiyemiş adam kene ölmüş kanından

Kuzu malak ve tayı özenle ayırmış
Buzağı ve oğlağı gözünden kayırmış

Yine gitmiş bir köye defteri damgasıyla
Varmış hemen meydana çalımın en hasıyla

Toplamış köylüleri istemiş hayvanları
Cins cins ayırın demiş bu hafta doğanları

Tersliği üstündeymiş sağa sola bağırmış
Köylüleri yanına isim isim çağırılmış

Gelenlere acayip sorular soruyormuş
Bezdirip ahaliyi lüzumsuz yoruyormuş

Hani bunun kuzusu hani bunun oğlağı
Sıradan gidiyormuş nerde bunun malağı

Boynuzundan tutarak besili bir öküzü
Sormuş hemen hışımla yok mu bunun öksüzü

İlk anda şaşkınlıktan köylü yavru aramış
Ağa bağırmış durmuş millet köyü taramış

Hırsız var şüphesiyle ağa coşmuş kudurmuş
Bıktıran gür sesiyle ne çok küfür savurmuş

Öküzün boynuzunu sallayıp duruyormuş
Sanki dünya yıkılmış durmadan soruyormuş

Bu ineğin sahibi kimse bana getirin
Tutun sakın kaçmasın karakola götürün

Köylülerden birisi yanlışlığı fark etmiş
İnek değil bu öküz demiş ağa çark etmiş

Aranır mı buzağı öküz altında söyle
Deniz atı değil ya yavrusu olsun böyle

Öküzler doğursaydı köşe olurdun ağam
Sen yorulma aman ha ver öküzü ben sağam!

Öküz altında mıdır? Dünyanın tüm sırları!
Bu ne anlamsız iştir yıpratır asırları!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446501/okuz-bu-agam.html>

Bire Bir !

[italik]Birbirini görmeseler birbiri için ölürlür
Birbirini görürseler birbirini öldürürler

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447503/bire-bir.html>

Çıkar Ağzındaki Baklayı!

Küfürlü konuşmayla meşhur olur bir adam
Gerçi adam mı denir böylesi halis cüdam

Pişman olur sonunda lakin küfre alışır
Bu kerih hastalıktan kurtulmaya çalışır

Nasihatten usanmış müftü bu küfürbaza
Vazgeç kardeş kem sözden iyilikle et kaza

Varır kurtulmak için müftü beyin yanına
Vazgeçmek hiç kolay mı işlemiş ta kanına

Hoca onu dinleyip sevinir kararına
Verir bir avuç bakla sözleşerek yarına

Al baklayı ağzına dursun güzel kardeşim
Küfür gelince hemen bakla verir titreşim

Hatırlatır tövbeni takılarak diline
Birazcık bakla koyar küfürbazın eline

Adam tamam diyerek çıkar gider oradan
Denilenleri yapar bir ay geçer aradan

İşe yarar müftünün dualı baklaları
Adam nasıl sevinir atarken taklaları

Lafa küfür düşünce baklası sinyal verir
Uzun müddet kalınca bakla ağızda erir

Değiştirir arada baklaları küfürbaz
Pardon adam değişti artık onu naif yaz

Naif adam müftüye gider teşekkür için
Bu şiir çok uzadı haydi şimdi çay için

Hoca çok memnun olur şimdiki ahvaline
O sırada birisi basar kapı ziline

Münasebetsiz belli tuhaf sorular sorar
Müftü çok sinirlenir saygısız kafa yorar

Sayın Hoca Efendi nikah şahidim öldü
Arkasından soruyu dinleyenler çok güldü

Şimdi bana mirasın kaçta kaçı düşecek
Adam boş tabut bulsa mezar yeri eşecek

Hangi akla hizmetle sordun böyle bir soru
Ey Sevgili Allahım güzel aklımı koru

Şahidinden hissene miras payı düşer mi
Akli başında olan gölde çukur eşer mi ?

Tövbekara dönerek müftü tebessüm eder
Çıkar der şu baklayı ıslanmadan birader

Böylesi adamlara kem söz desem olur mu ?
Ahmak desem müstehak laf yerini bulur mu ?

Söyleyeceğin neyse başında söylesene
Yapma artık ne olur derdin nedir desene

Uzun lafın kısası işte sözün yarası

Kimi söz sulh getirir kimi adam asası

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447783/cikar-agzindaki-baklayi.html>

Lak Lak Lak...

[italik] Tilki çok acıkınca biraz etrafı arar
Güzel leziz avların hayallerini kurar

Ormanda gezinirken boz tavşana denk gelir
Kurnazın pis yüzüne şeytani bir renk gelir

Atıliverir hemen kolay lokmadır avı
Tavşan kaçır bozulur bizim tilkinin savı

Az önceki sahneye şahit olunca leylek
İyi avcısın belli tavşandan yedin kelek

Yazıklar olsun sana tavşanı tutamadın
Şöyle şişte çevirip güzelce yutamadın

Tilki leyleğe döner bilgin tavır takınır
Açlığından dem vurup uzun müddet yakınır

Tavşanla benim koşum asla aynı olamaz
Canı için koşanlar yolda geri kalamaz

Sonra leyleğe der ki gel şurada dere var
Çok semiz kurbağalar şişmişler öküz kadar

Sana eşlik edeyim beraberce gidelim
Dostluğu baki kılıp tatlı kelam edelim

Leylek tilkiye kanar daldan aşağı iner
Tilki atlar üstüne yine talihi döner

Tavşan kaçtı kurtuldu leylek tuzağı yuttu
Leylek boşa çabalar tilki avını tuttu

Boşboğaz cehennemde odun yaş der bağırır
Ahmakça laflar eden belaları çağırır

Akil en çok zararı ahmaktan görür mutlak
Kanma sakın Murat'ım olursun tepetaklak

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447980/lak-lak-lak.html>

Haddini Bil Efendi!

[italik]Burnu bulut çiziyor kasıntı mı kasıntı
Küçük dağları geçtik son eseri Everest !
Kibrin yerin dibine bu ne müflis takıntı
Tevazudan eser yok insanlığa çeker rest
Küçük dağları geçtik son eseri Everest!

Her konuda fikrin var bilgin zaten ölçülmez
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz
Cahil kalır ulema herkes yanında çömez
Var mı senin gibisi asla yorulmaz yılmaz
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz

Bulamaz molla gogıl senin gibi birini
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya
Hazerfen desem yetmez ilmin geçti de bini
Uçakla giden kalır elbet yanında yaya
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya

Camidir tüm ilimler kudretli belleğinde
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın
Onca malumat nerden biraz ona değinde
Millet engin bilginden şöyle azıcık tatsın
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın

Böyle güçlü dimağa şapka çıkarmak lazım
Muradım hizaya gel haddini bil efendi
Anlamadan yazarsın böyle olur mu nazım
Senin gibi kaçınıcı karşısında elendi
Canbolat hizaya gel haddini bil efendi

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448249/haddini-bil-efendi.html>

Is/sızım...

[italik]Haleti ruhiyem karmakarışık
Halimi tarife yeter mi lügat
Alnımda akseden binbir kırışık
Keser nefesimi kalır mı takat

Felekten yediğim her acı tokat
Yansıtır üstümde hüznümü kat kat

Vuslat mı hasret mi nedir duyduğum
Büyürken içimde derin yar/sızım
Ne vakit olacak bu kutlu doğum
Yenice değildir daim var/sızım

Doğ artık ruhuma gönül yıldızım
Gel artık ne olur sensiz ıssızım

Muradın perişan kalmasın yeter
Ayrılık göğsümü yakan cehennem
Uzaktan süzüşün ölümden beter
Çatırdar sensizken depreşir sinem

Ebedi kapanır biter bu dönem
Can polat olsa da çürütür bu nem

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448579/is-sizim.html>

Bana Da mı Lo Lo Ha!

[italik]Tefeciden borç alır, adamcağzın biri.
Geri veremeyince, yanar adeta diri.

Mahkemelik olurlar ,durum böyle olunca.
Borçlu olan kıvrandır, vade vakti dolunca !

Hiç vakit kaybetmeden, adam avukat tutar.
Birazcık rahatlayıp, sıkıntısını atar.

Çok dişlidir avukat, iş almasın eline !
“Seni kurtarıyorum “der:Yeni müvekkiline.

“Hakim soru sorarsa durmadan lo lo dersin,
Eğer ki kurtulursan bana peşin ödersin ,

Velev ki ısrar etti; bu adam ahraz derim.
Tescilli düzenbazım, bu işi de çözerim."

Aynen dediği gibi işi çözer avukat,
Mahkeme sırasında olmaz hiçbir vukuat .

Borçlu çok soğukkanlı lo lo ağzı sürekli,
Hakim bıkar usanır; lakin sormak gerekli.

"Müvekkilim suçsuz" der,avukat tecrübeli!
Yalan dolan yüzünden, hiç doğrulmaz ya beli...

Şeytanca hilelerle bu davayı kazanır.
Borçlu iyi rol yapar; hiç durmadan sızlanır.

Avukat dönüp der ki:"Haydi ver şu paramı!
Vekalet ettim sana, savma benim sıramı."

“Lo lo” deyince borçlu, sinirlenir iki kat ;
Tansiyonu dorukta, basar adama tokat.

“Bana da mı lo lo ha?” diye borçluyu döver.
Zorla alır parayı sonra söver de söver.

"Keser döner, sap döner, elbette hesap döner."
Adalet eder kader,er geç haksıza biner!

Dünyanın kanunudur, eden bulur muhakkak.
Kul hakkına dikkat et!Asla affetmiyor Hak.

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449054/bana-da-mi-lo-lo-ha.html>

Meğer ...

[italik] Kıpırdadı anîden küllenen bir hikâye,
Nazende süzülüşle ufku kuşatır hülyam.
En ulvî iştiyak ki, emsali yok hediye!
Nasıl eşsiz lûtuftu visal olsa da rüyam,
Tarifi zor huzurla esti yürekte sesim.
Hazan bitti gönlümde, yandı mâzide resim
Belirdi tomurcuklar dönüverince mevsim;
İlahi bir ihsanla renk değiştirdi dünyam.

Zehir midir; iksir mi içimde gezen nidâ?
Nasıl huzur doluyum bu kadar hüzne inat.
Onca yılın ardından depreşti yine sevda,
Bu öyle bir ateş ki; tutuştu tüm kâinat.
Düştü tılsımlı ahenk feleğın tuvaline,
Şahit oldu yerle gök firakın zevaline.
Boynu bükük sevincim şaşırđı ahvaline.
Zümrüt renkli baharı binbir çiçekle donat!

Gam dolu düşlerimde kavuşmayı beklerken,
Semanın son katından duyulur hıçkırığım.
En nadide özlemlerle öksüzün emeklerken,
İç çektikçe depreşir iflâh olmaz kırığım.
Erişemez kapına en muteber eceler,
Ümidim gözlerinin kuytusunda geceler.
Hüzün dolu sinemde hicran dokur geceler.
Yokluğun ecel bana varlığındır varlığım.

İçimdeki tufanı asla etmem aşikâr,
Hüzzam tütse de bahtım arzum hâlâ nihavent.
Gamzende vurgun yemiş yüreğim sanki şikâr,
Nâr-ı derya aşkında ruhum korkusuz levent.
Gidemem asla senden solsam da yaprak yaprak,
Elbette dizlerindir ömre nihâî durak.
Meğer her şeyimmişsin sensiz iklimler kurak;
Gözlerin mavi ülkem, kalbin gönlüme başkent.

Efsaneye dökülür belki bu aşk hikâyem,
Çile yağmurlarıyla sessiz sessiz kanarım.
Sana meftun kalmaktır dünyadaki tek gayem,
Nereden bileceksin nerde, nasıl yanarım.
İçimde çoğaldıkça kalmaz benlikten eser,
Ne olur gururumu bitir artık, yere ser!
Nasip etse de Rabbim, içsem elinden kevser,
Varsın bu hayal olsun, M/muradıma kanarım...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449742/meger.html>

Atı Alan Üsküdarı Geçti

[italik]Köroğlunun akıllı yağız bir atı varmış
Fırtınayla yarışır semalarda uçarmış

Çalmışlar küheylanı ,Köroğlu çok üzölmüş
Kederinden tükenmiş ,süzüm süzüm süzölmüş

Hırsız atı götürmüş satmak için pazara
Mazlumun ahı çıkar bekletmeden mezara---

Köroğlu atı için diyar diyar dolaşmış
Nihayet İstanbul'da bir pazara ulaşmış--

At pazarı burası yiğitler at seçermiş
Atı alan buradan Üsküdar'a geçermiş--

Köroğlu bakınırken bulmuş can yoldaşını
Yanaşmış pazarlığa hemen sormuş yaşını

Satıcı tanımamış Köroğlunu o anda
Pazarlık bitivermiş çok kısa bir zamanda

Köroğlu satıcıya atı denesem demiş
Adam kafa sallamış o an ayvayı yemiş

At tanımış yiğidi şimşek gibi fırlamış
Adi hırsız peşinden homurdanıp hırlamış

Yiğit aşık Köroğlu tozu dumana katmış
Köpürmüş hain adam kendini yere atmış

Gün görmüş bir ihtiyar seslenerek hırsıza
Şöyle nasihat etmiş ,yüzsüzleşen arsıza

"Atı alan Üsküdar'ı çoktan geçti oğul
Köroğludur o yiğit ,artık hırsından boğul "

MURAT CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/452498/ati-alan-uskudari-gecti.html>

Evet İnsan Aldandı!

[italik]Boz eŒeđin birine bir gün bir put yüklerler,
Putun kafa kısmına yakut zümrüt eklerler.

EŒek yürür meydanda ahali verir selam;
Sanki övgüler ona putadır asıl kelam...

Gören yere kapanır yahut saygıyla durur,
Herkes dua ederken o da zevkten kudurur

EŒek burnu havada caka satarak gezer ,
Yolda adamın teki hemen durumu sezer ...

Birden yanına gelip fısıldar kulağına ,
“BoŒa kibirlenme” der; eŒeđin salağına .

“Ey merkepler Kralı! Sana değil itibar !
Sırtındaki yüküne milletin saygısı var .”

Onlar puta taparlar her gün bir put yaparlar ;
Durmaz parsa kaparlar iŒte böyle saparlar .

Ahmak kibirli olur ; cehalete yenilir .
Rezil olur durmadan kendini vezir bilir.

Manda sırtında sinek uzun gr sen boyunu ,
Ne bu afra tafralar hepsi Œeytan oyunu!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/454766/evet-insan-aldandi.html>

U/Yutma!

[italik] Kızıldeniz Osmanlı mülküyken bir zamanlar
Dinle bak hikâyeyi kulak veren tam anlar

İstanbul'dan bir gemi sefer eder oraya
Toplar kaptan tayfayı yaklaşınca karaya

Yüzmek için hiç kimse yaklaşmasın denize
Zinhar hapse atarım deneyin girsenize

Kimse anlam veremez saçma bulup kararı
Göze alamaz asla lakin böyle zararı

Kaptan çok sert biridir söylediğini yapar
Sıcak yakar milleti çoğu şifayı kapar

Dayanamaz bir tayfa dalar Kızıldeniz'e
Başka kimse giremez vurur korku benize

Cesaretli genç tayfa caka satar millete
Kimi der ki bak seyret düştü ahmak zillite

İçlerinden birisi kaptana haber verir
Kaptan gürleyip gelir herkes adeta erir

Çağırarak sudaki cesaretli tayfayı
Tarih böyle kaydeder bu azarlı sayfayı

Kaptan der ki bak oğlum tehlikeli bu deniz
Köpekbalıkları var yanmasın aileniz

Tayfa döner kaptana bana bir şey olmaz der
Şerbetliyim efendim köpekbalığı zor yer

Bunlar köpekbalığı şerbet merbet ne bilsin
Güneş geçmiş başına bak kendinde değilsin

Soyar keten gömleği bakın kaptanım diye
Bu dövme padişahтан tayfanıza hediye

İkna eder kaptanı dövmede yazılanlar
Kalıcıdır elbette sineye kazılanlar

Memalik-i Osmanlı haşmetlu sayesinde
Yaşar millet müreffeh mutluluk payesinde

Ne aç kaldı ne çıplak cümle halkımız mutlu
Yüzer sevinç içinde gelecekten umutlu

Kaptan yazıyı okur güler yüzü bir müddet
Tayfa güle sırta bak neler demiş seyret

Gördünüz ya kaptanım yazılanlar apaçık
Şerbetliyim bu yüzden demeyin bana kaçık

Hangi köpekbalığı yutacak bu yazıyı
Buna diş mi dayanır parçalatır azıyı

Dolmayı yutanlara yok diyecek sözümüz
Asla aldanma bilmez doğruluktur özümüz

MURAT CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

Hâl-i Pür Melâlim

[italik]Yandı kavruldu sinem bin parça oldu kalbim
Kalmadı hiç takatim hicranla doldu kalbim

Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım
Çığığım göğü sardı kanlandı bulutlarım

Sinem hüzünle kaplı kimsesiz üşüyorum
Her gece hayalinden meçhule düşüyorum

Ne yol belli ne yönüm ne dün belli ne günüm
Bu kasvetli dünyaya geçmişimden sürgünüm

Kedere doydum Rabbim yağsa gönlüme yağmur
Hicranımla büyüyor beynimdeki habis ur

İç çekerken yüreğim nusretini sal erken
Gönül gam seferinde acılarla solarken

Nefes alayım desem fırsat vermiyor çilem
Varsın bu deli diye ansın beni elalem

Sensin elbet umudum yalnız Sen'de duruldum
N'olur kurtar Allah'ım artık benden yoruldum

Rabbim alma canımı benden razı olmadan
Aşkın kuşatsın beni masivayla dolmadan

Yalnız Sen sevsen yeter başka bir şey beklemem
Kendime gücüm yetse başka sevgi yüklemem

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/456328/h-l-i-pur-mel-lim.html>

Sürgün/üm

[italik]Yandı kavruldu gönlüm bin parça oldu ruhum
Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım
Kalmadı hiç takatim hicranla doldu ruhum
Çılgılığım sardı göğü kanlandı bulutlarım
Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım

Her gece düşlerimde meçhule düşünüyorum
Kasvet yüklü dünyaya geçmişimden sürgünüm
İçim hüznle kaplı kimsesiz üşüyorum
Ne yol belli ne yönüm ne dün belli ne günüm
Kasvet yüklü dünyaya geçmişimden sürgünüm

Kedere doydum Rabbim yağsa gönlüme yağmur
İç çekerken yüreğim nusretini sal erken
Hicranımla büyüyor beynimdeki habis ur
Sinem gam seferinde acılarla solarken
İç çekerken yüreğim nusretini sal erken

Nefes alayım desem fırsat vermiyor çilem
N'olur kurtar Allah'ım artık benden yoruldum
Varsın bu deli diye ansın beni tüm alem
Sensin elbet umudum yalnız Sende duruldum
N'olur kurtar Allah'ım artık benden yoruldum

Mevlam alma canımı benden razı olmadan
Yalnız Sen sevsen yeter başkasından beklemem
Aşkın kuşatsın beni masivayla dolmadan
Kendime gücüm yetse başka sevgi yüklemem
Yalnız Sen sevsen yeter başkasından beklemem

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/458730/surgun-um.html>

Senden Geriye Kalan

[italik]Hüznümün girdabında depreşir ıstırabım
Gece kabaran ruhum gelgitlerle perişan
Hicranıma dokunur eski kırık mızrabım
Gönlümün teessürü bahtıma alır nişan
Sar ufkumu yeniden şavkınla doğ nurefşan
Gece kabaran ruhum gelgitlerle perişan

Tarifsiz kederlerin kışkacında tutsağım
Halimi anlatmaya kalmadı hiç mecalim
Sensizlik orucunda bu kaçınıcı imsağım
Ferman düştü katlime firkat namında zalim
Kaderin yargısıyla terkedince nihelim
Halimi anlatmaya kalmadı hiç mecalim

Arkamda çile dolu günlerin intizarı
Çıkamadı ümidim karakıştan bahara
Eşilirken bağrında yüreğimin mezarı
Önümde kayalıklar çağırır intihara
Bu yara kaderimden kor sineme hatıra
Çıkamadı ümidim karakıştan bahara

Feryadım sardı göğü dürüldü koca feza
Yokluğun kıyametim varlığın firdevsimdir
Yetmez mi eziyetin sessizliğin hakeza
Gel artık bekletme gel bekledim kaç mevsimdir
Gözlerin gözlerimden kazınmaz tek resimdir
Yokluğun kıyametim varlığın firdevsimdir

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/458924/senden-geriye-kalan.html>

Öksüz/ünün Feryad/ı

[italik]Çile dolu ömründen ufacık bir tebessüm;
Yakalamak isterdim, şefkat nakışlı annem...
Adını andığımda kanat çırpıyor göğsüm;
Yüzü/n gülsün oğluna, rahm/et bakışlı annem.
Gittiğin günden beri hasret tüter hanemde,
Gel gücün yetiyorsa bir tek resme annem de!

Kazınmış yüreğime hazan yüklü elvedan;
Keşke, teselli verse gözyaşı sağanağım.
Tab edilmiş sineme, o hazin içli edan;
Bırakma öksüzünü biricik sığınağım...
Ah annem; anneciğim, varlığımın, yarımın;
Can tanem, biriciğim, en vefalı yârimsin!

Beni üzen her şeyden, ıraktın fersah fersah
Kuzucuğun ne yapsın sensiz yarım dır yarım
Sıcacık kucağından söyle neresi ferah?
Bırakma ne olursun aşkınla bahtiyarım.
Aç kollarını n'olur; yangın yeridir buram.
Öyle çok özledim ki hasretin buram buram...

Adın yâd edilince dertlerim siliniyor.
Duyulur mu orada cılız, öksüz feryadım?
Kor kalbim, kör bıçakla amansız diliniyor.
Her dem nur cemalini, görmek asıl Muradım...
Sesini çok özledim; ne olursun "kuzum" de;
Güneş açsın busenle; keder dolu yüzümde!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/460398/oksuz-unun-feryad-i.html>

Gül Ey Hüzün!

[italik]Hicran mezar taşını dikerken
Kalbimin makberine

Hüznüm matem en karasını
Örttü üstüme simsiyah...

Keder
En tiz perdeden vurdu
Sayha sayha gönlüme

Soğuk karanlık gecenin kuytusunda
Tıpiye yakalanmışken düşlerim
Ritimsiz atıyordu yüreğin yüreğimde
Adın ruhuma her dokunuşunda
Yüreğim ah yüreğim...

Ben böyle olmamalıydım
Kurusa da güllerim sinemde
Dayanmalıydım
Dayanmalıydın...

Neden terk edip gittin
Gül gözlerin gözlerimde
Gülmeli değil miydi?
Ölse de her gün bin kez
Nefes nefes
Sende dirilmeliydim
Bende dirilmeliydin...

Solma/yan Gül/üm
Seninle güzel, ölüm...

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/461280/gul-ey-huzun.html>

Şair Hırsızı !

[italik]Bir zaman Belh'te geçer bu ibretlik hadise
İnsan nefesine uyar şeytan verir desise

Meşhur olur şiirde bu şehirdeki biri
Şöhreti dağlar aşar tek kusursa kibiri!

Enveri şiirleri kimse bilmez ki bunu
Adam Enveri'yim der elbet kapanır konu

Öyle düşünüp der ki ben şair Enveri'yim
Yazdıklarım özümden ben de gönül eriyim

Yalan ne kadar sürer ömrü azdır elbette
Er geç ortaya çıkar yalancı hep zulmette

Her nedense Enveri gelir bu Belh şehrine
Ey yalancı kaç çabuk gir hemen pis inine

Meydan yerine gelir panayıp günü o gün
Çakma şair sahnede sesi yok doğru düzgün

Enveri çok şaşkındır şiir kendi şiiri
Karıtırsa orayı hakikaten tam yeri

Sahnedeyken yalancı alkışlar tüm ahali
Enveri sesleriyle yer inler gök misali

Enveri hemen gider bu adamın yanına
Esirgemez sözünü ot tı kayıp canına

Şiir çalsan şaşırımam şair nasıl çalınır?
El insaf be kardeşim tümüyle mi alınır !

Bir şair klonlanmış hırsıza her iş mübâh
Hak hukuk rafta artık çalmamak asıl günah !

Murat Canbolat[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/461844/sair-hirsizi.html>

Öküz İşte !

[italik] Tembel aslan tavşanla oturmuşlar sohbeta
Aslan demiş birader sokma beni zahmete

Nasıl yaparsın bilmem durma karnımı doyur
İşine gelmiyorsa işte ağzım gel buyur

Emredersiniz dedi tavşan hemen saygıyla
İzin istedi çıktı başta binbir kaygıyla

Düşündü kafa yordu canavar nasıl doyar
Eğer çabuk olmazsam mutlak gözümü oyar

Birden aklına gelir komşu yaban öküzü
Belki de zavallının son görüşü gündüzü

Dedi öküz kardeşim söyle keyfin nasıldır
Düşündüm karar verdim senin soyun asildir

Ormanın krallığı ancak sana yaraşır
Aslan çeyreğin kadar senle nasıl yarışır

Biraz düşündü öküz boynuzunu kaşdı
Nasıl oldu onca yıl bu kafayı taşıdı!

Öküz aldığı gazla gitti inin önüne
Aslan hiç affeder mi dış geçirdi gönüne

Aslan öküzü yerken merakla sordu hemen
Nasıl oldu kandırdın anlat bu nasıl dümen

Tavşan dedi kralım "Öküz işte n'olacak '
Böyleleri oldukça sofran etle dolacak

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462341/okuz-iste.html>

Fark

[italik]İtibarlı olana dokunmayın kayırın
Mazlum suç işlemişse bacağında ayırın

Düşene acımayın bir tekmede siz atın
Zulüm yakışır size yenilerini katın

Malı deniz nasılsa sıkılmayın yemekten
Söyle kim hayır görmüş bunca yıllık emekten

Yetim malı şifadır cümle derde devadır
Yiğün hiç çekinmeyin bunlar bize revadır

Atın tüm yaşlıları koyun huzur evine
Çocukları paylayın cümle şeytan sevine

Aman komşuluk neymiş hurafe eski âdet
Huzur yalnızlaşmakta işte gerçek saadet

Esirgeme tavuğu kaz gelecekse eğer
Menfaatin uğruna her iş yapmaya değer

İblisin pis sesine kulak verme birader
Vicdanına teslim ol işte şunlar muteber

İtibarlı olanlar üstün değildir elbet
Haklı kuvvetli olsa huzur gelir nihayet

Kimsesize ses olun elinden tutun aman
Gözetin ve koruyun etraf sisli ve duman

Emek hiç boş olur mu çalışın usanmadan
Şeytanın hilesine nefsinize kanmadan

Yetime sahip çıkın o cennet biletiniz
Akrabayı gözetip mazlumlara yetiniz

Üf bile demeyiniz anne ve babanıza
Hayran olur melekler rızaya çabanıza

Komşu komşuya muhtaç komşu büyük ihtiyaç
Dünyamız çok bunaldı kapını komşuna aç

Karşılıksız iyilik has adamın işidir
Sırf çıkar düşünenler şeytanın bir eşidir

İki ses arasında bilsen çok büyük fark var
Hakka ram ol Muradım O'dur bize gerçek yar

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462702/fark.html>

Yaslı Dudaklara -2-

Gittiğin günden beri azapla yaşıyorum ;
Gözlerimin yok ferî sebepsiz taşıyorum,
Kalbim vurgun şok yeri sensizken üşüyorum!
Beni neden benimle bir başıma bıraktın,
Ah yanımdayken bile bana niçin ıraktın?

Yaslı dudaklarımı titretirken elvedan;
Düşerken son sahnede içime hazin sedân,
Donda kaldı gözümde; buruk, hicranlı edan.
Her zerreme çığ düşer dengi yok bu elemin;
Gözyaşları kurumaz bu çileli kalemin...

Ayrılık yıktı beni neyi buldun gidince;
Taştı hüsrân ırmağım kan sızar ince ince,
Sana sevdam fezadan belki bin kez derince.
Ne olurdu kalbini tam şurama t/aksaydın,
Aşkını perçinleyip şefkatinle y/aksaydın...

Dile düştü Muradım deli diyor el âlem;
Vuslatın gür sesiyle çağıldasın şelâlem,
Şu karanlık dünyama varlığın tek meşalem!
Ruhuma aşkla dolup denizleri aşsaydın,
Nazlı meltemler gibi kıyıma ulaşsaydın...

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463042/yasli-dudaklara-2.html>

Aşk Sağanağı/m

[italik]Sinen tek barınağım gözlerin sığınağım
Sana hasret dudağım yağ yürek sağanağım

Perçinlenir bakışım aşkınla biter kışım
Yüreğine akışım kalbinde aşk nakışım

Tutkunla bahtiyarım sensiz her şeyim yarım
Sevdan ebedi kârım sensin biricik varım

Güneşten pak yüzünle ballar balı sözünle
Kal bırakma hüznle gül g/özüme gözünle

Yıkma gönül kalemi dinleme el âlemi
Yar sinemde kal emi reva görme eleme

Sensizlik cehennemim kurumaz gözde nemim
Hasretinle kor femim varsın kıyına gemim

Yanayım muradıma dudağımda yâdıma
Aşk dokunsun adıma kalıp ersem şadıma

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464746/ask-saganagi-m.html>

ATEŞ-İ AŞK

[italik] İçimde tarifsiz garip bir sızı
Boşluktan boşluğa savruluyorum
Ararken uykumu çalan hırsızı
Her gece sebepsiz kavruluyorum

Sürekli geçmişe bende yolculuk
Hicranım dipdiri ümidim soluk
Akarken maziden dert oluk oluk
Bitevi çileyle yoğruluyorum

Yıkıldı gönlümde muhkem kaleler
Açılmaz bahçemde güller laleler
Kaderin eleği ruhumu eler
Tek hamle şah matla devriliyorum

Ne yapsam ne etsem asla çare yok
Kimsenin kalbinde böyle yâre yok
Ne mümkün denilir aşkta y(h)âre yok
Altı yön tutkunla çevriliyorum

Muradım düşmese böyle kedere
Haktandır razıyız kaza kadere
Dönmek mi ne mümkün rahmi madere
Ateşi aşkınla doğruluyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/465097/ates-i-ask.html>

Beklerken

Kalbime doğan güneş,küçük dünyama ışık;
Boğsun, bahtıma sızan karabasan hayali...
Teslim aldı ruhumu; o zehirli sarmaşık;
Kuruyup solsun artık,yok gönlümün mecali.
Kalbime doğan güneş,küçük dünyama ışık;

Beklerim ölesiye, dalarken ufuklara;
Sahile vuran gölgem, güneşe veda eder.
Gözyaşlarım özlemlerle adanır şafaklara;
Ah bu beklemek yok mu;her nefeste bin keder!
Beklerim ölesiye, dalarken ufuklara...

Biriktirir hasretim; hüznü delta misali;
Keşke sarsan yarımı, bitse bu derin kaos!
Akkor soluklu tutkum, tatsak artık visali;
Zamanı gelmedi mi;yok mu çileye paydos?
Biriktirir hasretim; hüznü delta misali...

Yar işle gergeflere ince nakışlarını,
Gönlüm inşirah ile gülsün yüzüm bitevi.
Esirgeme üstümden şehla bakışlarını,
Aşkın yanık sinemin serin firdevsten evi...
Yar işle gergeflere ince nakışlarını...

Ey nadide çiçeğim gel yüzüme gül reyhan,
Kal gitme yüreğimden dur kesme nefesimi.
Solmayan cennet gülüm sana feda tüm cihan,
Çıksın göğe avazım duysun mevlam sesimi.
Ey nadide çiçeğim gel yüzüme gül reyhan...

Gidersen yokluğuna; ben nasıl dayanayım ?
Yanan benim kışında, gel gönlüme gül bahar.
Muradım, her saniye sevdana boyanayım!
Huzur var yakışında, gel ömrüme gir ey yar!
Gidersen yokluğuna; ben nasıl dayanayım ?

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466222/beklerken.html>

Vuslattan Visale

Cevapsız sorular böler uykumu
Dönerim yatakta delicesine
Yaşarken an be an derin korkumu
Canlanır maziden hayaller yine
Ne zaman bitecek ruhumda sancı
Kaderim kederde keskin nişancı

İçimde ürperti şok üstüne şok
Mesnetsiz korkular bir bir üşüşür
Hicranım atıyor ok üstüne ok
Ümidim ümitsiz kalırken üşür
Merhamet ne olur kalmadı takat
İniyor durmadan felekten tokat

Bu hüzün alışmış misafirliğe
Kavuşsam ne olur büyük ahtıma
Özlemim birlikten doğan dirliğe
Ne vakit doğacak güneş bahtıma
İstemem neyleyim yarsız mekanı
Henüz gelmedi mi visal zamanı

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466546/vuslattan-visale.html>

Ayrılmam Kapından -2-

Titrer kalbim aşkınla kuytusunda gecenin;
Kabardı yorgun sular ruhum hüznün besteler.
Soluksuz peşindeyim o esrarlı hecenin;
Defterim sana dair hicranımı listeler.
Titrer kalbim aşkınla kuytusunda gecenin...

Kor sinemde ürperti kafam karmakarışık,
İçimdeki tepeler uçurumdan ibaret.
Ümidim tükeniyor yok mu cılız bir ışık ?
Hep yokuşlu yollarım yokluğunsa felaket!
Kor sinemde ürperti kafam karmakarışık...

Kapında esirinin yok gidecek cesaret,
Ateşlerde yansam da terketmem hayat boyu .
Ne derin bir huzur bu yar uğrunda esaret!
Ömür anlık bir masal, ah dünyam bayat, koyu !
Kapında esirinin yok gidecek cesaret...

Açtığın mesafeyi söyle nasıl aşayım?
Hasretin zindanında zincire vurma gülüm.
Firakin çöllerinde mecnun mu dolaşayım?
Sensizliği azat et yeter bu kadar zulüm!
Açtığın mesafeyi söyle nasıl aşayım...

Muradıma gam düşer, kar yağar saçlarıma;
Ağlamanın vaktidir mutluluk uzak bana.
Tesellidir gözyaşım yanan avuçlarıma,
Bari rüyalarımda nehir gibi ak bana!
Muradıma gam düşer kar yağar saçlarıma...

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467380/ayrilmam-kapindan-2.html>

Sen Aslansın Aabi!

Aslanla kurt acıkır ova bayır gezerken;
Bir ata denk gelirler çayırda sabah erken

Aslan izlerken atı kurda der ki bak gözüm
Havada mı kuyruğum kızardı mı sağ gözüm

Kabardı mı tüylerim, işmar eder kaşıyla
Kurt hepsine evet der tasdik eder başıyla

Ata çullanır aslan hemen yere devirir
Çam ağacına asar kuzu gibi çevirir

Bir zaman geçer böyle aynı kurtla bir tilki
Birlikte dolaşırlar bir av bulurlar belki

Yine bir at denk gelir ikisinin bahtına
Kurt aslana özenir talip olur tahtına

Sahne önceki sahne ama farklıdır tual
Bu kez kurttan tilkiye sorulur aynı sual

Kuyruğum dikildi mi?Kurbanımı gözlerim
Bakışımla yakarım efsunludur gözlerim

Tilki çekinir kurttan; “evet” deyip tasdikler
Kurt da fırlar bu gazla bu laf onu tetikler

Attan çifte yiyerek yere yığılıp kalır
Ağzı gözü morarır onulmaz yara alır

Tilki yaklaşır kurda; “ Ne güzel oldu işte
Gözlerin alev gibi, kuyruğun titreyişte

Tüylerin de kabardı, maşallah hindi gibi
Ruhundaki azgınlık birazcık dindi gibi

Marifet bu tilkinin tasdikiyle olsaydı
Kurt atı parçalardı eğer sağlam kalsaydı

Özü aslan olanın ihtiyacı yok lafa
Lafla yürür mü gemi seni gidi boş kafa

Yüreğin aslan ise merdane tavır takın
Dolduruşa gelipte zarar görmekten sakın

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467794/sen-aslansin-aabi.html>

Üşüyor/um

[italik]Gittiğin günden beri sanma ki yaşıyorum ;
Gözlerimin yok ferî sebepsiz taşıyorum,
Şuram vurgun şok yeri sensizken üşüyorum!
[/italik]

[italik]Beni neden benimle bir başıma bıraktın,
Ah yanımdayken bile niçin bana ıraktın? [/italik]

[italik]Ayrılık yüreğimde sarı güller derince;
Taştı hüsrân ırmağım kan sızar ince ince,
Sana sevdam fezadan belki bin kez derince.
[/italik]

[italik]Ne olurdu kalbini tam şurama taksaydın,
Aşkını perçinleyip şefkatinle yaksaydın... [/italik]

[italik]
Vuslattan nasibim yok yaktın beni birtanem;
Ferahlatan yüzünle huzur dolsaydı hanem,
Keşke matem yükünü atsaydı gamlı sinem...
[/italik]

[italik]Gönlüme aşkla dolup denizleri aşsaydın,
Nazlı meltemler gibi ruhuma ulaşsaydın... [/italik]

Murat Canbolat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468867/usuyor-um.html>

Bu Ne Duruş Efendi!

Burnu bulut çiziyor kasıntı mı kasıntı
Küçük dağları geçtik son eseri Everest !
Kibrin yerin dibine bu ne müflis takıntı
Tevazudan eser yok insanlığa çeker rest
Küçük dağları geçtik son eseri Everest!

Her konuda fikrin var bilgin zaten ölçülmez
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz
Cahil kalır ulema herkes yanında çömez
Var mı senin gibisi asla yorulmaz yılmaz
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz

Bulamaz molla gogıl senin gibi birini
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya
Hazerfen desem yetmez ilmin geçti de bini
Uçakla giden kalır elbet yanında yaya
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya

Camidir tüm ilimler kudretli belleğinde
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın
Onca malumat nerden biraz ona değinde
Millet engin bilginden şöyle azıcık tatsın
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın

Böyle güçlü dimağa şapka çıkarmak lazım
Muradım hizaya gel haddini bil efendi
Anlamadan yazarsın böyle olur mu nazım
Senin gibi kaçınıcı karşısında elendi
Canbolat hizaya gel haddini bil efendi

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/469498/bu-ne-durus-efendi.html>

Seni Sevmemek Günah!

Gün doğmadan kapına dayanırım her sabah;
Yüzüne yüz sürdükçe, içerim nasıl felah...

Keşke hiç ayrılmasak huzur(l)a k/andığım Yâr;
Niyazımsın Mevla'mdan ebediyen inşallah...

Kalbimin emânısın, sürûrlü zamanısın,
Gönlümün nihânısın, sensiz çekerim eyvah!

Berrak, yâdınla aklım; adın sinemde saklım,
Masivaya yasaklım, seni sevmemek günah!

Bunaldığım vakitler; hazırsın teselliye.
Huzur verir varlığın, kalmaz yüreğimde ah!

Sekinemsin Rabbimden kelim yetmez hamdine;
Teşrifin vakt-i bayram, sesler yükselir segâh...

Aşkım; gönlüm divane, koyma n'olur virane,
Muradımdır, yegâne yazdırsın Yüce Allah...

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/469811/seni-sevmemek-gunah.html>

Derin İştiyak

Yanmaz edeple yanan , bir rehber sŭzan ister.
Ateşi aşka kanan , gŭl server sŭzan ister.

Gŭl aşkıyla can bulan, başka canan ister mi?
Tenden geçip kurtulan , Hakka er sŭzan ister.

Nagehan huzur gelir, yardan serden geçersen;
Lavlar akar bu yolda , semender sŭzan ister .

Gŭlge peşinde koşan, gerçeğe yetişir mi?
Gŭneře adım atan, can nefer sŭzan ister.

Gŭnle sızan engerek , nefse uymayı bırak,
Deme sakın ne gerek, nefse nar sŭzan ister.

Girdaba dŭřse űzŭn, biter tŭkenir sűzŭn,
Olmalı Hakka yűzŭn, gűnle yar sŭzan ister.

Ařktan dem vuran gafil! Leyla sűzden űtedir;
ileye talip olan, fedakar sŭzan ister.

Gaflet uyku tutmasın, kalksın gitsin űzŭnden.
Sen kalbini açık tut; gűze fer sŭzan ister...

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473390/derin-istiyak.html>

Derin Sorgu

[italik] Kaybolup yıkıldı değerler bir bir,
Tekrar kaldırmaya dermansız mıyız?
Kaleler düşüyor nerede tedbir!
Zulmü durdurmaya emânsız mıyız?

Atalet benliği kemiren illet,
Bir zaman cihânı titreten millet,
Artık kendine gel yakışmaz zillet!
İdraksiz mi kaldık, iz'ânsız mıyız?

Nâdânın elinde yitermiş meğer,
Ahlakla irfânla yükselen değer,
O eski günleri anmaya değer,
Biraz tefekküre zamânsız mıyız?

Cehlinize kurban gideceksiniz,
Hala mı farklılık güdeceksiniz,
Bölünürse ülke biteceksiniz,
Bu kadar ölçüsüz, mîzânsız mıyız?

Ahde vefa yok mu hani doğruluk,
Deveye misal mi sizde eğrilik,
Kime ne getirmiş sanki ayrılık!
Şüheda yastayken hicrânsız mıyız?

Asalet incelik kalmadı nerde?
Kabalık görünür açılsa perde,
Münevverlik dışta, hamlık içerde;
Duygusuz, usulsüz, erkânsız mıyız?

Galeyana gelip mantığı tepen,
Hak'tan başkasına kul olup tapan,
Saptıkça sapıtan sapağa sapan;
İnkârcı, ilimsiz, irfânsız mıyız?

Böyle mi bıraktı atalarımız,
Ta ayyuka çıktı hatalarımız,
Nerede o eski kıtalarımız;
"Biz" i mi kaybettik, çobansız mıyız?

Başucu kitabı elinde Kur'an,
Mâzîden güç alıp âtiyi kuran,
Aldatmaz s/özüyle edeple duran,
İpimiz mi koptu, limansız mıyız?

Murad/ım, silkinip kalkma vaktidir,
Engelleri bir bir yıkma vaktidir,
Bayrağı göndere çekme vaktidir,
Allah'ın vadinden gümânsız mıyız?
Sapıtılmış, inançsız, îmânsız mıyız?

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/475788/derin-sorgu.html>

Nev/Pinokyo

[italik]Şaka mısın gerçek mi doğrusunu bilemem
Tek erdemin var mıdır nerde etik Pinokyo
Senin gibi belayı düşmanıma dilemem
Müflissin esasında baştan bitik Pinokyo

İpe sapa gelmezsin çok boş beleş adamsın
Seni tarif edemem cüdam oğlu cüdamsın
Durmaz çatı üstünde yarım yamalak damsın
Hiç kalas konuşur mu atma nutuk Pinokyo

Kimse şikayet etmez insan olan insandan
Sonuçta tahtadansın bir şey beklemem senden
Vah vah haberin yok mu ulaşacağın sondan
Bedenin dik dursa da ruhun yatık Pinokyo

Talihsiz baltaların biçimsiz çürük sapı
Kurtlanmış her tarafın çoktan yutmuşsun hapı
Burnun daire çizse ne olur yarıçapı
Ateş yalanın sonu bırak artık Pinokyo

İnsan olmanın vakti yalancılığı bırak
Akıllı ol yanarsın olma iblise çirak
Uzaklaş kötülükten ırak dur şerden ırak
Kendine gel adam ol doğrul batık Pinokyo

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/479609/nev-pinokyo.html>

Gönül Yıldızım

[italik] Yüreğim med-cezir karmakarışık
Halimi tariften acizdir lügat
Alnıma yaslanan binbir kırışık
Tüketir özümü kalır mı takat

Felekten yediğim her acı tokat
Bindirir gönlüme hüznümü kat kat

Vuslat mı hasret mi nedir duyduğum
Büyürken içimde derin yar sızım
Ne vakit ufukta beklenen doğum
An be an kalbimle çarpar niyazım

Doğ artık ruhuma gönül yıldızım
Bekletme tükendim yalnız ıssızım

Muradın perişan kalmasın yeter
Ayrılık göğsümü yakan cehennem
Uzaktan süzüşün ölümden beter
Çatırdar sensizken depreşir sinem

Can polat olsa da çürütür bu nem
Aşkınla buluşup kapansa çenem
Ne olur Allah'ım gün görsün hanem

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/485206/gonul-yildizim.html>

Âkil Düşünür Ahmak Konuşur

Üç kafadar arkadaş tilki eşek hain kurt
Dere tepe yürürler ormanlar ne güzel yurt

Tam ikindi üzeri ormanda gezerlerken
Hava birden kararır lakin vakit çok erken

Arkasından bir yağmur şiddetli mi şiddetli
Hava kızmış olmalı o sebepten hiddetli

Bir yere sığınmalı durulmaz bu yağmurda
Eğer gözün keserse yüz istersen çamurda

Kurt bir mağara görür beş on metre uzakta
Tir tir titrer üçü de fayda etmez kazak da

Tilki gerçi tedbirli yağmurluğu yanında
Uyanık tabiatlı kurnazlık var kanında

Mağaranın önünde eşek durur bir anda
Bura aslan ini der dolar o an tumanda

Buraya girmektense razıyım ıslanmaya
Sonu gelenler gibi başlarken uslanmaya

Kapıdaki seslere uyanır aslan kral
Eşekten dost olur mu unutmaya altın kural

Nimet gelmiş ayağa aslan nasıl sevinir
Üç lezzette yan yana zavallılar dövünür

Aslan nazik bir sesle davet eder içeri
Hoş geldiniz dostlarım durmayın öyle geri

İçeriye girince korku dolar gözleri
Şok olurlar üçü de tutmaz olur dizleri

Butlar asılı boy boy burası mini orman
Menü geniş çeşit bol zeval gelmesin aman

Sanki kasap dükkânı in değil de mübarek
Tilki geride kalır böyle iyi diyerek

Nasıl buldunuz evi diye kükreyip sorar
Niyeti bozuk belli zaten bahane arar

Bura çok pis diyerek eşek burnunu tutar
Kurt tasdikler merkebi beraber hapı yutar

Hakaret sayar aslan eşeğin sözlerini
Kan bürür yavaş yavaş hışımlı gözlerini

Bir darbeyle yatırır eşekle ahmak kurdu
Tilki o an taş olur dua bilse okurdu

Aslan işi bitince kalkıp tilkiye sorar
Tilki kendine gelir cevaba kafa yorar

Aslanlar her halinden belli olur haşmetlûm
Payidar ol hünkârım benim aziz devletlûm

Belli olur daima aslanlar yatağından
Nerde olsa seçilir padişah otağından

Düzeni belli eder aslan olan aslanı

İş aynadır unutma kralı öyle tanı

Tilki kırar kirişi aslan azleder onu
Tamam, oldu bu fasıl işte masalın sonu

Âkil olan düşünür bin tartar bir konuşur
Söz ağızdan çıkmadan akıl eder danışır

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487142/kil-dusunur-ahmak-konusur.html>

Gel Artık!

Kalbime doğan güneş,küçük dünyama ışık;
Boğsun, bahtıma sızan karabasan hayali.
Teslim aldı ruhumu; o zehirli sarmaşık;
Kuru yup solsun artık,yok gönlümün mecali.

Beklerim ölesiye, dalarken ufuklara;
Sahile vuran gölgem, güneşe veda eder.
Gözyaşlarım özlemlerle adanır şafaklara;
Ah bu beklemek yok mu;her nefeste bin keder!

Biriktirir hasretim; hüznü delta misali;
Keşke sarsan yarımı, bitse bu derin kaos!
Akkor soluklu tutkum, tatsak artık visali;
Zamanı gelmedi mi;yok mu çileye paydos?

İşle gergeflere yar!İnce nakışlarını,
Gönlüm inşirah ile gülsün yüzüm bitevi.
Esirgeme üstümden şehla bakışlarını,
Aşkın yanık sinemin serin firdevsten evi

Ey nadide çiçeğim gel yüzüme gül reyhan,
Kal gitme yüreğimden dur kesme nefesimi.
Solmayan cennet gülüm sana feda tüm cihan,
Çıksın göğre avazım duysun mevlam sesimi.

Gidersen yokluğuna; ben nasıl dayanayım ?
Yanan benim kışında, gel gönlüme gül bahar.
Muradım, her saniye sevdana boyanayım!
Huzur var yakışında, gel ömrüme gir ey yar!

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491591/gel-artik.html>

Firaka Matem

[italik] Gül değince dudağıma yaralarım sarılmaz mı
Yar göğsümde açılırken nevbahara varılmaz mı

Nihanımsın en derinde nefeslenirken ferinde
Gitme asla kal yerinde gidersen kalp yarılmaz mı

Gözlerinde gecelerim tek adını hecelerim
Diner mi yar sancılarım hiç hatırım sorulmaz mı

Kalbim atarken kalbinle aşkla dolup aşkla inle
Gönlüm tutuşup sevginle sonsuzluğa erilmez mi

Firakınla kanar matem kabulümdür onca sitem
Sevdan yüreğime hatem aşkın çiçek derilmez mi

Ateşinle döndü başım biriciğim can yoldaşım
Yokluğunda dinmez yaşım ömrüm sende dirilmez mi

Gama düşerken Muradım dilinden düşmesin yadım
Artık dolarken miadım Hakka gönül serilmez mi

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492166/firaka-matem.html>

Ne Olur Gitme

[italik] Yakıyor gönlümü alev bakışın
Özlemin içimde emsalsiz sızı
Kalbime dokunan efsun nakışın
Kapkara dünyamı boyar kırmızı

Sen yokken her gece vuruyor ayaz
Hicranın her oku bahtıma taciz
Düşmezdi dilimden vuslata niyaz
Halimi tarife kelimim aciz

Yüzüstü bırakma eşsiz refikam
Yüreğin sineme en emin liman
Ne olur firaktan alsak intikam
İnşallah mutlu son biter bu roman

Dileğim öteye senle uyanmak
El ele göz göze tükensin ömrüm
Biricik isteğim sevginle yanmak
Cihanda sadece aşkınla hürüm

Murada ermenin vakti değil mi
Gitme ne olursun ne olur gitme
Katlanmak sevginin akti değil mi
Hüznün gayyasına ruhumu itme

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493702/ne-olur-gitme.html>

Yokluğunda Gecelerken

[italik]
Koyu kırmızı gülün
Sarı elbisesini
Tüm maviliklerden soyup
Pembe hayallerini
Gömerken
Kahverengi toprağa
Siyaha bürünen
Dolunaysız geceye
Bembeyaz güvercinleri
Zeytin dalıyla
Takdim eden
Gri kanatlı bulutları
Mor menekşe ağdıyla
Uğurlayan turkuaz bakışlı
Gül nakışlı hüzün kokan
Hasret türkülerini
Dinliyorum her gece ...

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494113/yoklugunda-gecelerken.html>

Beklenen Düğün

[italik] Şiirler yağıyor, gökyüzünden öteye
Boşlukları dolduran derin mısırlar
Gökyüzü sakinleri, coşkulu bugün
Yerden göğe ağar sevdalar şimdi
Merhamet kuşatsın dört bir tarafı
Huzur yağarken yeryüzüne
Gönül sevdalı çoktan öteye
Yol verin yıldızlar! Gideyim bugün
Hasretin eritti bitmez mi hüznüm?
Can versem uğruna yetmez ki Gülüm!

.....
Sevdalı yürekler size bu çağrım
Göklerden öteye yolculuk vardır
Matemi bırakın! Açılsın gökler
Sarsın dünyayı ebemkuşağı
Kardelen kışları delsin eritsin !
Sevgili çağırır gökten öteye
Gökler hasretle sizi bekliyor
Kutlular semada hazırlık yapar
Yakında başlıyor o Büyük Düğün
Yıldızlar halka halka olmuşlar
Çepeçevre huzur fevc fevc coşku
Melekler sabırsız sizi bekliyor
Açılsın göklerde gönül sarayı
Yıldızlar dizilsin artık kol kola
Davetli konuklar bir bir geliyor
Manadan öteye geçti Bu Düğün !

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494378/beklenen-dugun.html>

Gül Yazgısı

[italik] Bir türküdür söylenen dillerde,
Ağıt...
Kalplere zılgıt giydiren soğuk bir çığlık!
Bir gülün adı karışır yürek sesime...
Öyle bir gül ki;
Kararmış sevdasından.
Yakmış;
Buzullarımın can ışığı gözlerini ...

Ey gece !
Bahtım gibi kara olsan ne çıkar ?
Kara gülün ak yazgısı,
Aydınlatır ümitlerimi...
Bengisu katresi yeşertir,
Çölleşen yüreğimi...
Ziyanım;
Onun ziyasından mahrumiyet.
Ey güneş söndür ışığını heder etme!
Yeter!
Gülün diriltten iksiri,
Korlaşan sineme...

Gül ey yâr!
Gülsün gül yürekli bülbül.
Kırsın kafesini matem;
Çıksın kalp iklimine...

Ah yürek sesim,
Diyor ki kalk doğrul;
Gül;
Açılmış yapraklarıyla gülüyor sana.
Sen de;
Gül sadece,
Gül, hep gül!

Kainat çiçek açsın,
Gül gözlerin(d)e

Dur;
Dinle yüreğim,
Gül den geliyor bu ses!

Gülümsedikçe gül kokuyor her nefes...

Sen de gül;
Hep gül..
Gül dile,
Dile ki, gülsün yüreğim/iz!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494928/gul-yazgisi.html>

Kutlunun Veda Töreni

[italik] Melekler inerken yeryüzüne
Çığlık çığığa bir ses
Duyuldu her yerden
Bir feryat ki
Kopardı kıyameti
Zelzele başladı
Ta en derinden
Fevc fevc semaya
Yükselen huzur
Kapladi her yanı
Nurdan bir örtü
Davudi nağmeler yükselir arşa
Kapanır gökyüzü
Nura gark olur
Melekler üst üste nefesler tutuk
Allahüekberi duyunca herkes
Başladı merhumun veda töreni
Kutlular hep yerde
Melekler saf saf
Perdeler açıldı
Yakin çok yakın
İbrahim torunu dua buyurdu
Torun ki Kainat ona dilbeste
Halilden bir nesil
Habibtir adı
Neden sonra gökten bir ses duyuldu
Kesildi ses soluk
Karardı her yer
Habibin sesine yetmiş bin melek
Birlikte amin buyurdu
Kutlunun naaşı melek sırtında
Yeryüzü görmedi böyle bir tören
Bir yiğit toprağa böyle verildi
Dolmadı boşluğu dolmazda artık
Allah Razi olsun ruhu şad olsun

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495391/kutlunun-veda-toreni.html>

Hadi Bakalım !

[italik] Samimi duruşun, her halin yalan!
Kendini kendinle kandır bakalım
Yalanla dolanla durma oyalan
Tavrınla Nemrut'u andır bakalım

Şiddetin doğurgan insafın kısır
Çukura sürükler taptığın asır
Mazlumun it gibi ısır da ısır
Eline düşeni sindir bakalım

Taşlaşmış vicdanın şerre ipotek
Şeytanın sırtına vuracak kötek
Hesabı verirsin yakında tek tek
Azabı elinle indir bakalım

Halinle sözünle garibi taciz
Ederken düşünme nasılsa aciz
Yakındır ruhuna gelecek haciz
Kafanda fırlıdak döndür bakalım

Yok olmak ruhunda en büyük sancın
Yaptığın şeylerden yok mu utancın
Var mıdır zerrece bilsem inancın
Kalpleri hicranla söndür bakalım

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495810/hadi-bakalim.html>

Sana Mı Düştü?

[italik]Sadece kendini düşünmek varken,
Âlemi kayırmak sana mı düştü?
Empati anlayış hoşgörü arken(!)
Sevgiyi duyurmak sana mı düştü?

Öksüze, yetime zulmet, sakınma!
Vicdan bu, söylenir boşa yakınma.
Merhamet yüzünü asla takınma.
Açları doyurmak sana mı düştü?

Savaşlar bitmesin, barışa hayır(!)
Düşeni değil de, tepeni kayır!
Batıla düz yol ver, hakka da bayır!
İyilik buyurmak sana mı düştü?

Bilimden, kültürden, sanattan sıyrıl;
Emeğe saygıymış, ne kârı akıl!
Lümpenlik, nobranlık, yozluğa takıl;
Cahili ayırmak sana mı düştü?

Canbolat öğüdü tersten okutur.
Ahmaktan aldığı dersten okutur!
Dünyayı bırakır, Mars'tan okutur!
Muradım sıyırmak sana mı düştü?

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497592/sana-mi-dustu.html>

İskilip Dolması

[italik]Köroğlunun davetiyle İskilip'e koştuk bugün
Hoş muhabbet güleryüzle neşelenip coştuk bugün

Yeğeninün sünnetiymiş ikram izzet şahaneydi
Çorba geldi ayran geldi dolma yedik hoştuk bugün

Sirke salatası varken lenger menger dinler miyiz
Dört beş kazan az göründü kendimizi aştık bugün

Helva yedik doyamadık yerimiz yok koyamadık
Bayılmışız ayamadık sofralardan taştık bugün

Mustafa Köroğlu kardeş ta Gana'dan uçup geldi
Düğün müğün bahaneydi göbek ligte baştık bugün

Pilav dağı etle kaplı kâr etmedi kaşık maşık
Yaba bulduk samanlıktan kafa döndü şaştık bugün

Oyduk dolmanın altını doldurduk etle miltanı
İşte İskilip altını doruğa ulaştık bugün

Havuz başında çay içtik cümle meseleden geçtik
vedalaştık hoş ayrıldık geri yola düştük bugün

Murat CANBOLAT[/italik]

lenger:İskilip Dolması için tasarlanmış özel kap
İskilip Dolması:İskilip'e has bir yemek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499255/iskilip-dolmasi.html>

Bir Mi?

[italik]İnsandan insana fark vardır elbet
Kömürle elmasın kıymeti bir mi
Kimi sevgi yüklü kimi de nefret
İyiyle kötünün tıynetü bir mi

Adam müsveddesi eyyamcılarla
Hayyamdan habersiz hayyamcılarla
Yalanla beslenen tamtamcılarla
Günahsız bir yüzün izzeti bir mi

Zengine iltifat sözde hak ama
İtibar insana olmaz makama
Kalplerde fakirlik zehirli kama
Avamla havasın cenneti bir mi

Namuslu namusuz ayrı tutulur
Özünü koruyan elbet kurtulur
Gerçek aşık olan Hakk'a tutulur
Hâlikle mahlûkun şefkati bir mi

İyi düşün taşın senindir karar
Ahlaksız olandan gördün mü yarar
Ahlaklı olandan gelir mi zarar
Hak ile batılın kurbeti bir mi

Şiirden muradın nedir Canbolat
Şuura varmak mı nerede heyhat
Kaldırmaz şairi her bünye Murat
Lambayla güneşin kudreti bir mi

MURAT CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500644/bir-mi.html>

Öze Yönel/iş

[italik] Aslanmış çakallar değişmiş devir
Deveyi hendekten atlat bakalım
O tilki kafanda dümeni çevir
Kurtlarla kuzuyu otlat bakalım

Yüklen dersem kuşsun uç dersem deve
Postundan iş çıkmaz sersem de eve
Kaf dağından aşip götürsem deve
Yapar mı kendine atlet bakalım

Zihniyet papağan çoktur gafımız
Yılandan zehirli sokar lafımız
Ayılar oynarken çalar defimiz
Cümle mahlukatı çatlat bakalım

Kolluyor mikroplar hata yapmanı
Yanılıp gafletle virüs kapmanı
Doğrudan yanlışa girip sapmanı
İstersen şeytana çıtlat bakalım

Kaybını öküzün altında ara
Haberler kargadan bahtımız kara
Kurtlarla dans edip atarken nara
Baykuştan bir şarkı patlat bakalım

Saksağandan öte rüküş tarzımız
Akrepten kaçarken döner arzımız
Hüma'ya erişmek sözde arzumuz
Belgesel belgesel zaplat bakalım

Ne vakit hayvanat gelirse dile
Ebâbil atacak taşları file
Vampirle kurtadam güler gafile
Zombiler çiğner mi ciklet bakalım

Tavustan hikmeti anlamaz mısın
Bülbülün derdini dinlemez misin
Tedbirle baskını önlemez misin
Çekirge havası şıklat bakalım

Avanak horozlar hödük kümesi
Gelincik boğarken koca kümesi
Gıdaklar boşuna benden demesi
Tilkiye zil takıp oynat bakalım

Ahtapot el atmış alttan gemine
Çekiyor sürekli derin zemine
Tav olup aldanma zehir yemine
Nefsini tövbeyle aklat bakalım

Meydan şempanzenin reyting de yalan
Sermaye kedide biter mi talan
Ne varsa kurtlanmış elinde kalan
Derdini maymuna anlat bakalım

Canbolat avutma sözle milleti
Çeker mi hakiki insan zilleti
Doğrudan söyleyip göster illeti
Yığıtsen kendini dinlet bakalım

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501093/oze-yonel-is.html>

Aşk Dokundu Gözlerime

[italik] Kalbin tek barınağım gözlerin sığınağım
Sana hasret dudağım yağ yürek sağanağım

Perçinlenir bakışım aşkınla biter kışım
Yüreğine akışım sinende aşk nakışım

Tutkunla bahtiyarım sensiz her şeyim yarım
Sevdan ebedi kârım sensin biricik varım

Güneşten pak yüzünle ballar balı s/özünle
Kal bırakma hüznle gül g/özüme g/özünle

Yıkma gönül kalemi dinleme el âlemi
Yar göğsümde kal emi reva görme elemi

Sensizlik cehennemim kurumaz gözde nemim
Hasretinle kor femim varsın kıyına gemim

Yanayım muradıma dudağımda yâdıma
Aşk dokunsun adıma kalıp ersem şadıma

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502479/ask-dokundu-gozlerime.html>

Aşkı/n Yek

[italik] İmge düşmez dörtlüğüme
Şairliğim üzerimde!
Aşk uğramaz sözlüğüme
Şiirleri, üzerimde

Kalbimdeki kelimeler
Yetim doğar öksüz meler
Keder yakar kader eler
içerdedir mezarımda

Yokluğuyla yağar hicran
Kalır gönlüm onsuz viran
Tam şuramda otağ kuran
Aşkım için tozarımda

Güle vurgun dudaklarım
Başkasına yasaklarım
Hayaliyle imsaklarım
Aşk yüzünden yazarımda

Rahmet düşse zahmet güler
El açana rahmet güler
Ümmet gülse Ahmet güler
Hazan diner gülzarımda

Tevekkeldir ehli hikmet
Dünya kalsın nefse hükmet
Hakka yönel gelsin himmet
Masivayı çizerimde

Alem şahit feryadıma
Gam düşürme muradıma
Zikrin yeter imdadıma
Yalnız sevdan nazarımda

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503161/aski-n-yek.html>

Yar Kalbindeyim Yâr

[italik]
Kalbim kırık boynum bükük
Vuslatını anıyorum
Omuzumda dağ gibi yük
İçten içe yanıyorum

Hicranımdan soldu özüm
Gidişinle kaldı sözüm
Gel ne olur ölsün güzüm
Günde bin kez kanıyorum

Hasretinle gecelerim
Sancı dolu gecelerim
Yâr aşkını hecelerim
Yokluğunda donuyorum

Anıldığın ağza kurban
Hâlâ saklı kalan urban
Bekletme gel n'olur kurban
Sensiz günü kınıyorum

Dudakların dudağımda
Gül yanağın yanağımda
Yar tüter mi ocağımda
Hayaline kanıyorum

Sevdan cana tek emanda
Bilsen sevdan ne yamanda
Gelsen artık tez zamanda
Yavaş yavaş sönüyorum

Muradımdır kavuşmamız
Ayrılıktan savuşmamız
Ne vakitte buluşmamız
Ümidinle dönüyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503677/yar-kalbindeyim-y-r.html>

Kar Çiçeğim

[italik] Geceleri gözlerine
Sığacağım 'Kar Çiçeğim'
Özlediğim dizlerine
Değeceğim 'Kar Çiçeğim'

Kalbimi yer edinince
Sevdan sineme sinince
Gözlerinden ince ince
Yağacağım 'Kar Çiçeğim'

Nice çöllere aşı aşı
Ciğerimden taşta taşta
Bulut bulut çıkıp arşı
Ağacağım 'Kar Çiçeğim'

Günde bin kez yanıp sönüp
Mevlanaca şevkle dönüp
Kurnalarda aşkla yunup
Doğacağım 'Kar Çiçeğim'

İçerimde aşk çılgılığı
Ne yapayım dünyalığı
Gönlümdeki karanlığı
Boğacağım 'Kar Çiçeğim'

Cennetten mi gülüm soyun
Asaletin hele huyun
Senden özge Hakka boyun
Eğeceğim 'Kar Çiçeğim'

Canpolatın aşkı gerçek
Değil ise tamam el çek
Mutluluğu çiçek çiçek
Yığacağım 'Kar Çiçeğim'

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504330/kar-cicegim.html>

Maalesef

[italik]Ramazanda şeytanlar bağlanır doğru ama
iki ayaklılardan fırsat yok maalesef
Olup biten onca şey fakat insanlık âmâ
iz'ansız yığınlarda fesat çok maalesef

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505594/maalesef.html>

Dolmayı Yut/mak!

[italik]Kızıldeniz Osmanlı mülküyken bir zamanlar
Dinle bak hikâyeyi kulak veren tam anlar

İstanbul'dan bir gemi sefer eder oraya
Toplar kaptan tayfayı yaklaşınca karaya

Yüzmek için hiç kimse yaklaşmasın denize
Zinhar hapse atarım deneyin girsenize

Kimse anlam veremez saçma bulup kararı
Göze alamaz asla lakin böyle zararı

Kaptan çok sert biridir söylediğini yapar
Sıcak yakar milleti çoğu şifayı kapar

Dayanamaz bir tayfa dalar Kızıldeniz'e
Başka kimse giremez vurur korku benize

Cesaretli genç tayfa caka satar millete
Kimi der ki bak seyret düştü ahmak zillete

İçlerinden birisi kaptana haber verir
Kaptan gürleyip gelir herkes adeta erir

Çağırarak sudaki cesaretli tayfayı
Tarih böyle kaydeder bu azarlı sayfayı

Kaptan der ki bak oğlum tehlikeli bu deniz
Köpekbalıkları var yanmasın aileniz

Tayfa döner kaptana bana bir şey olmaz der
Şerbetliyim efendim köpekbalığı zor yer

Bunlar köpekbalığı şerbet merbet ne bilsin
Güneş geçmiş başına bak kendinde değilsin

Soyar keten gömleği bakın kaptanım diye
Bu dövme padişahтан tayfanıza hediye

İkna eder kaptanı dövmede yazılanlar
Kalıcıdır elbette sineye kazılanlar

Memalik-i Osmanlı haşmetlu sayesinde
Yaşar millet müreffeh mutluluk payesinde

Ne aç kaldı ne çıplak cümle halkımız mutlu
Yüzer sevinç içinde gelecekte umutlu

Kaptan yazıyı okur güler yüzü bir müddet
Tayfa güle sırta bak neler demiş seyret

Gördünüz ya kaptanım yazılanlar apaçık
Şerbetliyim bu yüzden demeyin bana kaçık

Hangi köpekbalığı yutacak bu yazıyı
Buna diş mi dayanır parçalatır azıyı

Dolmayı yutanlara yok diyecek sözümüz
Asla aldanma bilmez doğruluktur özümüz

MURAT CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

Hayırlı Kandiller

[italik]Tartılır mı bin ayla
Kadrini bilmek gerek
Fecre kadar duayla
Günahı/n silmek gerek

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507749/hayirli-kandiller.html>

Nice Bayramlar/a

[italik]Şükür kavuşturana bayramlaştıık bayramla
Coşsun layık gönüller bu rahmani ikramla [/italik]

Murat CANBOLAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508643/nice-bayramlar-a.html>

Zihin Jimnastiği

[italik]İlginç bir görev düşer bir çobana nedense;
Irmağın karşısına, götürecek ne dense!

Derler ki bu çobana: “işte kayık orada;
Kurt, kuzu, biraz da ot, geçmek için sırada.”

“Bir tanesi olacak kayığa bindiğinde;
Hepsi sağlam kalacak, karşıya indiğinde.”

“Ne otu kuzu yesin, ne de kuzuyu bu kurt;
Haydi artık karar ver, hemen birini oturt!”

Önce kuzuyu alır, koyar karşı tarafa;
Kendi başına döner, iyi çalışır kafa!

Kurdu götürür bu kez; yine geçer karşıya,
Kurt iner, kuzu biner; kurt bu işe karşı ya!

Sonra otu götürür, bırakır gelir kurda.
Geri kuzuyla döner; biter bu görev burda...

“Kuzu maskeli kurdun” sakınmalı haltından,
Nice kervanlar yürür, samanlığın altından !

Bu zihin jimnastiği, ders değil mi aslında?
Devirler değişse de; çoban oyun faslında!

Kurda merhamet etmek, kuzuya reva mıdır?
Böyle müzmin adalet, dertlere deva mıdır?

Kurdun, kuzunun, otun hakkını gözetmeli;
Adalet, hak-hukuktan, hakkıyla söz etmeli!

Düşünce tembelliği, sürü yapar milleti,
Kalk, silkin, uyan artık; kim sever ki zilleti!

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508897/zihin-jimnastigi.html>

Hısmî Antagonizma

[italik] Birbirini görmeseler birbiri için ölürlür
Birbirini görürseler birbirini öldürürler

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/509710/hism-antagonizma.html>

Derin Korku/m

[italik]Hani içinde sebebini bilmediğin bir hüzün taşırsın
Boşluktan boşluğa savrulur
Bir türlü sağlam bir zemin bulamazsın
Nereye bassan altından kayar gider
Elini attığın dal kurur ya hani
İşte böyle bir hal...
Halimi tariften acizim aslında
Kelimelerin elinde oyuncak oldu duygularım
Heceyle başlamıştım
Bu satırları yazmaya
Kafiyeden ölçüden ırağa düştü kalemim
Bir mısra karladım
Seni anlatmaya hazırlanırken
“Perçinlenmiş adeta yüreğin yüreğime”
Arkasını getiremedim
Sevgimi ifade etmeye yetmedi kelimelerim
Senden başka tek sözcükte kalmadı lûgatımda
Belki incitiveririm diye de
Korkmuyor değilim
Gözlerime dokundukça bakışların
Zemheri yüreğim bahara dönüyor bir anda
Ne olur
Kaçırma gözlerini
Kar yağmasın sineme
Hani seni övmeye kalkışmıştım
“Yüreğin yüreğime huzur veren sığınak”
Beni bırakma demiştim
Sensizliğin soğuşunu
İyi biliyordum çünkü
Sebebini bilmediğim hüzün dedim ya
Aslında biliyorum
Ya terk edersen

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510165/derin-korku-m.html>

Yükü Hicrandır Aşkın

[italik]Alnımda çizgi çizgi biriken yorgunluğum
Hayatı yüklenmenin onurlu ıstırabı
Kasırga öncesidir güvensiz durgunluğum
Bam telime dokunan aşkın kırık mızrabı
Mazisi hicran yüklü küllenen hikâyemiz
Aynı frekanslarda buluşmaktı gayemiz
Yaratanın izniyle birdir yürek payemiz

Doldurdum g/özyaşıyla hüznün kraterini
Yokluğun boğazlarken keder cehenneminde
Çileye doydum Rabbim gösterme beterini
Kemter kulun sadece rahmetinden eminde
Tutuştum ciğerimden yandı gönül sarayım
Biricik dermanımsın gel yararı sarayım
Sensizlik hesabını söyle kimden sorayım

Gözlerinden süzülen damlaya tutunarak
Aşkın ateşinde pişip kavruluyorum
Bengisu bakışların parlar yüzümde apak
Kalbimin zemininde dönüp savruluyorum
Nasıl yandım bir bilsen gelişini beklerken
Her ânıma bin yılı sabırsızca eklerken
Gel ne olur bekletme ufkumuzdan doğ erken

Destanlaşan öykümüz baharı soluklarken
Kışlar geride kaldı gözyaşını sil artık
Hasretin perdesini özlemimiz yoklarken
Kayboldu sevgimizle bahtımızdaki yırtık
Kalbimiz bir çarptıkça büyüyecek sevdamız
Erişecek öteye dua dua nidamız
Sonsuzluğa taşısın sevgimizi Hüdâ'mız

Mühürlendi hançerem yâd ederken aşkını
Bir adın kaldı artık sinemin sözlüğünde
Terk etme ne olursun bağrımdaki köşkünü
Muradın tek varlığı sensin yar özlüğünde
Dizlerinde can vermek nasip midir acaba
Bir kerecik aşkım de degecek onca çaba
Kulak ver ne olursun kalpten gelen hitaba

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510796/yuku-hicrandir-askin.html>

Gönül Yıldızım

[italik]Yüreğim med-cezir karmakarışık
Halimi tariften acizdir lügat
Alnıma yaslanan binbir kırışık
Tüketir özümü kalır mı takat

Felekten yediğim her acı tokat
Bindirir gönlüme hüznümü kat kat

Vuslat mı hasret mi nedir duyduğum
Büyürken içimde derin yar sızım
Ne vakit ufukta beklenen doğum
An be an kalbimle çarpar niyazım

Doğ artık ruhuma gönül yıldızım
Bekletme tükendim yalnız ıssızım

Muradın perişan kalmasın yeter
Ayrılık göğsümü yakan cehennem
Uzaktan süzüşün ölümden beter
Çatırdar sensizken depreşir sinem

Can polat olsa da çürütür bu nem
Aşkınla buluşup kapansa çenem
Ne olur Allah'ım gün görsün hanem

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/512463/gonul-yildizim.html>

Bravo!

[italik]"Şiir öyle bir orkestradır ki, bütün doğanın ve insanların sesini yansıtır." Victor Hugo
[/italik]

[italik]Kendini şair bilen ukala genç bir adam
Şiirlerini okur bir gün Victor Hugo'ya
Hugo sessiz kalınca biraz gerilir ortam
Şaşkındır büyük üstat adamdaki egoya

Güzel mi yazdıklarım; nasıl buldunuz üstat?
Hugo der ki : "Bravo!" doğrusu harikasin
Vezinsiz kafiyesiz şiir nerede heyhat?
Manasızlık adına bence büyük markasın!

Usta üstat üstadem şair dolu piyasa
"Şiir/i kontrol hapi" neden üretilmez ki
Bu iş zaten çok kolay engel değil ki yasa
Şairler klonlanıp neden türetilmez ki

Yazabilir elbette isteyen herkes şiir
Ancak şair olunmaz ben şairim diyerek
Şiir,şiirse eğer uçar öteye şuur
Duygu baş tacı ama illa ki emek gerek

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513513/bravo.html>

Gönüller/in Fatihi

[italik]Fatih Sultan Mehmet Han padişahlar sultanı
Peygamber müjdesine nail olan kahraman
Aç gönül gözlerini ceddini iyi tanı
Anlattığım gerçekler ne filmdir ne de roman

Sorular Mehmet Han'a "Ey sevgili Hünkarım!"
İstanbul'un Fethinin asıl sebebi neydi?
İlk o feth etti beni yoktur asla inkarım
İşte bu enfes cevap gerçekten şahaneydi

Murat CANBOLAT

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/514518/gonuller-in-fatihi.html>

Dünyanın Yüz(ü)leri

[italik]Hastalıktan kör olan yaşlı adamın biri
Şikayetlenir durur bir yerde Seyrani'ye
Hazır cevap olmalı elbette halk şairi
Nükteli konuşmalı geçirmeden saniye

Adam der ki ozanım “Çekilmiyor karanlık”
Ah bilsen şu halimi sene oluyor anın
Üzülme der Seyrani bura artık viranlık
Kalmadı bakılacak suratı da dünyanın

Dünyanın pis yüzünden yüz çevirmek erdemdir
Tefekküre, esmaya bakan yüzü müstesna
Burası aldatıcı cazip gelenler yemdir
İbret yüzü görünsün insan olan insana

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/514809/dunyanin-yuz-u-leri.html>

Ölüer Çiçek Koklamaz!

[italik]Saygı sevgi ekseninde yaşamalıyız kardeşçe
iyiliğınle anılmak referanslı tek dilekçe

Dalga geçmek için sorar Amerikalı Çinliye
Mezarlara döktüğünüz pirincinizi ne zaman
Yiyecek ölüeriniz anlatır mısınız diye
Sakince cevaplar Çinli başını hiç kaldırmadan
Ne vakit ölüeriniz koyduğunuz çiçekleri
Koklarsa işte o zaman pirinçtir yiyecekleri

Ölüer çiçek koklamaz pirinçte yemezler el hak
Gelenek göreneklere saygı duymalıyız mutlak

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515111/oluler-cicek-koklamaz.html>

Çat/ma!

[italik]Hamasi söylemlerin gündeme oturduğu
Şu zamanda düşünce iğdiş edilir her dem
Dünya kukla dükkanı role bürünmüş çoğu
Alt üst oldu beyinler durmaz değişir gündem

Böylesi bir alemin kahrını çekmektense
Deli olup herkesi canından bezdirmeli
Boş yere emek verip genç yaşta çökmektense
Kafayı tırlatarak özgürce gezdirmeli

Delidir(!) bu milletin en âkil adamları
Normallerin ölçüsü ota kıyasla aynı
Ayırır elbet zaman adamları cüdamları
Kimi dört elif çeker kimi çatlatır aynı

Deli/kanlı olana elbet yoktur sözümüz
Riya geçer akçeyse batası düzen batsın
Doğruluğa meyletsin hiç sapmadan özümüz
Yazdığım okuyana buyursun gelsin çatsın

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515449/cat-ma.html>

Filozofun Ölümü

[italik]Sokrat ölüme mahkum edilince hanımı
Haksız yere bu infaz diye söylenip ağlar
Filozof der ne yani haklı yere kanımı
Dökselerdi iyi mi diye konuyu bağlar

Varsın haksızca bizi yaftalayıp assınlar
Haklı olan tarafta bulunmamız evladır
Masum mazlumdu diye resmimizi bassınlar
Önemsizdir gerisi sahibimiz Mevla'dır

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516120/filozofun-olumu.html>

ÇANAKKALE İÇİNDE

[italik]İngiliz bir garson Türk müşteriye:
"Çok askerimizi Çanakkale'de
Vahşice öldürüp vurdunuz diye
Hiç sevmeyiz sizi işte böyle de"
Deyince bizimki gayet sakince
"Orda işin neydi" der ince ince

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516510/canakkale-icinde.html>

Susturucu Tedavi

[italik]Küçük düşürmek için gencin biri Akif'e:
"Sanırım baytarsınız!"Der gülüp sırtarak
Şairden enfes cevap adamı koyar tefe
"Ağrıyorsa bir yerin mekanıma ver uğrak
Tedavini yapayım dökülme yaprak yaprak"
Susturucu tedavi genci hizaya çeker
İnsanlar maalesef en çok dilinden çeker

Murat CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516770/susturucu-tedavi.html>

HASTANIN YEMEĞİ

[italik] Bir hastaya bakarken vaktiyle Lokman Hekim
Yakınları sorarlar nasıl olsun perhizi
Ne yesin ne yemesin bilmeliyiz nitelim
ibrekliktir cevabı Lokman irfan denizi
"Acı söz yemesin de,ne yese etmez zarar"
Yemeğin çoğu yüktür gerçekte azı karar

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517148/hastanin-yemegi.html>

Ab(i)la Kardeş Miyiz?

[italik]Mevlana Hazretleri yanında birisiyle
Sokakta gezerlerken gördükleri manzara
Şaşırtmış yoldaşını hemde ziyadesiyle
Köpekler sarmaş dolaş biri ak biri kara
Uyuyorlar beraber nadir görülecek hal
Buna akıl erdirmek adama gelmiş muhal
Hazrete yönelerek demiş "vallahi hayret
İbret alsın insanlar nedir onca husumet
Kardeşliğe ne güzel ne muhteşem bir örnek"
Mevlana tebessümle hemen karşılık verir
"Aralarına kemik atsak ne olsa gerek
O vakit kardeşliğin sıkı bağları erir"
Menfaatler dostluğa zarar veremiyorsa
Kardeşi,yarenleri asla geremiyorsa
İşte gerçek kardeşlik arzulanan tam birlik
Yürekler bir attıkça yaşanır gerçek dirlik

Murat CANBOLAT
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517423/ab-i-la-kardes-miyiz.html>

Yâr Kokulu Meltemler

[italik] Kavuşmayı beklerken alevlenir hicrânım;
Geçmiş üstüme çöküp boğar çile/hanemde.
Soluğum düğümlenir, filiz verir buhranım;
Canlanırken bir mâzi asır asır senemde!
Hazan dolsa da mevsim, aşkın solmaz sinemde...
Adın düşmez dilimden tesbih olur çenemde.
Işığına pervane, endâmına hayranım;
Ümidim hiç biter mi, terk eder mi dermanım?
Dinmeyecek bu tutkum, yazılsa son fermanım...

Hayaline sarılmak, uçup göğe ermektir.
Sabah olsun istemem, düşlerime doğarken...
Rüyâlarda buluşmak baharda yeşermektir;
Ya geceler bitmesin; ya şafakla doğ erken!
Damla damla efsûnun yüreğime yağarken;
Kurtar beni ne olur; gözyaşlarım boğarken...
Senle dolmak cenneti ayağıma sermektir.
Kalbinin derûnundan gelincikler dermektir;
Son dileğim ruhumu dizlerinde vermektir!

Baharı soluklarken müjdeci kardelenler,
Kuşatır çepeçevre huzur veren visâlin.
Pişman olurlar bir bir, ardımızdan gülenler;
İklimler değiştirir bir lahzâlık hayalin!
Âtimin can iksiri; gök çatlatır cemâlin!
Her zerreme nakşolur hatıran ve her hâlin...
Bir tek dokunuşunla başlar hissi şölenler;
Senden başka ne görür, şu kalbimi bölenler?
Elbet külünden doğar aşk uğruna ölenler...

Özlem vakitlerinde sarar beni rayihân;
Masmavi bir sevinçle, ferah bir rüzgâr eser.
Hâlin bana âyandır, ağyara elbet nihân;
Gel! Hasret putlarını birer birer yere ser!
Tahayyülün bırakmaz hüznümden bir tek eser...
Sen! Ömür pahasına paha katan şâheser;
Güler/yüzüm sevginle ey nadide-i reyhan!
Yâdına vurgun dudak tanır mı asla figân?
Tırnağına değışmem, bağışlansa tüm cihan!

Kirpiğime tutunur kan kırmızı şebnemler;
Gece sırlı bir kuyu, sise gebe sabahım.
Uzadıkça ayrılık, nasıl kurusun nemler?
Ne bitmez çileymiş bu, nedir benim günahım?
Donarken sensizlikte feryât içinde âhım...
Dayanılmaz hasrete yardım et ey Allah'ım!
Yokluğun depreştikçe, hüznüm kendini demler;
Murada erişmekle ancak diner elemeler,
Essin artık ne olur yâr kokulu meltemler!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520336/y-r-kokulu-meltemler.html>

Birliktir Cumhuriyet

[italik] Adaletle mümkündür huzurun teminatı;
Hakiki hürriyetle yükselmelidir çatı...

Bir ev ki; saadetle çizilmiş sınırları,
Muhteşem bahçesinde yaşatır asırları...

Odaların rengarenk; kilimler desen desen...
Tarifsiz güzelliğin, ana da sen, yar da sen!

Hatırla, bir zamanlar tarihin ne şanlıydı;
Fatih'ti dedelerin, vatanla nişanlıydı!

Hani kardeş olmuştu; Fırat, Sakarya, Tuna...
Gurup edince güneş, gölge düştü ufkuna!

Ümitsizlik çökerken doğdun Gelibolu'dan;
Filizlendi yiğitler, şükür Anadolu'dan!

Vücut, kendine göre baş yapmıştı nihayet;
Atamın kuvvetiyle korundu mevcudiyet!

Seksen sekiz yıl önce yakıldı bu meşale;
Kan kırmızı göğsümde, yıldız vurgun hilale!

Artık rahat uyusun toprağımda yatanım;
Cumhurun gür sesiyle, şenleniyor vatanım!

Hakimiyet geçince eline milletimin;
Bayrakla doldu sema; cennete döndü zemin!

Varlığınla can buldu, yeşerdi medeniyet;
Hoş geldin, sefa geldin; sevgili cumhuriyet!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528269/birliktir-cumhuriyet.html>

Çok Net!

[italik] Örümcek tezgâhı kurmuş sanala
A/sosyal ağlarda cirit atıyor
Yapışmış sinekler zehirli bala
Su almış gemimiz battı batıyor

Paslanmış yürekler susmuş vicdanlar
Halimiz n'olacak var mı bir anlar
Mecazi aşklardan medet umanlar
Derdinin üstüne bin dert katıyor

Arama motoru olunca molla
Bilgini ustayı sepetle yolla
Gerçeği gizleyip yalanı kolla
Sözde sıkı dostlar nette satıyor

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528833/cok-net.html>

Ne Olur

[italik] Taş yüreğim erirken mavi serinliğinde
Dağılır ıstırabım ruhumun gökyüzünden
Kaybolurken gözlerim dipsiz derinliğinde
Taş yüreğim kabından kurtul derin hüzünden
Ah keşke yüreğime gülüversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Sonsuzluk bestesini ruhumda duyuyorum
Aşkın ikliminde yeşeriyor umutlar
Hayaline sarılıp huzurla uyuyorum
Dağılıyor üstümden artık kara bulutlar
Ümitle bekliyorum geliversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Ay teninden dökülür dağıtır hicranımı
Yağmalanan gönlümün dermanısın sevdiğim
Değişmem hiçbir şeye seninle tek ânımı
Sana meftun kalbimin emanısın sevdiğim
Demir atsan şurama kalıversen ne olur
Kor sineme solmayan gülü versen ne olur

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/534271/ne-olur.html>

Kısa Teslim Bahar/ım

[ikiyanayasa] [italik] Hüznümün girdabında depreşir ıstırabım
Gece kabaran ruhum gelgitlerle perişan
Hicranıma dokunur eski kırık mızrabım
Gönlümü saran sızı bahtıma alır nişan
Sar ufkumu yeniden şavkınla doğ nurefşan
Gece kabaran ruhum gelgitlerle perişan

Tarifsiz kederlerin kışkacında tutsağım
Halimi anlatmaya kalmadı hiç mecalim
Sensizlik orucunda bu kaçınıcı imsağım
Ferman düştü katlime firkat namında zalim
Kaderin yargısıyla terkedince nihelim
Halimi anlatmaya kalmadı hiç mecalim

Arkamda çile dolu günlerin intizarı
Çıkamadı ümidim karakiştan bahara
Eşilirken bağrında yüreğimin mezarı
Önümde kayalıklar çağırır intihara
Bu yara kaderimden kor sineme hatıra
Çıkamadı ümidim karakiştan bahara

Feryadım sardı göğü dürüldü koca feza
Yokluğun kıyametim varlığın firdevsimdir
Yetmez mi eziyetin sessizliğin hakeza
Gel artık bekletme gel bekledim kaç mevsimdir
Gözlerin gözlerimden kazınmaz tek resimdir
Yokluğun kıyametim varlığın firdevsimdir

Murat CANBOLAT [/italik] [/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/539130/kisa-teslim-bahar-im.html>

Karşı

[italik] Kalp kalbe karşı derler
Ancak benim kalbim
Kimseye karşı değil [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/541514/karsi.html>

Haksız mıyım?

[italik] Kuvvetli haklı ise çıkılmaz dalâletten
Haklı kuvvetli ise bahsedin adaletten

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/542423/haksiz-miyim.html>

... Kahrını Çekmektense

[italik] Hamasi söylemlerin gündeme oturduğu
Şu zamanda düşünce iğdiş edilir her dem
Dünya kukla dükkanı role bürünmüş çoğu
Alt üst oldu beyinler durmaz değişir gündem

Böylesi bir alemin kahrını çekmektense
Deli olup herkesi canından bezdirmeli
Boş yere emek verip genç yaşta çökmektense
Kafayı tırlatarak özgürce gezdirmeli

Delidir(!) bu milletin en âkil adamları
Normallerin ölçüsü ota kıyasla aynı
Ayırır elbet zaman adamları cüdamları
Kimi dört elif çeker kimi çatlatır aynı

Deli/kanlı olana elbet yoktur sözümüz
Riya geçer akçeyse batası düzen batsın
Doğruluğa meyletsin hiç sapmadan özümüz
Yazdığım okuyana buyursun gelsin çatsın

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/543205/kahrini-cekmetense.html>

Derin Yanık

[italik] İçimde tarifsiz garip bir sızı
Boşluktan boşluğa savruluyorum
Ararken uykumu çalan hırsızı
Her gece sebepsiz kavruluyorum

Sürekli geçmişe bende yolculuk
Hicranım dipdiri ümidim soluk
Akarken maziden dert oluk oluk
Bitevi çileyle yoğruluyorum

Yıkıldı gönlümde muhkem kaleler
Açılmaz bahçemde güller laleler
Kaderin eleği ruhumu eler
Tek hamle şah matla devriliyorum

Ne yapsam ne etsem asla çare yok
Kimsenin kalbinde böyle yâre yok
Ne mümkün denilir aşkta y(h)âre yok
Altı yön tutkunla çevriliyorum

Muradım düşmese böyle kedere
Haktandır razıyız kaza kadere
Dönmek mi ne mümkün rahmi madere
Ateşi aşkınla doğruluyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545218/derin-yanik.html>

Bukalemun

[italik] İşkembeyi kübradan neş'et eden fikriyle
Meşgul eder âlemi mesnetsizce sözleri
Abesle iştigali göz boyayan zikriyle
Öyle bir kıvırır ki çatlatır dansözleri
Zat-ı şâhâneleri her konuya vâkıftır
Hüsnü kuruntusu ya! Âkif'ten de âkıftır...

Belli ki icazeti iblisin elindendir
Safsatayla gerçeği karıştırır özenle
Başına ne geldiye mutlaka dilindendir
Ziftlenir kurum tutan şer odaklı düzenle
Zavallı maskaracık hamakatta zirvedir
Ağzı bozuk teneke söylediği zırvadır!

Abuk sabuk konuşur laf kazanı kaynatır
Dedikodu iftira gıybet katar içine
Servis eder ekrandan gülücükte oynatır
Mezhebi çok genişler kökleri uzar Çine
Döner durur sanalda virüs yayar asalak
Edep erkan bilir mi yatar çamura malak

Bazen Sultan Süleyman bazen Arap bacıdır
Bin kimlikli ucube adeta bukalemun
Devrimci yoldaş desem derler derin hacıdır
Adını koyamadım bir türlü bu kalemin
Her köfteye maydanoz duygu sönük fikir yoz
Takken düştü pis yamuk kalmadı elinde koz

Fuzuli der beğenmez dil uzatır divana
Kuralsız yazar çizer nasipsizdir hikmetten
Necip milletim elbet götürecektir divana
Hocası molla gogıl* beslenir durur netten
Görgüsüz su gezgini kabaların kabası
Vitrin vitrin dolaşır şöhattir tüm çabası

Uyumsuz mısraları kafiyeye süslemek
Yoğurtla aklamaktır siyahi bir adamı
Şekil kalıp vasıta asıl manada emek
Anlam olmazsa elbet çöker şiirin damı
Anlamadın bir türlü püskül değil pırasa
Çık artık mağarandan sağır mısın yarasa

Bunlar kime yazılmış boşa düşünme kâri
Savaşım his yoksulu eyyamcı zihniyetle
Elçiye zeval olmaz bunu bilseler bari
Gerçi örtüşür amel özündeki niyetle
Hedefi sanat olsa bulaşmaz laklakaya
Falakaya yazıktır yatırsan falakaya [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545563/bukalemun.html>

Yanayım Muradıma

[italik] Kalbin tek barınağım
Gözlerin sığınağım
Sana hasret dudağım
Yağ yürek sağanağım

Perçinlenir bakışım
Aşkınla biter kışım
Yüreğine akışım
Sinende aşk nakışım

Tutkunla bahtiyarım
Sensiz her şeyim yarım
Sevdan ebedi kârım
Canım biricik varım

Güneşten pak yüzünle
Ballar balı s/özünle
Kal bırakma hüznle
Gül g/özüme g/özünle

Yıkma gönül kalemi
Dinleme el âlemi
Yar göğsümde kal emi
Reva görme elemi

Sensizlik cehennemim
Kurumaz gözde nemim
Hasretinle kor femim
Varsın kıyına gemim

Yanayım muradıma
Dudağımda yâdıma
Aşk dokunsun adıma
Kalıp ersem şadıma

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545990/yanayim-muradima.html>

Aşk Sultanı

[italik] Aşk dergâhı açıktır;ruhu açık olana,
Kalp dilini bilmeyen; hep divane dolana.

Aşk Sultanı davette : "Gel ! gel!" diye bağıırır,
İnsanlığı barışa ve huzura çağırır..

Mesnevisi kazılı ,gönül kalemi yazmış;
Onu sevemeyenler;dünyada da pek azmış!

Seni anlatmak düşmez, benim gibi kaleme,
Seni anlamayanlar ; hep düşerler eleme.

Sevdim seni gönülden ;Hey! gidi Koca Aşık
Eritti tüm sözlerin, gönlüm sensiz karmaşık.

Yeni şeyler söylemek; bilirim haddim değil
Yenilenen Kur'andır;gayrisi kadîm değil!

Gül yüzlü Hak Nebi'den, yansıyan bir şuydın
Seni anlayabilen ;hem ariftir hem aydın.

Hem lâtifsın ,hem naif ; sözlerin daim zarif,
Sen Sultansın, ben zâif ;Sana aşıktır arif.

Halin güzeldir Senin, kâlin güzel olmaz mı?
Aşıkların cümlesi ,Hak aşkıyla dolmaz mı?

Başımı döndürüyor ;Senin bu sonsuz aşkın,
Aşk yolunda gidenler; Sensiz hep yolda şaşkın!

Hay'dan gelen Hu'yadır; amennâ ve saddaknâ
Aşkı bulan kurtulur: İşte en gerçek mânâ!

Hay Allah Hû'da Allah ,Lâ ilahe illallah!
Bütün sırlar aşktadır, yalnız ondadır felâh!

Aşk bahçesinde bülbül, aşıktır Sana her gül
Sensiz açar mı sümbül ? Sana hayran bu gönül

MURAT CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/546646/ask-sultani.html>

Şeb-i Aruz

[italik] Firkatinin orucunda yarelenmiş tutsağım
Rahmet eyla Yüce Mevlam düğün olsun imsağım

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/547152/seb-i-aruz.html>

Kalp İklimi

[italik] Kavuşmayı beklerken alevlenir hicrânım;
Geçmiş üstüme çöküp boğar çile/hanemde.
Soluğum düğümlenir, filiz verir buhranım;
Canlanırken bir mâzi asır asır senemde!
Hazan dolsa da mevsim, aşkın solmaz sinemde...
Adın düşmez dilimden tesbih olur çenemde.
Işığına pervane, endâmına hayranım;
Ümidim hiç biter mi, terk eder mi dermanım?
Dinmeyecek bu tutkum, yazılsa son fermanım...

Hayaline sarılmak, uçup göğe ermektir.
Sabah olsun istemem, düşlerime doğarken...
Rüyâlarda buluşmak baharda yeşermektir;
Ya geceler bitmesin; ya şafakla doğ erken!
Damla damla efsûnun yüreğime yağarken;
Kurtar beni ne olur; gözyaşlarım boğarken...
Senle dolmak cenneti ayağıma sermektir.
Kalbinin derûnundan gelincikler dermektir;
Son dileğim ruhumu dizlerinde vermektir!

Baharı soluklarken müjdeci kardelenler,
Kuşatır çepeçevre huzur veren visâlin.
Pişman olurlar bir bir, ardımızdan gülenler;
İklimler değiştirir bir lahzâlık hayalin!
Âtimin can iksiri; gök çatlatır cemâlin!
Her zerreme nakşolur hatıran ve her hâlin...
Bir tek dokunuşunla başlar hissi şölenler;
Senden başka ne görür, şu kalbimi bölenler?
Elbet külünden doğar aşk uğruna ölenler...

Özlem vakitlerinde sarar beni rayihân;
Masmavi bir sevinçle, ferah bir rüzgâr eser.
Hâlin bana âyandır, ağyara elbet nihân;
Gel! Hasret putlarını birer birer yere ser!
Tahayyülün bırakmaz hüznümden bir tek eser...
Sen! Ömür pahasına paha katan şâheser;
Güler/yüzüm sevginle ey nadide-i reyhan!
Yâdına vurgun dudak tanır mı asla figân?
Tırnağına değışmem, bağışlansa tüm cihan!

Kirpiğime tutunur kan kırmızı şebnemler;
Gece sırlı bir kuyu, sise gebe sabahım.
Uzadıkça ayrılık, nasıl kurusun nemler?
Ne bitmez çileymiş bu, nedir benim günahım?
Donarken sensizlikte feryât içinde âhım...
Dayanılmaz hasrete yardım et ey Allah'ım!
Yokluğun depreştikçe, hüznüm kendini demler;
Murada erişmekle ancak diner elemeler,
Essin artık ne olur yâr kokulu meltemler!

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/547644/kalp-iklimi.html>

Dokuz Doğurmak

[italik] Asayiş çok bozulmuş, bir zamanlar İzmir'de.
Çengelöglü Tahir Bey paşaymış bu devirde.

Gece belli vakitte yasaklamış sokağı,
Kuralla uymayanlar, yiyorlarmış dayağı..

Paşa bizzat kendisi, sorgularmış konakta.
Sorular tokat gibi, şak edermiş yanakta.

Zaptiyeler bir gece getirmiş dokuz kişi,
Tahir Paşa çok titiz, sorgu tam onun işi.

Sekizi de bitince, dokuzuncuya sormuş,
"İşitmedin mi? "diye, adamı epey yormuş.

"Ne diye sokaktasın, bu geç vakitte böyle?
Tellalı duymadın mı, niyetin neydi söyle"

Adamcağız telaşlı demiş:"Eşim hamile
Doğurmak üzereydi belki doğurdu bile. "

"Ebe için çıkmıştım, bu zaptiyeler tuttu.
Anam şimdi hatunu, acep nasıl doğurttu?"

Paşa kusurlu ama, bozuntuya vermemiş.
Adam haklı olunca, daha fazla yermemiş.

"Bu kez affediyorum çık git bekleme hadi.
Dur bir de unutmadan diyeceğim var imdi."

"Karına söyle" demiş: "Vakitsiz doğurmasın!
Hamura su katmadan, aman ha yoğurmasın!"

Adam pür telaş koşmuş, hanımının yanına.
Çoktan doğurmuş bile, meme vermiş canına.

Kadın sitemle sormuş:"Nerede kaldın" demiş;
Bir araba azar da, hasta hanımdan yemiş.

"Burada bir doğurdun" demiş;adam hanıma
"Sorgum gelene kadar korku yetti canıma"

"Paşa sorguya çekti, sekiz kişi bitince
Nasıl terletti bilsen, sıra bana gelince "

İnan dokuz doğurdum, hanım şükret haline;
Rabbim tek düşürmesin, bu paşanın eline...

Bu devire erenler, geçmişe rahmet okur;
Dokuz değil, kırk dokuz çileli yumak dokur .
Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548801/dokuz-dogurmak.html>

Acele İŖe Ŗeytan KarıŖır

[italik] Ŗamlı namlı bir beyin saf bir kölesi varmıŖ
Sesi güzelmiŖ ama azıcık da sakarmıŖ

Ne vakit Ŗehre inse esnaf onu tutarmıŖ
Ŗarkı söyleyin diye millet para atarmıŖ

Testi alıp gel diye bey çarŖıya göndermiŖ
Köle çabuk gelmezmiŖ gelse de pek endermiŖ

Köle inmiŖ çarŖıya testi almaya varmıŖ
Onu tanıyan esnaf yine etrafı sarmıŖ

Cümbüş baŖlasın diye bekliyormuş ahali
Marifeti olanın işte böyledir hali

Sesi güzel olunca millet zevkle dinlemiŖ
Çoğu kendinden geçmiŖ kimi dertle inlemiŖ

Ŗarkı işi bitince gelmiŖ adamın biri
KervancıymıŖ bu adam Mısır'aymıŖ seferi

Adam bizle gel demiŖ anlatayım da dinle
Beraberce gezeriz eğleniriz seninle

Bizim saftirik köle evet demiŖ teklife
Aklı böyle kıt olan mertek dermiŖ elife

SevinmiŖ takla atmıŖ bini bulmuş sayısı
Bundan iyisi demiŖ belki Ŗam'da kayısı

GitmiŖ Mısır'ı gezmiŖ bir yıl geçmiŖ aradan
Kervancı gelmiŖ Ŗam'a kavuŖturmuş Yaradan

Aklı gelmiŖ baŖına işini hatırlamıŖ
Testi için çarŖıya aceleyle fırlamıŖ

Almış testiye hemen koŖuyormuş evine
Testiye götürünce efendisi sevine!

Ayağı tökezlemiŖ aniden yere düşmüş
Ağı yüzü kan olmuş tüm ahali üŖüşmüş

"Acele işe Ŗeytan karıŖır" mutlak demiŖ
Mahvolmuş üstü baŖı köle ayvayı yemiŖ

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549992/acele-ise-seytan-karisir.html>

Ne Vakit Buluşmamız?

[italik] Kalbim kırık boynum bükük
Vuslatını anıyorum
Omuzumda dağ gibi yük
İçten içe yanıyorum

Hicranımdan soldu özüm
Gidişinle kaldı sözüm
Gel ne olur ölsün güzüm
Günde bin kez kanıyorum

Hasretinle gecelerim
Sancı dolu gecelerim
Yâr aşkını hecelerim
Yokluğunda donuyorum

Anıldığın ağza kurban
Hâlâ saklı kalan urban
Bekletme gel n'olur kurban
Sensiz günü kınıyorum

Dudakların dudağımda
Gül yanağın yanağımda
Yar tüter mi ocağımda
Hayaline kanıyorum

Sevdan cana tek emanda
Bilsen sevdan ne yaman da
Gelsen artık tez zamanda
Yavaş yavaş sönüyorum

Muradımdır kavuşmamız
Ayrılıktan savuşmamız
Ne vakit de buluşmamız
Ümidinle dönüyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556190/ne-vakit-bulusmamiz.html>

6.Şart !

[italik] Burnu bulut çiziyor kasıntı mı kasıntı
Küçük dağları geçtik son eseri Everest !
Kibrin yerin dibine bu ne müflis takıntı
Tevazudan eser yok insanlığa çeker rest
Küçük dağları geçtik son eseri Everest!

Her konuda fikrin var bilgin zaten ölçülmez
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz
Cahil kalır ulema herkes yanında çömez
Var mı senin gibisi asla yorulmaz yılmaz
Attığın tutmamışsa hedef hedef sayılmaz

Bulamaz molla gogıl senin gibi birini
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya
Hazerfen desem yetmez ilmin geçti de bini
Uçakla giden kalır elbet yanında yaya
Kaf dağının ardından çıkıp geldin dünyaya

Camidir tüm ilimler kudretli belleğinde
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın
Onca malumat nerden biraz ona değin de
Millet engin bilginden şöyle azıcık tatsın
Sorum cevapsız kalmaz her konuda üstatsın

Böyle güçlü dimağa şapka çıkarmak lazım
Muradım hizaya gel haddini bil efendi
Anlamadan yazarsın böyle olur mu nazım
Senin gibi kaçınıcı karşısında elendi
Canbolat hizaya gel haddini bil efendi

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/557003/6-sart.html>

Sen Sevsen Yeter

[italik] Yandı kavruldu gönlüm bin parça oldu ruhum
Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım
Kalmadı hiç takatim hicranla doldu ruhum
Çılgılığım sardı göğü kanlandı bulutlarım
Yağdı koyu karanlık sonlandı umutlarım

Her gece düşlerimde meçhule düşünüyorum
Kasvet yüklü dünyaya geçmişimden sürgünüm
İçim hüznle kaplı kimsesiz üşüyorum
Ne yol belli ne yönüm ne dün belli ne günüm
Kasvet yüklü dünyaya geçmişimden sürgünüm

Kedere doydum Rabbim yağsa gönlüme yağmur
İç çekerken yüreğim nusretini sal erken
Hicranımla büyüyor beynimdeki habis ur
Sinem gam seferinde acılarla solarken
İç çekerken yüreğim nusretini sal erken

Nefes alayım desem fırsat vermiyor çilem
N'olur kurtar Allah'ım artık benden yoruldum
Varsın bu deli diye ansın beni tüm alem
Sensin elbet umudum yalnız Sende duruldum
N'olur kurtar Allah'ım artık benden yoruldum

Mevlam alma canımı benden razı olmadan
Yalnız Sen sevsen yeter başkasından beklemem
Aşkın kuşatsın beni masivayla dolmadan
Kendime gücüm yetse başka sevgi yüklemem
Yalnız Sen sevsen yeter başkasından beklemem

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568124/sen-sevsen-yeter.html>

Yılan mı Yılan

[italik] Bir yılan iyice, elden ayaktan düşmüş;
Halsizlikten sinekler, hep başına üşüşmüş .

Av bulma umuduyla, zar zor kalkmış yerinden;
İnmiş dere boyuna, bir of çekmiş derinden!

Kurbağanın birisi, acır onu görünce;
Yılan boynunu büküp,ağlarken ince ince

Eskiden der burada : "Ne güzel avlanırdım
Karnım doyardı her gün, semirip tavlanırdım"

"Geçti artık o günler ;şimdi artık sefilim
Vakit saat doluyor ;ölümüne kefilim"

Kurbağa olanları ,kralına anlatmış;
Yılan da yalanına, yenilerini katmış .

Kral kurbağa kalkar; doğru gider yılan
O da başka yalanlar, katar eski yalana.

Geçen beddua etti ,karşı köyün hocası,
İstemedi ısırdım, hemen öldü amcası,

"Öyle alçal ki "dedi, binek ol kurbağaya!
İşte geldim kralım ,kalmazsın artık yaya.

Kurbağa hükümdarı ,bindi üstüne hemen
Öyle bir kasıldı ki yoktu böyle gerinen ,

Yılan sürünür ama kavuşur emeline
Her gün iki kurbağa geçer artık eline

*Sarmaşık sarınarak ;sülükler kan emerek
Boş oturmak dururken ,çalışmaya ne gerek*

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570041/yilan-mi-yilan.html>

İyi/sindir!

Yediklerini
Duyduklarını
Gördüklerini
Hemen yutma
İyi sindir!
Çiğne biraz
İyi sindir!
İyi düşün
İyi sindir!
İşte o zaman iyisindir!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570884/iyi-sindir.html>

Adı:Aşk!

[italik]Duygu esnemesi, gönül kayması;
Devir değişince adı "aşk" oldu.
Duvara, ağaca isim oyması,
Ferhat'ın namına inan denk oldu!

MURAT CANBOLAT[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571502/adi-ask.html>

Sevginle Yanmak

[italik] Yakıyor gönlümü alev bakışın
Özlemin içimde emsalsiz sızı
Kalbime dokunan efsun nakışın
Kapkara dünyamı boyar kırmızı

Sen yokken her gece vuruyor ayaz
Hicranın her oku bahtıma taciz
Düşmezdi dilimden vuslata niyaz
Halimi tarife kelimim aciz

Yüzüstü bırakma eşsiz refikam
Yüreğin sineme en emin liman
Ne olur firaktan alsak intikam
İnşallah mutlu son biter bu roman

Dileğim öteye senle uyanmak
El ele göz göze tükensin ömrüm
Biricik isteğim sevginle yanmak
Cihanda sadece aşkınla hürüm

Murada ermenin vakti değil mi
Gitme ne olursun ne olur gitme
Katlanmak sevginin akti değil mi
Hüznün gayyasına ruhumu itme

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573172/sevginle-yanmak.html>

Ey Şair!

[italik] Şair misin?

Şairim.

Şairsin demek?

Elbette öyle.

O halde Ey Şair!

Diyeceklerime kulak ver

Söz özünden gelirse gerçekten şairsindir

Al sözü kalp dilinden çiğ atma şair sindir

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573718/ey-sair.html>

Derin Hasret

[italik]

İçimde derinleşir hüznü aşkın kuyusu
Yakarken gözlerinin mavi soğuk alevi
Ruhumu saran gece hasretin en koyusu
Neyi inleyen rüzgâr döner bende Mevlevi

Göğsümde yanardağım püskürürken nefreti
Güneş gibi kaynıyor sensizliğin hasreti

Kendi içimde böyle taşarım zaman zaman
Gurbetin girdabında özlemimi çekerek
Göğün damı üstüme çökerken duman duman
Vurur hicranım yine firakını ekerek

Kan ağlarken bulutlar aktı benim gözlerim
Bir gün dolar mı çilem gece gündüz gözlerim

Yaslı dudaklarımdan hiç mi kalkmaz bu hüznün
Gittiğin günden beri gözü yaşlı kalemin
Her zerremde infilak elvedaysa son sözün
Asırlık çınar gibi yası bende âlemin

Beni bana bırakma gel artık gülsün yüzüm
Zemherim zeval olsun ebedi ölsün güzüm

Hiç kalmadı takatim bittim tükendim artık
Hicranın kor nefesi attı kalbimi nârâ
Yalnızlık cehennemi beynimde derin yırtık
Tek dileğim kavuşmak cennet nakışlı yârâ

Bitsin kalbimde gurbet doğsun gönlüme bahar
Hakiki Muradımdır kalsın sinemde bu hâr

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574876/derin-hasret.html>

Derin Sancı

[italik] Cevapsız sorular böler uykumu
Dönerim yatakta delicesine
Yaşarken anbean derin korkumu
Canlanır maziden hayaller yine

Ne zaman bitecek ruhumda sancı
Kaderim kederde keskin nişancı

İçimde ürperti şok üstüne şok
Mesnetsiz korkular bir bir üşüşür
Hicranım atıyor ok üstüne ok
Ümidim ümitsiz kalırken üşür

Merhamet ne olur kalmadı takat
İniyor durmadan felekten tokat

Bu hüznün alışmış misafirliğe
Kavuşsam ne olur büyük ahtıma
Özlemim birlikten doğan dirliğe
Ne vakit doğacak güneş bahtıma

İstemem neyleyim yarsız mekanı
Henüz gelmedi mi visal zamanı

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578666/derin-sanci.html>

Haydi Tut Ellerimden

[italik] Hicranlı gözyaşlarım gövdemi parçalarken
Damla damla maziden tülleyen kareler
Hüzün ruhlu kemanın sesi neşter çalarken
Yar kalbimi yar ne var, yar gönlümü yareler

Küllenen hikâyemin olurunu düşlerim
Aşacağım son dağın adı meşhur Kaf ama
Firakın sillesiyle zeval bulan düşlerim
Geçmişin izlerini tutsak etti kafama

Masmavi gözlerinde razıyım boğulmaya
Ateş okyanusunda mumdan gemi olsam da
Razıyım günde bin kez kapından kovulmaya
Milyon kere sararıp milyon kere solsam da

Kovma yar sevdalını merhamet aşığına
Bedbahtlığım sensizlik çukuruna düşmekmiş
Bilsen ne çok muhtacım sevginin ışığına
Sevmek bir ömür boyu yana yana pişmekmiş

Muradıma gün doğar bir kere gülüversen
İlkbahar yüreğimde açılır çiçek çiçek
Ruhuma hiç solmayan biricik gülü versen
Haydi tut ellerimden vuslat kıyısına çek

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581208/haydi-tut-ellerimden.html>

Görmesem

[italik]

Ölümcül virüslerin pençesinde kıvranan
Gencecik fidanların bittiğini görmesem
Lotus çiçeklerinin kokularına kanan
Canların cananların yittiğini görmesem

Şuursuz anne baba çoluk çocuk perişan
Herkes kendi halinde yok kimseye karışan
Saygı sevgi dururken kötülükte yarışan
İdraksiz insanların battığını görmesem

Dizi reklam sinema geçti ömür bihaber
Çoktan ölmüş komşuluk yalnızlık güncel rehber
Köküne kibrit suyu cümlesiyle beraber
Azılı çibanların bittiğini görmesem

Doğru dürüst olanın cemiyette yok yeri
Belli ki bu kafayla ne ileri ne geri
Hayırdan uzaklaşıp taçlandırırken şerri
Sinsi şeytanların fink attığını görmesem

Can/polat olmadıkça tükenecek Muradım
Kalmadı hiç mecalim ne iştahım ne tadım
Beklediğim sonuca ulaşısam adım adım
Dünyayı yalanların yuttuğunu görmesem

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582129/gormesem.html>

Senle Uyanmak

[italik] Dolarken gönlüme alev bakışın
İndirir ruhuma tarifsiz sızı
Efsunkâr gözlerin gamze çakışın
Grimsi dünyamı boyar kırmızı
Dolarken gönlüme alev bakışın

Sen yokken her gece vururdu ayaz
Hicranın her oku bahtıma taciz
Düşmezdi dilimden vuslata niyaz
Halimi tarife kelimim aciz
Sen yokken her gece vururdu ayaz

Hoş geldin dünyama eşsiz refikam
Yüreğin sineme ne emin liman
Sonunda firaktan aldım intikam
İnşallah mutlu son biter bu roman
Hoş geldin dünyama eşsiz refikam

Dileğim öteye senle uyanmak
El ele göz göze tükensin ömrüm
Biricik muradım sevginle yanmak
Cihanda sadece aşkınla hürüm
Dileğim öteye senle uyanmak

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582973/senle-uyanmak.html>

Kar Çiçeğim

[italik] Geceleri gözlerine
Sığacağım 'Kar Çiçeğim'
Özlediğim dizlerine
Değeceğim 'Kar Çiçeğim'

Kalbimi yer edinince
Sevdan sineme sinince
Gözlerinden ince ince
Yağacağım 'Kar Çiçeğim'

Nice çöller aşşa aşşa
Ciğerimden taşşa taşşa
Bulut bulut çıkıp arşşa
Ağacağım 'Kar Çiçeğim'

Günde bin kez yanıp sönüp
Mevlanaca şevkle dönüp
Kurnalarda aşkla yunup
Doğacağım 'Kar Çiçeğim'

İçerimde aşk çığlığı
Ne yapayım dünyalığı
Gönlümdeki karanlığı
Boğacağım 'Kar Çiçeğim'

Cennetten mi gülüm soyun
Asaletin hele huyun
Senden özge Hakka boyun
Eğeceğim 'Kar Çiçeğim'

Canpolatın aşkı gerçek
Değil ise tamam el çek
Mutluluğu çiçek çiçek
Yığacağım 'Kar Çiçeğim'

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584513/kar-cicegim.html>

Gül Yangınım!

[italik] Güle her an güle her dem güle vurgun bu gönül
Güle hayran güle giryan güle tutkun bu gönül

Gülü kırgın gülü dargın gülü süzgün gülü zâr
Güle yangın güle baygın güle üzgün bu gönül

Gülü sevdim güle bildim gülü verdim güle hâr
Güle aşkım güle meşkim güle meftun bu gönül

Güle gülsün yüzü gülsün güle kansın güle nâr
Sine dolsun özü kalsın güle maznûn bu gönül

Deli gönlüm gülü kırdın gülü yaktın güle dar
Güle hasret güle hicran gülü mahzun bu gönül

Güle yârdın gülü sardın güli zârdın hani yâr
Güle gurbet güle sürgün güle dilhun bu gönül

Gülü cânân bu ne endam bu güzellik ya nazar
Mavi hülyam kara sevdam güle medyun bu gönül

Murat Canbolat [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585647/gul-yanginim.html>

Koç Görümlü Kurt

[italik] Kurdun biri netteyken bir kuzuya denk gelir,
Niyeti bozuk belli, pis yüzüne renk gelir.

Koç resmi bulur hemen kişi kartına ekler,
"Merhaba" der: Kuzuya, sabırla cevap bekler.

Kuzu bakar, bu bir koç; kelle kulak yerinde .
Hoşlanır, cevap verir; gülücük üzerinde.

Havadan sudan girip, kurt kuzuya kur yapar.
Güzel tatlı sözlerden kuzunun aklı sapar.

Koç zengin olduğuna kuzuyu ikna eder,
Güzel mesajlar atar, "Sana aşık oldum" der.

Kuzu kurda tutulur, bir anda gönlü kayar.
Hayalindeki koça, sonunda olacak yar.

Kurdun gözleri parlar, ağzından sular akar.
Kürdanla tuz hazırlar, böylesi çok can yakar.

Kurt cebini verince, kuzu hemen kaydeder.
Telefon edip kurda, "Sesini duyayım" der

Sesini değiştirir, kuzu kördür aşkından .
Böylesi kurt olanlar, faydalanır şaşkından.

Buluşma teklif eder, kuzu hemen "Evet" der.
Güzel bir çay bahçesi, buluşacakları yer.

Kuzu erkenden gelir, kurt bir yere gizlenir;
Kuzu habersiz garip, kem nazarla izlenir.

Kurt, cepten mesaj atar: "Bekliyorum kapıda "
Kuzu çıkar kapıya, o an yutar, hapı da!

Kuzu bakar; bu bir kurt! Koç görünümlü hain ,
Kaçmak ister nafile, yakalar onu lain.

Kurt kuzuyu yakalar, yalvarıp dursun kuzu;
Sevincinden pürtelaş, üstüne eker tuzu.

Yalvarsa da dinlemez cani kurt yutar onu ,
İşte körpe kuzunun, böylece gelir sonu.

Koç görünen çok kurt var, maske gerçeğe duvar ;
Müsaait ortam varken, kurtlara hep şenlik var!

Asma kabak bal kabak, farkını görmek gerek.
Uyuyan gafillere, eğitim vermek gerek ...

Kuzu kurt oldu artık, kurtlandı eski kitap,
Netteki kuzulara, küpe olsun bu hitap !

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589017/koc-gorumlu-kurt.html>

Sızı

[italik] İçimde tarifsiz garip bir sızı
Boşluktan boşluğa savruluyorum
Ararken uykumu çalan hırsızı
Her gece sebepsiz kavruluyorum

Sürekli geçmişe bende yolculuk
Hicranım dipdiri ümidim soluk
Akarken maziden dert oluk oluk
Bitevi çileyle yoğruluyorum

Yıkıldı gönlümde muhkem kaleler
Açılmaz bahçemde güller laleler
Kaderin eleği ruhumu eler
Tek hamle şah matla devriliyorum

Ne yapsam ne etsem asla çare yok
Kimsenin kalbinde böyle yâre yok
Ne mümkün denilir aşkta y(h)âre yok
Altı yön tutkunla çevriliyorum

Muradım düşmese böyle kedere
Haktandır razıyız kaza kadere
Dönmek mi ne mümkün rahmi madere
Ateşi aşkınla doğruluyorum

Murat CANBOLAT [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590314/sizi.html>